Nr. 42. Niedziela, 22 Lutego 1914. Rok 104.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu **10 hal.**, pocztą **16 hal.** — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. **10**. — Ekspedycya miejscowa w biurze dzienników **St. Sokołowskiego, ulica Jagiellońska l. 3.** — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi Nr. 88.

Telefon Administracyi Nr. 637.

Prenumerata.

zamiejscowa:		miejscowa:	
rocznie . . . . 32 K	**ćwierćrocznie 8 K — h.**	**rocznie . . . 24 K**	**ćwierćrocznie . . 6 K**
półrocznie . . . 16 K	**miesięcznie 2 K 70 h.**	**półrocznie. . . 12 K**	**miesięcznie. . . 2 K**

W Niemczech **3 K 20 h** miesięcznie. We wszystkich innych państwach **4 K 60 h.** miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą: pierwsi **1 K 50 h.**, drudzy **60 h.** **„Przewodnik“** prenumerowany osobno kosztuje **8 K.**

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Z Najwyższego rozporządzenia noszona będzie po ś. p. Jej Ces. Wysokości Maryi Księżniczce Leuchtenberskiej, owdowiałej Księżnej Badeńskiej, żałoba Dworska począwszy od soboty, 21 lutego b. r., przez dni ośm bez zmiany, do 28 lutego włącznie.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 9 lutego b. r. najmiłościwiej zatwierdzić wybór Jana Korczak Gorayskiego, c. i k. podkomorzego i właściciela dóbr ziemskich w Moderówce, na prezesa Rady powiatowej w Krośnie.

Prezydent galic. dyrekcyi poczt i telegrafów przeniósł pocztmistrza, Henryka Kuhnena, z Czarnokoniec do Kornicza.

Cywilny inżynier architektury i budownictwa lądowego, prof. Władysław Sadłowski, z siedzibą urzędową we Lwowie, złożył dnia 5 lutego 1914 przepisaną przysięgę.

Ogłoszenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 20 lutego 1914 L. XVII. 1699/2 w sprawie uchylenia zarządzeń c. k. Namiestnictwa w Pradze wydanych z powodu pryszczycy w powiecie politycznym Raudnitz w Czechach, — zamieszczone jest w „Dzienniku urzędowym“ dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej*.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 20 lutego 1914 l. XVII. 2036/4 w sprawie ograniczenia przywozu i przewozu z Bułgaryi zwierząt, surowców zwierzęcych i przedmiotów mogących być nośnikami zarazy, — zamieszczone jest w „Dzienniku urzędowym“ dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej*.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 21 lutego.

Akcya ku usunięciu braku pracy w Galicyi.

Wczoraj przed południem odbyła się w Prezydyum Rady Ministrów w Wiedniu pod przewodnictwem hr. Stürgkha w obecności PP. Ministrów Heinolda i Trnki, PP. Kierowników Ministerstw Engla i Morawskiego, oraz P. Namiestnika dr. Korytowskiego dłuższa konferencya w sprawie zarządzeń, mających zapobiedz biedzie i brakowi pracy w Galicyi.

O konferencyi tej podaje *Polnische Korr.* następujące szczegóły: W konferencyi, która wczoraj przedpołudniem odbyła się w Prezydyum Rady Ministrów pod przewodnictwem hr. Stürgkha uczestniczyli wszyscy posłowie miasta Lwowa, PP. Ministrowie Heinold i Trnka, PP. Kierownicy Ministerstw Engel i Morawski, P. Namiestnik dr. Korytowski, szef sekcyi w Ministerstwie kolei Kosiński, radca Dworu w Ministerstwie galic. dr. Juliusz Twardowski, a imieniem Prezydyum Koła polskiego p. Czaykowski.

W imieniu posłów lwowskich opisał p. dr. Głąbiński w krótkiem przemówieniu nędzę panującą wśród klasy robotniczej we Lwowie już od kilku miesięcy i prosił o szybką i wydatną pomoc.

Potem przemawiali inni posłowie w tej sprawie.

Hr. Stürgkh w swej odpowiedzi zaznaczył, że Rząd wcale nie lekceważy powagi sytuacyi i ze swej strony przedsięwziął wszystkie kroki, które prowadzić muszą do przyspieszenia akcyi zapomogowej. Jednakże są jeszcze potrzebne niektóre techniczne przygotowania, nim wszystkie projektowane budowle publiczne we Lwowie będą mogły być podjęte.

Wszyscy obecni PP. Ministrowie, jakoteż P. Namiestnik oświadczyli gotowość popierania i przyspieszenia akcyi zapomogowej we Lwowie.

W przyszłym tygodniu reprezentanci m. Lwowa z prezydentem Neumanem na czele udadzą się w tej sprawie ponownie do P. Prezydenta Ministrów.

Sprawy sejmowe.

(Z komisyj sejmowych).

☐ Komisya budżetowa prowadziła wczoraj od godz. 4 do 8 wieczorem w dalszym ciągu rozprawę generalną budżetową.

P. Skarbek oświadczył się za oddaniem referatu całego preliminarza budżetu kraj. za r. 1913, oraz prowizoryum budżetowego na r. 1914 jednemu referentowi, wnosząc zarazem, aby wybrano komisyę dla rozpatrzenia skreśleń dokonanych przez Wydział kraj. w budżecie r. 1913. Oświadczył się w końcu za pokryciem niedoborów r. 1912 i 1913 pożyczką, w r. 1914 zaś niedoborów nie będzie, gdyż dochód z małego planu finansowego będzie wyższy.

Regulacya płac nauczycielskich powinna być w r. 1914 przeprowadzona, a wydatek pokryty w r. 1914 pożyczką. Przemawiał wreszcie przeciw zaprowadzaniu opłat w szkołach ludowych, oraz opłat szpitalnych.

P. Petruszewicz oświadczył się za pokryciem niedoborów r. 1913 pożyczką.

P. Badeni przemawiał przeciw kryciu niedoborów administracyjnych pożyczką, oraz za zaprowadzeniem opłat szkolnych i sanitarnych.

P. Wł. Jaworski w obszernem przemówieniu przedstawił stan finansowy kraju, podnosząc, że sanacya finansów kraju winna iść równolegle z sanacyą finansów Państwa.

P. Jahl bronił przedłożenia Wydziału krajowego.

Rektor Starzyński omawiał położenie finansowe kraju.

Na tem zakończono rozprawę ogólną i uchwalono poruczyć referat całego budżetu r. 1913 oraz prowizoryum budżetowego na 6 miesięcy r. 1914 jednemu referentowi, a mianowicie generalnemu sprawozdawcy budżetu, który rozpatrzyć ma poczynione w r. 1913 skreślenia.

Generalnym sprawozdawcą budżetu wybrano posła Stanisława Głąbińskiego.

Z kolei omawiano sprawę dodatku drożyźnianego dla nauczycieli ludowych za r. 1913, który miałby być przyznany według klucza z r. 1912.

Następne posiedzenie komisyi odbędzie się w poniedziałek 23 bm. o godzinie 4-tej po południu.

---

18)

Józef Weyssenhoff.

PUSZCZA.

POWIEŚĆ.

VI.

(Ciąg dalszy).

Pan Olesza nie miał zwyczaju zmuszania nowych gości do oględzin wszystkich urządzeń wewnątrz i naokoło domu. I Kotowicz nie wyrywał się do tego po pracowitej nocy.

Dobrze mu było siedzieć w tej jadalni, gdzie ściany, meble i ozdoby powleczone były harmonijną, szacowną patyną, a przy stole zastawionym obfitością wszelką, jakoby na dwanaście osób, znajdowali się ludzie uprzejmi, bo i panna w teoryi nieco kanciasta, w postaci swej była pięknie utoczona i gościnnie zajmowała się Edwardem. — Po żywej dyskusyi z Marcelką, gawędził z ojcem trochę sennie, poddając się przyjemnemu rozprężeniu nerwów.

— Czy to Ptycz widać za drzewami? — pytał, spoglądając przez okno.

— Tak jest, ta sama Ptycz, co u pana; tylko pan oddaliłeś się od niej, jadąc przez las, a tutaj ona znowu. Rzeka łuk zatacza, a pan jechałeś po cięciwie.

— Fatalna droga przez las! — przypomniał sobie Kotowicz,

— Można pod dojechać do gościńca; dalej to, ale droga lepsza. Kałamaszką powróci Moroz, a ja panu dam swoje konie.

— Najuprzejmiej dziękuję. Chcę wracać przez las, aby obejrzeć za dnia drzewo na uroczyskach Dzierczy i Ciecierniukach.

— W takim razie trzeba jechać w jednego konia, powozem nie przejedzie. A wiesz pan co? — dodał Olesza dobrodusznie — należy się nam trochę snu po głuszcach; kładnij się pan u mnie spać, potem zjemy obiad, a już kiedy wola będzie, przed wieczorem pojedziesz pan i pośpiejesz las obejrzeć. Po sąsiedzku, panie Edwardzie!

— Niepodobieństwo..,. dziękuję serdecznie.... czekam w Turowiczach na kupców, którzy mają tam przyjechać o południu....

Komponował, aby się wykręcić od spania tutaj. bez swych przyborów gotowalnianych, bez zmiany ubrania, jak parobek.

— Nie, panie sąsiedzie — dodał, siląc się na ton przyjacielski — proszę łaskawie posłać po Moroza, aby zaprzągł i zajechał. Dzisiaj tylko tak.... wstąpiłem do państwa z okazyi polowania. Przyjadę wkrótce z wizytą regularną.

— Trzymam za słowo.... Bo pan zapewne przyjechałeś do Turowicz, aby gospodarzyć?

— Ani mi się śni! — zaprotestował Edward żywiej, niż wypadało — nie znam się na tem. Przyjechałem dla sprzedaży części puszczy, może i całych Turowicz, gdyby się znalazł dobry kupiec.

— Czy tak? — —

Olesza znowu zesztywniał, jak przy pierwszem spotkaniu. Nie badał dalej. Zaległo niezręczne milczenie, bo i Marcelce nie chciało się już wszczynać nowego tematu z gościem, który zaraz miał wyjechać ztąd, a wkrótce z okolicy. Kotowicz powstał, udając zaciekawienie do jakiegoś obrazu, wiszącego na ścianie, gdy przez drzwi otwarte do drugiego pokoju zobaczył uchodzącą szybko białą postać dziewczyny z ciemnym warkoczem. Objął ją rzutem oka, z zupełnem zadowoleniem, ocenił, że jest bardzo kształtna i sprawna w ruchach. Więc mu przez głowę przemknęło, że ojciec Olesza ładną sobie dobrał służącą — już i głos jej z drugiego pokoju był obiecujący.

Ale Olesza zawołał:

— Reniu! czemuż tam biegasz i nie przychodzisz na kawę? Mamy gościa.

Więc z drzwi, za któremi zniknęła, musiała teraz wykonać wejście uroczyste panna Regina Oleszanka, mocna zapłoniona, w świeżej sukience. Zapewne przed chwilą się przebrała ze swych szatek gospodarskich, bo wiało od niej zapachem świeżej wody, a silna, choć drobna rączka, którą podała Kotowiczowi, była czerwona i zimna.

Uśmiechnęli się wszyscy do niej, każdy inaczej: ojciec po ojcowsku, siostra pobłażliwie, Kotowicz z podziwem. Ale wszyscy musieli się uśmiechnąć, jak do bukietu, który wnoszą do pokoju. Bukiet był z jednej ciemnej róży, na biało-spowitej łodydze.

Edward szukał, coby powiedzieć — —

— Czy pani się także wychowywała w Moskwie?

— Nie; ja tu gospodarzę z papą — od wieków.

Miała zapewne lat ośmnaście? — — może mniej, sądząc po niedotkniętych przez namiętność oczach i ustach. Głos jej był nie ten, słyszany z drugiego pokoju — dużo piękniejszy. Kotowicz uczuł potrzebę jakiejś radosnej manifestacyi. Przemknął mu przez głowę wiersz Słowackiego:

„Stanąłem przed nią — i spuściłem oczy“ — —

Ale, że byłoby niewłaściwością coś podobnego powiedzieć temu ślicznemu, nieznanemu dziewczęciu, pochwycił tylko po namyśle, ostatnie słowa Reni z nieproporcyonalnem zadowoleniem:

— Więc mówi pani: od wieków? to wyborne!

— A pan co myśli? — że ja dziecko? Mam lat ośmnaście.

— Reniu! — obruknęła ją starsza o cztery lata siostra — któż cię pyta o legitymacyę?

— Bo pan tak jakoś do mnie z góry...

Urwała, i spostrzegłszy strzelbę Kotowicza, stojącą w kącie, skoczyła do niej posuwiście, wzięła w ręce, przyłożyła do ramienia.

— Składna i lekka; lżejsza, niż nasze.

Obejrzała ją dokładnie i technicznie. Potem orzekła poważnie, patrząc na Edwarda dobremi oczyma:

— Panu podobno nie udało się z głuszcem? Ale to dlatego, że pan nie ma białej muszki na lufach. Papa zakłada białą muszkę, kiedy idzie na głuszce.

— Sądzi pani, że dlatego chybiłem? — pytał Kotowicz ujęty przez uprzejmość dziewczęcia.

— Naturalnie, bo białą muszkę łatwiej zobaczyć w ciemności, a po lufie mierzyć na pamięć bardzo niepewnie — odrzekła Renia, biorąc zupełnie na seryo wątpliwość Kotowicza.

Jemu zaś cisnęła się do ust inna uwaga:

— Ach ty biała muszko z czarnym łebkiem!

Wtem w drzwiach pokoju ukazała się służąca:

— Kałamaszka podjechawszy...

Dosyć ładna dziewczyna wydała się Kotowiczowi nieznośna — i głos miała śmieszny. Po uprzednich wymówkach nie pozostawało nic, jak tylko pożegnać się i wyjechać. Uczynił to Kotowicz; odprowadziła go rodzina Oleszów aż na próg i patrzyła, jak niknął na drodze. On się też odwrócił parę razy, z wesołymi ukłonami. Przy ostatnim zdało mu się, że dostrzegł biały rękaw Reni wzniesiony wysoko, dający znak „do widzenia“.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Komisya bankowa załatwiła na wczorajszem wieczornem posiedzeniu przedłożenie o Banku krajowym na podstawie referatu p. Zgórskiego.

Komisya uchwaliła całe przedłożenie Wydziału krajowego o podwyższenie kapitału zakładowego Banku krajowego, oraz o podwyższenie gwarancyi kraju za wkładki oszczędności i obligacye komunalne i kolejowe.

Przy zmianie statutu uchwalono, że firma Banku krajowego ma także być wyrażona w języku ruskim, oraz że przy wyborze członków Rady nadzorczej Banku ma być przestrzegany klucz narodowościowy, ustalony w uchwalonym przez Sejm statucie krajowym.

Komisya szkolna prowadziła wczoraj w dalszym ciągu rozprawę ogólną nad projektem regulacyi płac nauczycielskich, uchwalając ponownie ścisłą poufność swych obrad.

Komisya administracyjna załatwiła wczoraj wieczorem na podstawie referatu p. Laskowskiego cały szereg przedłożeń Wydziału krajowego w przedmiocie utworzenia samoistnych nowych gmin administracyjnych.

*

□ Dziś przed posiedzeniem Sejmu obradowały w gmachu sejmowym komisye: administracyjna, bankowa, drogowa i gospodarstwa krajowego.

W komisyi administracyjnej uchwalono zgodnie z przedłożeniami Wydziału krajowego na podstawie referatu p. Maissa zezwolić Reprezentacyom powiatowym w Bochni i Nowym Targu na zaciągnięcie większych pożyczek; na podstawie referatu p. Tadeusza Starzyńskiego zezwolić Reprezentacyom powiatowym w Myślenicach, Wieliczce i Kolbuszowej, na przyjęcie gwarancyi powiatów za części kapitałów zakładowych przy budowie kolei lokalnych; wreszcie na podstawie referatu p. Laskowskiego uchwalono cały szereg przedłożeń Wydziału krajowego o utworzeniu nowych gmin administracyjnych.

W komisyi bankowej wnosił p. Götz w załatwieniu petycyi Banku przemysłowego na udzielenie gwarancyi kraju do 20 milionów koron za obligacye, wydawane przez ten Bank. Na wniosek p. Żardeckiego uchwalono jednak przekazać tę sprawę Wydziałowi krajowemu z poleceniem jej zbadania i przedstawienia wniosków jeszcze w bieżącej sesyi sejmowej.

W komisyi drogowej uchwalono na podstawie referatu p. Urbańskiego przedłożenie Wydziału krajowego w przedmiocie dalszego programu ukrajowienia dróg powiatowych i gminnych.

W komisyi gospodarstwa krajowego przedstawił p. Schätzel referat o przedłożeniu Wydziału krajowego z działalności krajowej średniej szkoły rolniczej w Czernichowie.

Rozprawy nad tem nie ukończono jeszcze.

Z parlamentów.

W Sejmie węgierskim prezydent ministrów hr. Tisza, odpowiadając na interpelacye w sprawie rokowań z Rumunami, oświadczył, że w rokowaniach tych zajął zasadnicze stanowisko, iż mieszkający w Monarchii Rumuni mają popierać charakter dualistyczny Monarchii i hegemonię węgierską na Węgrzech. Rumuni postawili dwa konkretne żądania. Pierwsze domaga się, ażeby w okolicach zamieszkałych przez Rumunów urzędowali urzędnicy rumuńscy. Żądanie to prezydent ministrów *a limine* odrzucił, tak samo żądanie drugie co do gwarancyi, że okręgi wyborcze będą tak podzielone, ażeby Rumuni otrzymali większą liczbę okręgów wyborczych. Natomiast prezydent ministrów przyznał w zupełności Rumunom równouprawnienie na polu politycznem, pod względem ustawy prasowej i ustawy koalicyjnej. W sprawie językowej prezydent ministrów zgodził się na to, ażeby w okolicach, zamieszkałych przez Rumunów publiczne ogłoszenia dokonywane były w języku rumuńskim, ażeby w okolicach rumuńskich wszyscy publiczni funkcyonaryusze, którzy bezpośrednio stykają się z ludnością, władali językiem rumuńskim i porozumiewali się z nią w języku ojczystym. Dlatego też w wyższych klasach gimnazyalnych ma być wprowadzony język rumuński fakultatywnie. Natomiast w wewnętrznej służbie językiem urzędowym ma pozostać węgierski. Protokoły mają być spisywane po węgiersku. Także uchwały dla stron mają być ogłaszane w tym języku.

Następnie oświadczył hr. Tisza, że rząd gotów jest popierać wszelkimi środkami rozwój ekonomiczny Rumunów.

Prezydent ministrów oświadczył też, że wobec silnej agitacyi wszechniemieckiej w Siedmiogrodzie, która znajduje echo także w państwie niemieckiem i Austryi, jest on za uwzględnieniem niektórych pilnych życzeń Niemców co do nauki szkolnej w języku ojczystym, aby odebrać wszelki powód do tej akcyi.

W dalszym ciągu zajmował się hr. Tisza żądaniami Rumunów na polu kościelnem. Rząd oświadczył gotowość popierania obu kościołów rumuńskich kwotą 2 milionów koron, ewentualnie w razie potrzeby jeszcze wyższą kwotą. Co do autonomii kościelnej cerkwi grecko prawosławnej, to ani w Serbii ani w Rumunii nie mówiąc o Rossyi, nie posiada ona tak rozległego samorządu, jak na Węgrzech. Hr. Tisza ubolewał z powodu, że nie przyszło do ostatecznego porozumienia z Rumunami, wyraził jednakże nadzieję, że przywódcy rumuńscy wrócą do jego propozycyi.

Dwugodzinną mowę przyjęło stronnictwo rządowe oklaskami.

Następne posiedzenie odbędzie się d. 2 marca. Na porządku dziennym dyskusya nad streszczonem tu oświadczeniem hr. Tiszy.

*

W parlamencie Rzeszy niemieckiej w dalszym ciągu dyskusyi nad budżetem marynarki oświadczył p. Bassermann, że nie widać w sytuacyi politycznej ulgi, dlatego należy się trzymać ściśle programu budowy floty. W ostatnim czasie występuje we Francyi imperyalizm, który objawia się także w dostarczaniu pieniędzy Rossyi w nadziei spełnienia marzeń o odwecie. Polityka rossyjska zmusiła politykę niemiecką do odwetu w sprawie misyi wojskowej w Konstantynopolu. Anglia zupełnie zawładnęła flotą turecką. Mowca byłby za sojuszem z Anglią, ale o rozbrojeniu lub wstrzymaniu budowy floty na jeden rok niema mowy.

Sekretarz stanu adm. Tirpitz również oświadczył, że rząd trwa przy przeprowadzeniu programu flotowego.

W komisyi parlamentarnej dla monopolu naftowego oświadczył przedstawiciel rządu, że rząd liczy na połowę eksportu austryackiego, t. j. na 50 tonn. Rząd nie wprowadzi w życie monopolu, dopóki nie będzie stwierdzone, że Towarzystwo monopolowe będzie miało odpowiednie zapasy nafty, których będzie mogło dostarczać po stosownej cenie.

*

W Sejmie pruskim w dyskusyi nad budżetem ministerstwa spraw wewnętrznych omawiał p. Korfanty stosunki w policyi w Mysłowicach, gdzie pewien agent linii Hamburg-Ameryka, który wydalony był z Rossyi i Austryi za handel dziewczętami, w najgorszy sposób werbuje wychodźców, przekupuje rossyjskich i niemieckich urzędników granicznych. Równocześnie jest on także czynny jako szpieg policyi politycznej. Stwierdzono, że dochody linii Hamburg-Ameryka wzrosły o milion, od czasu, gdy ten handlarz dziewcząt wstąpił do służby zastępcy towarzystw linii Hamburg-Ameryka, Weissmanna.

Dyrektor ministeryalny Freund oświadczył, że ministerstwo zażąda w tej sprawie aktów i zapewnił, że w razie potrzeby ministerstwo będzie interweniowało.

KRONIKA.

Lwów, 21 lutego.

Kalendarz.

Niedziela, (22 lutego):

Piotra Kat. — Wrocisława. — Nykyfora M.

Wschód słońca o godzinie 6·23 rano, zachód słońca o godzinie 4·52 po południu.

Poniedziałek, (23 lutego):

Romany. — Przedzisława. — Charłampya.

Wschód słońca o godzinie 6·52 rano, zachód słońca o godzinie 4·52 po południu.

Temperatura. O godzinie 12 w południe + 5 Cel.

— **JE. P. Namiestnik dr. Witold Korytowski,** powrócił z Wiednia do Lwowa.

— **Dziekanat prawniczy Uniwersytetu lwowskiego** donosi, że przed świętami Wielkiejnocy obrz. łać. ostatnim dniem rygorozów prawniczych będzie 28 marca b. r., tudzież, że po świętach Wielkiejnocy obojga obrządków rozpoczną się rygoroza dnia 29 kwietnia b. r., na który to dzień i na dni następne będzie można otrzymać terminy w czasie od 15 marca do 4 kwietnia włącznie, wreszcie, że w czasie od 4 do 13 czerwca włącznie rygoroza polityczne nie będą się odbywały.

— **Z Uniwersytetu.** P. Maurycy Broch, kand. adw. w Przemyślu, rodem z Nakła w Galicyi, otrzymał w Uniwersytecie Jagiellońskim stopień doktora praw.

— **Z gal. biura koncertowego M. Türka** donoszą: Na życzenie komitetu urządzającego bal miasta Lwowa, koncert śpiewaczki Nadwornej Selmy Halban-Kurz, zapowiedziany na poniedziałek, dnia 23 b. m., o godzinie 8·15, rozpocznie się wyjątkowo o godz. 7·30 wieczorem, a to celem umożliwienia zaproszonej artystce i publiczności, wcześniejszego przybycia na bal. P. Halban-Kurz w koncercie tym odśpiewa między innemi aryę z opery „Perła Brazylii" z towarzyszeniem fletu. Zamówione na wieczór, a do dnia 21 b. m. nieodebrane bilety, zostaną w niedzielę sprzedane.

Drugi koncert p. Halban-Kurz, z odmiennym programem, odbędzie się we środę, dnia 25 b. m., jak zwykle o godz. 8·15 wieczorem. Bilety u Zadurowicza, ul. Akademicka.

---

36)

TAJEMNICZA SPRAWA.

(Jeanne de France: L'assassin de M. de la Rochemancée).

VII.

Na tropie.

(Ciąg dalszy).

Nazajutrz odbyło się drugie posiedzenie, bardziej ożywione, okazały się bowiem różnice zdań i potrzeba wyjaśnienia kilku punktów spornych, co wymagało jeszcze dłuższego czasu. Z drugiej strony ks. de Thorigny otrzymał doniesienie, że król, zawiadomiony o poselstwie, oczekiwać będzie przybycia posła Wandei za dwa lub trzy dni. Zgromadzenie uchwaliło, aby poseł wyjeżdżał natychmiast, to też margrabia, bez względu na swój stan zdrowia, postanowił bezzwłocznie wyjechać i podróżować dniem i nocą bez przerwy.

Po pożegnaniu, książę odprowadzał go aż do wyjścia.

— Staraj się — rzekł — przedłużyć tam swój pobyt. Czas wszystko zaciera, uspokaja, uśmierza. Mam nadzieję, że gdy wrócisz....

Mériadec, nie mający już żadnej nadziei, przerwał księcin wyrazami wdzięczności a trzymając w swych dłoniach rękę starca, spojrzał na niego głęboko, usiłując w tem spojrzeniu zawrzeć to wszystko, co odczuwał.

Książę zrozumiał:

— Odjeżdżaj — ozwał się — bez obawy. Będę pilnie stał na straży, a w razie potrzeby dam sygnał alarmu....

I dodał z cicha:

— Będę się też starał grom odwrócić....

Mériadec pochylił się, ucałował rękę starca i oddalił się, nie wyrzekłszy ani słowa.

Pomimo pośpiechu przybył do siebie dopiero w nocy. Na peronie, od niechcenia o mur oparty, Médéric zdawał się go oczekiwać.

— Rad jestem, że cię widzę, moje dziecko, rzekł doń przyjaźnie margrabia, — byłoby mi przykro, gdybym musiał odjechać, nie pożegnawszy się z tobą.

— Margrabia odjeżdża? stanowczo? zapytał młodzian, tonem dziwnym.

— Tak, to już postanowione; za godzinę odjeżdżam. Czy wolisz w czasie mojej nieobecności mieszkać w la Roche, czy też u rektora? W każdym razie będziesz zapewne się starał powetować czas stracony i uzupełnić zaniedbaną naukę. Ks. du Rosnay obiecał mi zająć się gorliwie....

— Wolałbym pojechać z margrabią! zawołał Médéric, nie mogąc snać pohamować istotnego pragnienia, co było tem bardziej niespodziewanem, że chłopak dotychczas usiłował nie zwracać się z żadną prośbą do protektora.

— Chciałbyś jechać? spytał zdziwiony margrabia. — Chciałbyś zobaczyć Paryż? dwór królewski? przedłużyć sobie wakacye?

Ale chłopak energicznym ruchem głowy, wzgardliwem wzruszeniem ramion, zaprzeczył tym wszystkim przypuszczeniom.

A zatem?

Słodkie, pokrzepiające uczucie, poruszyło na chwilę serce margrabiego. Chłopak nie chciał się z nim rozłączyć, — kochał go po synowsku!

— Pragnąłbym gorąco wziąć cię z sobą — rzekł Donat serdecznie, kładąc poufale rękę na jego ramieniu. — Uważam cię za młodszego brata, prawie za syna i rozstawać się z tobą sprawia mi wielką przykrość. Ale zarówno ty, jak i ja musimy spełnić tę ofiarę. Składa się na to wiele powodów, których nie mogę ci wymienić...

Médéric zadrżał pod pieszczotą i niemal się uśmiechnął, usłyszawszy te słowa. Czułem spojrzeniem podziękował za to i spytał:

— Czy mogę być pomocnym w przygotowaniach do podróży?

— Chętnie to przyjmuję. Chodź ze mną.

Zabrał go do swego pokoju. Przywołany Karol zaczął się już krzątać, czyniąc wiele hałasu, bez wielkiego pożytku, pomimo chęci najlepszych. Zdejmując walizkę z szafy, pośliznął się i upadł, a upadając chwycił się rękami za szufladę w głębi szafy ukrytą i otworzył ją szeroko.

I w tej kryjówce ukazało się nagle, schowane tam skrzętnie, ubranie z zielonego sukna, zupełnie nowe a jednak poznaczone wstrętnemi jakby krwawemi plamami.

Ujrzał to od razu Médéric, który pospieszył na ratunek Karolowi.

Conan nie dostrzegł wprawdzie wyraźnie twarzy nieznajomego, wychodzącego pospiesznie z wieży Peulvans, po zbrodni, ale natomiast zupełnie dokładnie zauważył jego ubranie z zielonego sukna i w rozmowie z Médéric'iem wielokrotnie o tem wspominał.

I oto u margrabiego de Mériadec, u tego, którego postawa miała tyle podobieństwa z postawą tajemniczego nieznajomego, znalazło się właśnie takie ubranie, o jakiem mówił Conan! Ubranie znaczone podejrzanemi plamami, schowane skrzętnie w krytej szufladzie...

Błyskawicznym ruchem, chłopak zasunął szufladę, szepcząc: „to później!" A gdy margrabia zwrócił się ku niemu, nie zauważył nic więcej, prócz tego, że twarz Médérica była trupio blada i że biedny chłopak trząsł się jak w febrze.

— Co ci jest? —zapytał przerażony. — Czyś ty nie chory? Wyglądasz, jakbyś miał gorączkę.

Zbliżył się, chcąc go ująć za rękę, lecz w tejże chwili, chłopak odskoczył, jak oparzony i drżąc cały bełkotał:

— To nie gorączka... Ujrzałem nagle przed sobą postać mego ojca... mego zamordowanego ojca... którego śmierć nie jest dotychczas pomszczona...

— Médéric, ozwał się margrabia zaniepokojony, — przyjdź do siebie... przecież widzisz, że jesteśmy sami... Posłuchaj mnie...

— Proszę mnie zostawić w spokoju! — krzyknął chłopak i rzucił się ku drzwiom. Donat słyszał, jak on biegł przez kurytarz, jak szalony. Bardzo zaniepokojony, przywołał Balbinę, polecił jej czuwać nad chłopcem, a Karolowi rozkazał natychmiast zawezwać doktora, w razie jakichkolwiek chorobliwych objawów.

Podróż do Paryża była uciążliwa i smutna nad wyraz. Margrabia cierpiał fizycznie i moralnie. Ale zmiana powietrza i środowiska, konieczność zajęcia się sprawami swej misyi, a wreszcie list Oddy, uspokajający go co do stanu zdrowia Médérica i budzący nadzieję lepszej przyszłości, skutecznie podziałały na silny zresztą organizm Donata. Odzyskał pewność siebie i energię dawną.

U dworu margrabia doznał powodzenia. Karol X. przyjął go z odszczególniającą łaskawością; starzy przyjaciele rodziny i krewni powitali go radośnie, czyniąc wymówki, że ich dotychczas zaniedbywał. Piękne kobiety wreszcie okazywały wielkie zainteresowanie tym pięknym młodzieńcem, pełnym dystynkcyi, z wyrazem melancholijnej zadumy w oczach.

Minister spraw wewnętrznych poświęcił ochotnie sporo czasu na zbadanie spraw, przedstawionych przez margrabiego i okazał się skłonnym do uczynienia zadość wyrazonym życzeniom. Donat mógł przeto z pełnem zadowoleniem donieść ks. de Thorigny, że żądania obywateli, z nieznacznemi restrykcyami, będą zaspokojone, należało tylko jeszcze czuwać nad faktycznem spełnieniem otrzymanych obietnic.

Na pożegnalnej audyencyi, król, bardzo serdeczny, wyraził życzenie, by ślub margrabiego z panną de la Rochemancée odbył się jak najrychlej.

— Śmierć hrabiego — odrzekł Donat — była tak strasznym ciosem dla córki, że obecnie o weselu nie może być mowy. Zresztą życzeniem p. de la Rochemancée było, aby ślub odbył się dopiero w ciągu przyszłego lata...

— Zapewne — zauważył Karol X. — dopóki żył ojciec. który zarządzał majątkiem i dawał opiekę córce. Ale obecnie jej pozycya zmieniła się zupełnie. Sierota nie potrafi dać sobie rady. Życzeniem więc mojem jest, aby ślub wasz odbył się bez zwłoki i gotów jestem tę moją wolę zakomunikować bezpośrednio pannie de la Rochemancée.

Mériadec pochylił się w dziękczynnym ukłonie.

Powróciwszy do siebie, Donat zastał list. Zadrżał, poznawszy na kopercie charakter pisma Oddy.

(Ciąg dalszy nastąpi).

— **Z „Sokoła-Macierzy"** donoszą, że kurs samarytański rozpocznie się dopiero dn. 6 marca w piątek, kurs zaś skautowy żeński dnia 2 marca w poniedziałek.

Na obydwa kursa zgłaszać się można codziennie między 5 a 6 godziną po poł. w kancelaryi „Sokoła-Macierzy".

— **Dla robotników sezonowych.** Dyrekcya kolei państwowych we Lwowie będzie przewoziła od dnia 25 b. m. począwszy aż do odwołania w każdy wtorek, środę, czwartek, piątek i sobotę na szlaku Lwów-Rzeszów większe transporty robotników sezonowych nadzwyczajnymi pociągami osobowymi.

Pociągi te będą przychodziły wprost do Krakowa, względnie Oświęcimia i Mysłowic. Rozkład jazdy podany jest w ogłoszeniach, rozlepionych na stacyach.

— **Ruch wozów miejskiej kolei elektrycznej do dworca kolejowego na Łyczakowie** rozpoczął się z dniem dzisiejszym. Do dworca tego zdążać będzie wóz, opatrzony literą „H" i wewnątrz tablicami oryentacyjnemi „Dworzec Główny-Dworzec Łyczaków". Wóz ten odjeżdżać będzie z Wałów Hetmańskich zawsze na pół godziny przed odjazdem każdego pociągu kolejowego. Osoby jadące wozami „ŁD" będą mogły przesiadać się do wozu „H" na pętlicy przy szkole Zimorowicza. Również oczekiwać będzie wóz „H" z jednym wozem przyczepnym na każdy przybywający pociąg kolejowy na dworzec Łyczaków i odjeżdżać następnie w kierunku miasta aż do dworca głównego. W sobotę do pociągu nocnego, przybywającego na dworzec Łyczaków o godz. 11·44, wóz „H" na razie nie będzie kursował.

— **Miejski tramway elektryczny** przewiózł w listopadzie r. z. 2,714.000 osób (o 18 tysięcy więcej, niż w listopadzie 1912) — i dał dochodu 282.000 kor. (o 8 tysięcy koron więcej, niż w listopadzie poprzedniego roku).

Liczba mieszkańców m. Lwowa wynosiła w tym czasie 219.987.

— **Koncesya na aptekę.** Namiestnictwo nadało prawomocnie magistrowi farmacyi: Antoniemu Wilczkowi, koncesyę na nową aptekę publiczną w Poroninie.

— **Zwiedzenie pracowni i warsztatów Ligi Pomocy przemysłowej.** W poniedziałek, dnia 23 b. m. o godzinie 4 po południu, zwiedzić mają członkowie sejmowi komisyi budżetowej i przemysłowej, warsztaty i pracownie Ligi Pomocy przemysłowej, pomieszczone w budynku tejże Instytucyi, we Lwowie, przy ul. Pańskiej l. 11.

— **Artyści o sobie.** Z grona artystów otrzymujemy następujące pismo z prośbą o umieszczenie: Budzący się w mieście naszym wzmożony ruch artystyczny wśród artystów malarzy i rzeźbiarzy poza pracą dla sztuki i walką o ideały piękna, nazbyt często pozostawiał jednostki wybitne w walce o byt ich własnym siłom, doświadczeniom srogiego losu. Rozproszeni tułają się artyści, nie mając znikąd ani rady, ani pomocy lub ostoi; widocznie im duchom wolnym, nieugiętym musi być bardzo źle, skoro chcą wznieść gmach trwały, mający przynieść korzyść im i ich następcom.

Dnia 19 lutego b. r. w Kole literacko-artystycznym na zebraniu uchwalono propagować ideę Związku, oraz postanowiono rozesłać odezwę do wszystkich polskich artystów malarzy i rzeźbiarzy zwołać wielkie walne zgromadzenie, celem zawiązania Związku. Jako komitet wybrano przewodniczącym Stanisława Sęka, sekretarzem Józefa Lewickiego, oraz członków Zygmunta Kurczyńskiego, prof. Ryszarda Gawlikowskiego, Edwarda Doręgowskiego, Franciszka Zajchowskiego, Witolda Leonharda i prof. Leona Weina.

— **Odczyty prof. Fullertona** z Nowego Jorku odbędą się, jak już o tem, donieśliśmy, w środę 25 i w czwartek 26 b. m. w sali Instytutu technologicznego o godzinie 7 wieczorem. Prof. Fullerton będzie mówił (po niemiecku) na temat „Dusza i ciało". Bilety na miejsca siedzące sprzedaje księgarnia B. Połonieckiego (cena 1 korona na oba odczyty), bilety wstępu dla młodzieży akademickiej portyer Uniwersytetu (cena 50 halerzy na oba odczyty).

— **Wspaniały i niezwykle hojny dar pół milionowy p. Bolesława Orzechowicza,** na rzecz „Towarzystwa dla popierania nauki polskiej" wzbudza tak u ogółu społeczeństwa polskiego, jakoteż w świecie naukowym zrozumiałe zainteresowanie, jakoteż uczucie wdzięczności dla ofiarodawcy.

Wyrazem tego jest między innemi uchwała Senatu akademickiego Uniwersytetu lwowskiego, powzięta na posiedzeniu z dnia 20 lutego b. r., a postanawiająca, by Senat akademicki, jako przedstawiciel najwyższego zakładu uprawiającego badania naukowe i krzewiącego wiedzę w tej części kraju, wystosował do ofiarodawcy pismo dziękujące mu gorąco za tak potężne i imponujące poparcie interesów nauki polskiej.

— **Listy telegraficzne.** Z Wiednia donoszą, że począwszy od 1 marca wprowadzone będą t. zw. listy telegraficzne także w ruchu między Austryą a Węgrami i Bośnią Hercegowiną; cena za każde słowo 2 hal., minimalna taksa 60 hal. W najbliższym czasie mają być wprowadzane te telegramy także w komunikacyi z Niemcami.

— **Zmiany wyznania.** W listopadzie roku zeszłego zmieniło we Lwowie wyznanie 26 osób. Mianowicie 19 osób przeszło z obrządku gr. kat. na obrządek rz. kat., 1 mężczyzna prawosławny przeszedł na unię, a 2 rzymsko-katolicy zapisali się do bezwyznaniowych, 3 zaś żydówki przeszły na katolicyzm, (2 na obrządek gr. kat., a 1 na obrządek rzymsko-katolicki). Wreszcie 1 kobieta rz. kat. zapisała się do bezwyznaniowych.

— **Hojny dar.** Fylicya hr. Comellowa bawiąca obecnie w Rzymie, złożyła na ręce moje kwotę 3000 koron na rzecz ubogich gminy m. Lwowa.

Za ten tak hojny dar składa prezydyum miasta hrabinie serdeczne podziękowanie.

△ **Urodziny na ulicy.** Wczoraj stacya ratunkowa interweniowała w dwóch wypadkach urodzin na ulicy, a mianowicie przy jednem przyjściu na świat obywatela m. Lwowa w tramwayu w Rynku, a przy drugiem — w ul. Kurkowej. Obie matki wraz z dziećmi odstawiono do zakładu położniczego.

△ **W wozach miejskiej kolei elektrycznej** znaleziono pudełko kopert, garnek i serwetkę, blok szkolny, kawałek materyi, zarękawek, cwikier, torebkę z drobiazgami i pewną kwotą, torebkę, zawierającą portmonetkę z kwotą pieniężną, dwie laski, parasol z mosiężną rączką, klucze na kółku, książkę do nabożeństwa, dwie powieści, mały lichtarz owinięty w płótno, lalkę, klocki i paczkę cukierków.

△ **Przejechania.** Wczoraj koło godz. 7 wieczorem woźnica Michał Myczko przejechał u zbiegu ulic Teatralnej i Trybunalskiej służącą Antoninę Szargę i zranił ją ciężko w głowę.

Zawezwane pogotowie Towarzystwa ratunkowego stwierdziło u Szargi załamanie kości czaszkowej i po udzieleniu pierwszej pomocy odwiozło ją do szpitala powszechnego.

W ul. Grodeckiej najechał Jakób Korten na zarobnika Wildera i zranił go dyszlem ciężko w głowę. Po udzieleniu pierwszej pomocy przez pogotowie ratunkowe, odwieziono rannego do szpitala powszechnego.

Jan Worosz, włościanin z pod Lwowa, jadąc dziś szybko ul. Łyczakowską najechał na żebraczkę nieznanego nazwiska, powalił ją na ziemię i silnie potłukł.

(△) **Z Izby sądowej.** Dziś przed południem przed trybunałem sądu przysięgłych rozpoczęła się rozprawa karna przeciw zarobnikowi Józefowi Tutakowi, oskarżonemu o zbrodnię fałszowania monety i przeciw jego żonie Annie, oskarżonej o współuczestnictwo w tej zbrodni.

Oskarżeni mieszkali na Wulce. Po wyjściu z ćwiczenia w październiku 1913 r., wziął się oskarżony Tutak do fałszowania monet 1-koronowych, 20-halerzówek i 10-halerzówek. Sporządził formę z gipsu i z kruszcu pośledniejszego wyrabiał falsyfikaty. Ponieważ moneta 1-koronowa nie miała zbytu, wyrabiał 20- i 10-halerzówki, które żona jego z pomocą 9-letniego dziecka wydawała w sklepikach i szynkach.

Wyrok zapadnie po południu.

(△) **Zgubiono:** pulares żółty zawierający 23 koron 70 hal.; pulares damski z kwotą około 5 koron; stołowy nóż srebrny z monogramem T W.; złotą broszkę z brylantami w kształcie litery W., wartości 500 koron; książeczkę ga'icyjskiej Kasy oszczędności Maryana Pichla, ucznia gimnazyalnego, opiewającą na kwotę 15 koron.

(△) **Ściganie służącej.** Magistrat miasta Złoczowa telefonował wczoraj po południu do tutejszej policyi prosząc o przytrzymanie 18-letniej Tacyany Harków, służącej, która ukradła na szkodę Abrahama Schorsteina 160 koron i pojechała z partyą emigrantów, wybierających się do Prus. Wczoraj wieczorem nie przyjechała złodziejka do Lwowa.

(△) **Agentka emigracyjna.** Anna Gąsiorowska doniosła wczoraj policyi, że niejaka Ewa Matas, żona dozorcy domu przy ul. Paulinów zajmuje się werbowaniem małoletnich na roboty do Prus. Werbowała ona dzieci Gąsiorowskiej 16-letnią dziewczynę i 14-letniego chłopca i wyłudziła od nich na podróż 20 koron. W ten sam sposób werbowała dzieci Franciszki Kircowej. Policya zbada, czy Matasowa jest istotnie pokątną agentką emigracyjną czy oszustką.

(△) **Pod oknem narzeczonej.** Wczoraj wieczorem po godzinie 9 na chodniku przed domem przy ulicy Gołąba l. 6 strzelił sobie z rewolweru w prawą skroń młody prawnik F. P. Pogotowie ratunkowe odwiozło go do szpitala powszechnego, gdzie niebawem umarł. Samobójstwa dokonał F. pod oknem swej narzeczonej.

(△) **Zamach samobójczy.** Jan Zwarycz, zarobnik, zażył onegdaj wieczorem trucizny, chcąc pozbawić się życia. Zamachu samobójczego dokonał w domu przy ul. Wagilewicza l. 9. Pogotowie ratunkowe odwiozło ciężko chorego Zwarycza do szpitala powszechnego.

(△) **Kronika policyjna.** Na szkodę Tadeusza Chlebowickiego, skradli złodzieje ubrania i drobiazgi, wartości około 150 koron. Mieszkanie zamknięte było na kłódkę. Złodzieje sztabą żelazną wyrwali skobel wraz z kłódką, a drzwi otworzyli wytrychem.

Doniesiono wczoraj policyi, że z mieszkania Sary Kahanowej przy ul. Kazimierzowskiej l. 47 skradziono różne srebrne naczynia i przedmioty, oraz nową bieliznę. Szkoda wynosi przeszło 700 koron. Poszkodowana bawi po za Lwowem.

Aresztowano wczoraj Mikołaja Smalca, notowanego złodzieja, za kradzież cynkowego kotła, służącego do wyrabiania lodów, wartości 120 koron, na szkodę Jakóba Lenobla, właściciela kawiarni.

Do prywatnego żeńskiego gimnazym Józefy Goldblutt-Kämerling przy ul. Sakramentek włamali się złodzieje w ten sposób, że powycinali deszczułki w drzwiach. Następnie rozbili złodzieje dłutami dwa biurka i ośm szaf. Zniszczyli przy tem busolę i prócz puszki, zawierającej 26 koron, nic więcej nie wzięli. — Aresztowano Stanisława Jargosza, ucznia stolarskiego, zamieszkałego w sąsiednim domu, którego matka posługuje w gimnazyum. Na niego pada podejrzenie, bo już ubiegłego roku posądzony był o takie same włamanie do tego gimnazyum, lecz sąd uwolnił go dla braku dowodów winy. Obecnie znaleziono w mieszkaniu Jargosza dłuta tej samej szerokości, co ślady na rozbitych biurkach i szafach w gimnazyum.

Z mieszkania Papei Bernhardowej, żony urzędnika kolejowego, skradziono duży dywan, leżący na podłodze i koc.

— **Nowy rektor Akademii Duchownej w Petersburgu.** Po półrocznem wyczekiwaniu — czytamy w *Dzienniku Petersburskim* — Akademia Duchowna rz.-katol. w Petersburgu otrzymała nareszcie rektora w osobie ks. prałata, doktora filozofii, ks. Idziego Radziszewskiego. Dla Akademii jest to niezmiernie doniosły wypadek.

Na rektora przychodzi mąż wielkiej nauki teologicznej, pisarz bardzo wybitny i znakomity wychowawca młodzieży. Przychodzi w pełni sił i w młodym wieku. Ks. Idzi Radziszewski, ur. 1 kwietnia 1871 r., kształcił się po ukończeniu gimnazyum, początkowo w seminaryum we Włocławku, a następnie w petersburskiej Akademii, którą ukończył ze stopniem magistra teologii. Po krótkim pobycie w parafii w Kaliszu przy kościele św. Mikołaja, udał się do Lowanium, gdzie studyował filozofię pod kierunkiem dr. Mercier'a, dzisiejszego prymasa Belgii. Tam otrzymał stopień doktora filozofii *cum eximia laude*. Zamiłowanie do filozofii powziął już w Petersburgu, słuchając wykładów prof. Drzewieckiego, który go gorąco zachęcił do dalszej pracy na tem polu. Czas pobytu ks. Radziszewskiego w Akademii był chwilą, kiedy jej przyświecały takie powagi kościelne, jakiemi byli późniejsi biskupi: Symon, Kłopotowski, Cieplak.

Po powrocie do kraju ks. Radziszewski poświęcił się wyłącznie nauce i wychowaniu. Został profesorem seminaryum, a następnie kolejno — wiceregensem i regensem. W r. 1912 mianowany został przez ks. Biskupa Zdzitowieckiego kanonikiem kapitulnym bazyliki katedralnej włocławskiej, a przez Ojca św. prałatem domowym dworu papieskiego.

W szeregu prac naukowych nowego rektora wybitne mają znaczenie ostatnie jego dzieła: „Geneza religii w świetle nauki i filozofii", jak również „Credo nowożytnego fizyologa".

— **Kursa Giełdy zbożowej i towarowej** we Lwowie dnia 20 lutego 1914. Godzina 5 po południu. Ropa a) marka borysławska na marzec od 8.14½ do 8.16 kor., kurs końcowy od —.— do 8.11 kor., b) marki specyalne —.—

Usposobienie: spokojne.

Płacono 9 hal. premii za prawo pobrania 50 wagonów ropy 15 marca po 8.20 kor.

Po zamknięciu Giełdy płacono za towar marcowy 8.18 kor.

Kronika prowincyonalna.

§ „Rodzina" oddział sokalski odbędzie doroczne walne zgromadzenie w niedzielę w dniu 1 marca b. r. o godzinie 5-ej po południu w sali Magistratu.

Kronika zagraniczna.

* Zasądzenie znanej socyalistki. Jak z Frankfurtu donoszą, Róża Luksemburg została zasądzona na rok więzienia za mowę, wygłoszoną na zgromadzeniu socyalistycznem. Powiedziała ona, że „gdyby nam powiedziano, abyśmy użyli broni morderczej przeciw naszym francuskim lub innym zagranicznym braciom, to odpowiemy, że tego nie uczynimy".

* Wybuch. W fabryce dynamitu Nobla pod Glasgowem nastąpił wybuch. 7 osób zabitych, 2 ranne. Szkody w budynkach fabrycznych znaczne. Wyleciał w powietrze publiski skład prochu.

* Tragiczny zgon amerykańskiego lotnika wojskowego. Koło Pensacola we Florydzie, spadł dnia 16 b. m. podporucznik Morray z oddziału lotniczego marynarki ze swoim aparatem z wysokości 800 stóp do morza i utonął.

* Uniwersytet w Groningen obchodzi w lipcu b. r. 300 rocznicę swego istnienia.

* Zamach rewolwerowy dziewczyny. W Elberfeldzie dokonała onegdaj młoda panna Brunhilda Wildenówna z Düsseldorfu zamachu rewolwerowego na assesora Oskara Nettelbecka. Dziewczyna przybywszy z Düsseldorfu, zjawiła się po południu w mieszkaniu Nettelbecka i zapytała o niego. Gdy Nettelbeck się pojawił, Widenówna nic nie rzekłszy, dała do niego kilka strzałów. Nettelbek śmiertelnie ranny padł na ziemię i zmarł w drodze do szpitala. Wildenównej podczas zamieszania udało się zbiedz. Przyczyna krwawego dramatu na razie nieznana, przypuszczają jednak, że Wildenówna dokonała zbrodni z powodu zawiedzionej miłości.

* Wypadek lotnika. Porucznik okrętu Roberti wzniósł się w niedzielę, 15 b. m., w Wenecyi na hydroplanie, celem odbycia lotu do Treporti. W pobliżu Sabbioni aparat stanął w płomieniach i począł spadać do morza. Podczas upadku hydroplanu udało się pilotowi wydostać z płomieni i skoczyć w morze. Żołnierze z pobliskiego fortu pospieszyli Robertiemu z pomocą i wyciągnęli go na ląd. Odniósł on tylko lekkie obrażenia.

* Plaga Anglii. Gdy 200 gości weselnych udających się na wesele lady Buxton zgromadziło się na dworcu w Londynie przed odejściem pociągu, przystąpiła pewna kobieta, zapewne sufrażystka do 67-letniego lorda Weardale i uderzyła go szpicrutą w twarz. Lord upadł na ziemię, kobietę aresztowano. Przypuszczają, że wzięła ona lorda za pewnego członka rządu, do którego jest bardzo podobny.

* Trąba wodna. Olbrzymia trąba wodna wyrządziła w nocy z 17 na 18 b. m. wielkie spustoszenia w mieście Oviedo, w prowincyi hiszpańskiej Asturyi. Okolica miasta, jakoteż niżej położone jego części zostały zalane. Ludność schroniła się na dachy; liczne sztuki bydła uniesione zostały z wodą. W gminach Torre Manjoya i Puente de Plata popłynęły z wodą całe domy, wiele dróg publicznych zostało miejscami zniszczonych. Na niektórych liniach kolejowych woda zerwała mosty, tak że ruch kolejowy w wielu miejscach został przerwany.

* Próby z mitralieżą na aeroplanie. Z inicyatywy francuskiego ministerstwa wojny odbyły się onegdaj w Villacomblay próby w strzelaniu z mitraliezy, umieszczonej na monoplanie. Monoplan ten był apancerzony i poruszany maszyną o sile 80 koni. Pilot Prévost, znany awiatyk, siedział w środku aparatu, tak, że widoczną była tylko jego głowa i górna część tułowia. Strzelce z mitralieżą znajdowali się na powierzchni monoplanu. Mitralieza była tak ustawiona, że wyrzucane z niej pociski mogły uderzyć w ziemię, nie uszkadzając propellera. Jak donoszą z Paryża próby te miały wydać pomyślne rezultaty.

* Wielka defraudacya w banku. W Banku dyskontowym w Aalborgu dwaj urzędnicy, którzy prywatnie grali na giełdzie, w przeciągu ośmiu miesięcy sprzeniewierzyli 641.000 koron.

* Samobójstwo śpiewaczki w pociągu. W przedziale I. klasy pociągu pospiesznego, zdążającego z Genuy do Savony zastrzeliła się onegdaj śpiewaczka Teresa Gallarini. Powodem samobójstwa ma być zawiedziona miłość.

* Krwawy dramat miłosny. Z Kassel donoszą: W sąsiedniej miejscowości Volkmarshausen rozegrał się dnia 17 b. m. krwawy dramat. Pozbawiony pracy robotnik fabryczny Ernest Franke, w przestępie szału opilozego zadał siekierą ciężkie rany żonie i trojga dzieciom, poczem nożem kuchennym usiłował odebrać sobie życie. Na krzyk żony Frankego nadbiegli sąsiedzi i udaremnili Frankemu wykonanie samobójstwa.

* Współczesny Neron. Kapitan francuski, Paweł Gauthier, służący w armii kolonialnej indyjskiej, opisuje trudną do uwierzenia, nieprawdopodobną prawie zemstę jednego z królików tamtejszych, którego krwiożerczość i okrucieństwo nie ustępują smutnej sławie rzymskiego Nerona.

Kapitan przeciągał ze swym oddziałem wzdłuż rzeki Nam-Oham-River przez miejscowość, słynną z mnóstwa tygrysów. Gdy nadszedł wieczór, żołnierze rozbili obóz i położyli się spać, zarządziwszy naturalnie wszelkie środki ostrożności przeciwko możliwemu napadowi drapieżników.

Nagle w nocy kapitana i żołnierzy jego zbudził ze snu straszliwy ryk tygrysów. Oddział zerwał się do marszu i pospieszył w stronę, skąd dochodziły odgłosy szalejących bestyj. Szli długo gotując się do walki z drapieżnikami, aż wreszcie doszli do rozległej polanki i tu oczom ich przedstawił się widok, mrożący szpik w kościach.

Cała polanka ociekała krwią. Na ziemi leżało mnóstwo poszarpanych szczątków ludzkich, a na drzewach dokoła wisiały na gałęziach, nizko nad ziemią, szeregi trupów. Gromada tygrysów uganiała się po polance, chłepcząc krew i wydzierając sobie ochłapy ciał.

Żołnierze z całą ostrożnością otoczyli polankę i rozpoczęli ogień z karabinów. Część drapieżników padła, część umknęła.

Przeglądając wiszące na gałęziach trupy, żołnierze znaleźli jednego żyjącego jeszcze czło-

wieka, choć strasznie okaleczonego. Zniesiono go na ziemię, przywrócono do przytomności i wtedy nieszczęśliwy opowiedział straszliwą historyę.

Dwaj bracia, Quang-Ten i Ong-Keo walczyli z sobą o tron państewka. Quang-Ten zwyciężył wreszcie brata, wziął go do niewoli, wojsko jego rozbił. I wtedy dokonał okrutnej pomsty. Brata i wszystkich jego stronników kazał spętać i przywieźć do owej miejscowości zamieszkanej przez tygrysy. Tu ich przywiązano do drzew, następnie poobcinano wszystkim ręce i rozrzucono je po dżungli, aby przynęcić niemi na polankę tygrysy.

Niektórzy z jeńców zmarli z upływu krwi wcześniej, wielu wpadło w omdlenie. Ale tych w nocy doprowadził do przytomności straszliwy ryk stada drapieżników, które przybiegły znęcone zapachem krwi. Rozpoczęła się okropna scena szarpania żywych jeszcze ludzi na kawały przez dzikie zwierzęta.

I ocalony przez żołnierzy krajowiec również zmarł wkrótce.

Notatki literacko-artystyczne.

(*art. s.*) **Wystawa graficzna E. M. Liliena.** Dziś w południe, odbyło się dla prasy otwarcie zbiorowej wystawy dzieł graficznych E. M. Liliena. Na *vernissage* przybyli reprezentanci prasy, artyści i literaci; był również obecny Lilien,

Wystawę, która zajęła wszystkie sale Towarzystwa, urządzono bardzo pięknie i pomysłowo w otoczeniu kwiecia i zieleni. Wydano również piękny katalog ilustrowany ze wstępem krytycznym i objaśnieniami. Całość przedstawia się niezwykle: niema prawie rzeczy słabszej, wszystkie dzieła stoją na wysokim poziomie sztuki graficznej, w której Lilien jest prawdziwym mistrzem. Osiąga on w swojej czarnobiałej technice przepyszne rezultaty perspektywiczne, świetlne i rysunkowe, tak, że do poszczególnych dzieł powraca się kilkakrotnie.

Wystawa, spodziewać się należy, będzie miała duże powodzenie. Napiszemy o niej wkrótce obszerniej.

Repertuar teatru miejskiego we Lwowie.

W sobotę, dnia 21 lutego, o godzinie pół do 8 wieczorem „Figlarne żonki", operetka M. Gabryela. — W niedzielę, 22 lutego, o godzinie pół do 4 po południu „Wielka księżna Gerolstein", operetka J. Offenbacha. — W niedzielę, 22 lutego, o godzinie pół do 8 wieczorem „Pani prezesowa", komedya M. Hennequina i P. Vebera. — W poniedziałek, 23 lutego, wyjątkowo o godzinie pół do 4 po południu „Pigmalion", komedya B. Shawa. — W poniedziałek, 23 lutego, o godzinie pół do 8 wieczorem „Koncert Selmy Kurtz". — We wtorek, 24 lutego, „Figlarne żonki", operetka M. Gabryela. — We środę, 25 lutego, „Paryasy", szkice sceniczne, Gabryeli Zapolskiej. — We czwartek, 26 lutego, „Figlarne żonki", operetka M. Gabryela. — W piątek, 27 lutego, „Pani prezesowa", komedya M. Hennequina i Vebera.

Repertuar teatru miejskiego w Krakowie.

W niedzielę, 22 lutego, po południu, „Mąż z loteryi", krotochwila R. Johnson-Young'a. — W niedzielę, 22 lutego, wieczorem „Bajka o wilku", sztuka Fr. Molnara. — W poniedziałek, 23 lutego, „Budowniczy Solness", dramat Henryka Ibsena. — We wtorek, 24 lutego, „Pani prezesowa", krotochwila M. Hennequina i P. Vebera.

Z c. k. krajowej Rady szkolnej.

Rada szkolna krajowa zatwierdziła wybór Franciszka Trznadla, na delegata Rady powiatowej do Rady szkolnej okręgowej w Tarnobrzegu, zatwierdziła w zawodzie nauczycielskim, nadając im. tytuł profesora, następujących rzeczywistych nauczycieli szkół średnich: Wiktora Romańskiego w gimnazyum w Jarosławiu, przydzielonego do c. k. szkoły przemysłowej w Krakowie; Wilhelma Glazora w gimnazyum w Myślenicach, Maryana Heitzmanna, rzeczywistego nauczyciela szkoły zawodowej przemysłu drzewnego w Zakopanem; nadała Henrykowi Fedorowskiemu, zastępcy nauczyciela w szkole realnej w Tarnopolu, posadę nauczycielską w szkole realnej w Jarosławiu.

Rada szkolna krajowa zamianowała zastępcami nauczycieli w szkołach średnich: Mścisława Mściwujewskiego, w gimnazyum w Gródku jagiellońskim; Zenona Łopatyńskiego, w gimnazyum im. Franciszka Józefa I. w Tarnopolu; Antoniego Kamińskiego, w gimnazyum II. w Rzeszowie; dr. Konstantego Kisielewskiego, w gimnazyum z ruskim językiem wykładowym w Stanisławowie; Jana Kalafarskiego, w gimnazyum w Drohobyczu; Stanisława Łasia, w gimnazyum w Brodach; Władysława Kawę, w filii gimnazyum św. Jacka w Krakowie; Michała Urbanka w gimnazyum w Sanoku; Abrahama Silberschütza, w gimnazyum w Drohobyczu; Zygmunta Dolińskiego, w gimnazyum II. w Tarnowie; Aleksandra Nakonecznego, w gimnazyum z ruskim językiem wykładowym w Przemyślu; Mikołaja Klucznyka, w gimnazyum w Sokalu; Tadeusza Szelewskiego, w gimnazyum V. w Krakowie; dr. Władysława Włocha i Michała Szyszkę, w gimnazyum w Podgórzu; Franciszka Waldeka, w szkole realnej w Stanisławowie; dr. Władysława Tarnawskiego, w gimnazyum z polskim językiem wykładowym w Przemyślu; Mirona Zaryckiego, w gimnazyum z ruskim językiem wykładowym w Kołomyi; Stanisława Cengla, w filii gimnazyum VII. we Lwowie; Tadeusza Silnickiego, w gimnazyum IV. we Lwowie.

Rada szkolna krajowa przydzieliła Józefa Kozę, nauczyciela szkoły pospolitej męskiej połączonej z wydziałową im. św. Antoniego we Lwowie, do seminaryum nauczycielskiego żeńskiego w Przemyślu; przeniosła zastępców nauczycieli w szkołach średnich: Ottona Nikodyma, z gimnazyum w Brzeżanach do gimnazyum realnego (IV.) w Krakowie; Władysława Rutkowskiego, z gimnazyum III. w Krakowie do szkoły realnej w Wieliczce; Antoniego Rejnina, z gimnazyum w Samborze do gimnazyum w Jarosławiu; Józefa Danka, z gimnazyum w Myślenicach do gimnazyum II. w Rzeszowie; Antoniego Wróbla, ze szkoły realnej w Żywcu do gimnazyum w Dębicy; Bazylego Poliszczuka, z gimnazyum z ruskim językiem wykładowym w Stanisławowie do gimnazyum realnego w Łańcucie; Józefa Tułeckiego, z gimnazyum w Podgórzu do gimnazyum w Bochni; Stanisława Patonia, z gimnazyum w Podgórzu do gimnazyum realnego (IV.) w Krakowie; Tadeusza Michalskiego, z gimnazyum w Gorlicach do gimnazyum II. w Rzeszowie; Włodzimierza Kopaczyńskiego, z gimnazyum z polskim językiem wykładowym w Przemyślu do II. szkoły realnej we Lwowie; Aleksego Makowskiego, z filii gimnazyum VII. we Lwowie do gimnazyum VII. we Lwowie; Aleksandra Rutkowskiego, z oddziału równorzędnego gimnazyum IV. we Lwowie do gimnazyum VIII. we Lwowie; Edwarda Hoszowskiego, z gimnazyum V. w Krakowie do gimnazyum VIII. we Lwowie; Stanisława Machniewicza, z gimnazyum w Żółkwi do filii gimnazyum VII. we Lwowie; dr. Karola Badeckiego, z gimnazyum VIII. we Lwowie do oddziału równorzędnego gimnazyum IV. we Lwowie; Władysława Jaworskiego, z gimnazyum w Mielcu do II. szkoły realnej we Lwowie.

Oskar Kolberg

(W setną rocznicę urodzin 1814 r. 22 lutego 1914 r.).

Poniewierany i zapoznany lud polski nie gnuśniał w zapomnieniu, nie zanikał, ale własnemi szedł drogami i własne w ogólnej fizyognomii narodu wytwarzał sobie oblicze. Toż ze zdumieniem prawdziwem stanęli przed nim badacze, którzy swój wzrok w jego stronę rzucili i gorączkowo niemal jęli pracować nad okazaniem go w świetle prawdziwem ukształconym warstwom społeczeństwa. Hugo Kołłątaj projektował rzecz obszerniejszą „O obyczajach, zwyczajach i obrządkach narodu polskiego"[1]), Jan Paweł Woronicz zaś w szeregu prelekcyj w „Towarzystwie warszawskiem przyjaciół nauk" tłumaczył słuchaczom naukowe znaczenie pieśni ludowych. „Pamiętnik warszawski", Dmochowskiego począł nawet ogłaszać opis obrzędów weselnych ludu ruskiego (r. 1805), pierwszą jednak obszerniejszą pracą w tym kierunku jest Ignacego Lubicza Czerwińskiego książka pod przydługim tytułem, wydana w r. 1811 we Lwowie: „Okolica zadniestrowa, między Stryjem i Łomnicą, czyli opis ziemi i dawnych klęsk lub odmian tej okolicy, tudzież jaki jest lud prosty dla religii i dla pana swego; zgoła, jaki on jest w całym sposobie życia swego, lub swych zabobonach albo zwyczajach".

Po tak rozpoczętych badaniach ludoznawczych nastąpił szereg większych lub mniejszych przyczynków Zoryana Dołęgi Chodakowskiego (A. Czarnockiego). K. Wł. Wojcickiego, Ł. Gołębiowskiego, Wacława z Oleska (Zaleskiego) i Żegoty Paulego. Wszystko to atoli nie wyszło poza stadyum przygotowawczych studyów, poza gromadzenie cegieł, piasku i wapna do budowy gmachu ogromnego, do którego ani planów jeszcze nie było, ani upatrzonego architekta.

Miał się nim stać dopiero kiedyś Oskar Kolberg.

Urodzony w Przysusze 22 lutego 1814, lata dzieciństwa spędza wśród ludu. Już wtedy pierwsze pieśni, jakie śpiewała mu, całe życie wspominana piastunka Zuzka, były wytworem sielskiej gędźby; już wówczas do duszy wrażliwego chłopięcia przemawiała niewyszukana i niezłożona poezya ludowa. Ona może rozbudziła czułość dziecka obdarzonego nadzwyczajnym słuchem, ona może głęboko zapadła w serce przyszłego kompozytora i zbieracza pieśni gminnych. Ale wieś nie długo chowała Oskara wśród rozległych pól swoich, nie długo karmiła go tchnieniem łąk, urokiem lasów, czarem swojej prostoty. Wraz z ojcem, który otrzymał posadę profesora geodezyi, miernictwa i topografii na Uniwersytecie, podąża do Warszawy i tu, oddany do szkół, pilnie poświęca się naukom Ma za towarzyszy i mentorów Fryderyka Chopina i Kazimierza Brodzińskiego. Z jednym łączy go wspólna miłość i ukochanie muzyki, z drugim odczucie duszy ludowej. Razem, choć nierówni wiekiem, wykształceniem i doświadczeniem — wymieniają myśli, dyskutują, kształcą się. Kolberg uczęszcza do liceum, obok tego pobiera lekcye muzyki, naprzód u Vettera, później u sławnego Elsnera i rozgłośnego kapelmistrza opery warszawskiej Feliksa Dobrzyńskiego. Wyższych aspiracyi w kierunku kompozytorstwa nie odbierze mu nawet praca buchaltera w kantorze, gdzie go ojciec, dbający o zapewnienie bytu syna, umieścił. Zamiłowanie jednak bierze u niego górę, Oskar rzuca posadę swoją i wyjeżdża w r. 1834 do Berlina dla dopełnienia nauki u Girschnera i Rungenhagena. Wróciwszy do Warszawy, udziela prywatnie lekcyj, nie mając jednak środków do życia, puszcza się na guwernerkę i otrzymuje miejsce na Białorusi. Potem, za wpływem brata dostaje się na posadę buchaltera w zarządzie budującej się ówcześnie kolei Warszawsko-Wiedeńskiej (pozostaje tam do r. 1857), wreszcie ma skromną pensyę z Komisyi skarbu. Mimo tych zajęć ma czas na rozliczne wycieczki i zwiedza w r. 1843 Krakowskie i Podole, w latach 1844—47 poznaje Kurpiów i okolice Radomskie, 1848—1849 jest w Lubelskiem. Przychodzi kolej dalej na Sandomierskie, Kieleckie i Płockie, na Kujawy, Łęczyckie, Galicyę wschodnią, w końcu Wołyń. — Zbiera wśród tych wycieczek motywy muzyczne, które zużytkowuje w kompozycyach swoich, zaciekawiony bliżej ludem samym gromadzi też materyał etnograficzny. Komponuje wiele, tworzy nawet operę p. t. „Król pasterzy", graną z wielkiem powodzeniem w Warszawie w r. 1857, nie zaniedbuje wszakże i pracy innej, mianowicie ogłaszania tekstów śpiewów oryginalnie wśród podróży zanotowanych. Tak powstaje album wydane u Żupańskiego w Poznaniu (1842), pt. „Pieśni ludu polskiego; oddział I." W lat piętnaście (1857) pod tymże samym tytułem wyszedł w Warszawie drugi zbiór, ułożony znacznie umiejętniej, niż pierwszy, z większem zrozumieniem przedmiotu, na tle porównawczem wątków, odmian i motywów. Tak powstało dzieło, zawierające 41 pieśni najpopularniejszych, z setką waryantów, bardzo ciekawe rzucających światło na rozwój pieśni ludowej. Kiedyś miały nastąpić dalsze części tejże samej pracy, ale autor plan zmienił, granice badań i poszukiwań swoich rozszerzył, a z postanowień swoich tak oto sam się tłumaczył: „Około r. 1840 — pisze w przedmowie do I. t. „Mazarza" (Kraków 1885) — czy też rokiem wcześniej, poczęliśmy zbierać pieśni i muzykę ludową, w okolicach Warszawy. Wkrótce dostrzegliśmy ścisłą tych utworów z obrzędami, zwyczajami i całym bytem ludu łączność. Wzgląd ten nakazywał nam także i ich akcesorya (wedle ówczesnych naszych pojęć) uwydatniać, tj całą sytuacyę, która je zrodziła, lub do działania powoływała. Powoli, w miarę rozrostu zbiorów i różnorodności nabywanych materyałów, siłą rzeczy parci, nadaliśmy wydawnictwom naszym kierunek i zakrój, jaki nam dyktowało doświadczenie i który im dotychczas przewodniczy".

A zakrój to i kierunek rozległy, już samym tytułem nowej publikacyi dokładnie określony. Brzmiał on: „Lud, jego zwyczaje, sposób życia, mowa, podania, przysłowia, obrzędy, gusła, zabawy, pieśni, muzyka i tańce."

Na pierwszy ogień w tem rozległem opracowaniu poszło Sandomierskie. W nowem dziele znaleźć można wszystko, zebrane systematycznie cokolwiek ludu tych stron dotyczy. Dla dokładniejszego oznaczenia charakteru prac swoich dodał Kolberg przy następnych dwu tomach, zawierających opis Kujaw podtytuł: Materyały do etnografii słowiańskiej. Dzieła te wydane ogromnie starannie, z dodatkiem tablic nutowych i rycin, oraz drzeworytów według rysunku Wojciecha Gersona, są istotną skarbnicą wiadomości z pierwszej ręki, podanych, kolekcyonowanych z ogromnem znawstwem, umiejętnością i zamiłowaniem. Z czasem do dawnych materyałów przybywały coraz to nowe, a wraz z niemi rosły spore tomy „Ludu". Oddany tej pracy Kolberg, uwalnia się od więzów służby skarbowej i odtąd, tj. od. r. 1861 wędruje po całej Polsce, od gościnnego domu jednego przyjaciela pod strzechę drugiego, przebywa w okolicach, nad któremi prowadzi studya po kilka miesięcy, — wraca do Warszawy na czas jakiś dla zaczerpnięcia koniecznych wiadomości z bibliotek — wreszcie osiada na stałe w domu serdecznego druha, Józefa Konopki w Modlnicy pod Krakowem, na ostatnie zaś lata swego życia w samym Krakowie, gdzie nie długo przed śmiercią (31 maja 1889) obchodził jubileusz pięćdziesięciolecia swej pracy naukowej.

Trzydzieści pięć pokaźnych tomów „Ludu", wydanych bądźto za życia samego autora, bądź po jego śmierci († 25 maja 1891) przez dr. I. Kopernickiego, to dorobek niestrudzonego pracownika, dostępny a niezbędny wszystkim zajmującym się twórczością ludową. W tekach, przekazanych Akademii Umiejętności w Krakowie, pozostaje jeszcze dotąd niewydanych tomów dwadzieścia. Razem to ogrom pracy niezmierzony, dokonywany za granicą najczęściej siłami zbiorowemi, przy zasiłkach instytucyj naukowych, z pomocą towarzystw i ludzi finansowo niezawisłych. U nas dokonał tego jeden człowiek, własnym niemal kosztem, groszem ofiarnym, uciułanym przez długi żywot, skromny, niemal pustelniczy. Umiłowanie dzieła przemogło wszystko, wyrzekł się też Kolberg świata i ludzi i jeden cel widział jeno przed sobą: oddanie do użytku społeczeństwu swemu — tych pokładów myśli i uczuć, które drzemały w najniższych jego warstwach. A kiedy odchodził z tego padołu łez na wieczny i dobrze zasłużony spoczynek, mógł bez przesady i obawy pomówienia go o przesadę, powiedzieć o sobie: „Umieram — Bogu dzięki — z tą pociechą, że według sił moich zrobiłem za życia, co mogłem, że nikt mnie za próżniaka nie ma i mieć nie będzie, a to, co po sobie zostawiam, przyda się ludziom na długo".

Jakoż przydaje się znakomicie, a specyaliści i badacze wysoko cenią trud Kolberga. Widzą w „Ludzie" nieoceniony materyał do ludoznawstwa polskiego, nieoceniony dlatego, że wszystko, co Kolberg zapisywał, jest czystem złotem etnograficznem; nie dopuszczał on żadnych dodatków, żadnych retuszów, żadnych ogładzeń, ani poprawek; pisał pieśni, podania, przysłowia, melodye i t. d. jak słyszał, i to nie z jednych ust, ale kilku i kilkunastu, ażeby każdą rzecz sprawdzić i przekonać się, czy śpiewający i mówiący, sam siebie lub słuchacza nie łudził"[2]) W żadnym narodzie — powiada dr. I. Kopernicki wydawca części puścizny rękopiśmiennej Kolberga — nie obdarzyła nauki praca jednego człowieka — tak wydatnym i świetnym plonem, jak praca niezapomnianego badacza naszego mieszkańca wsi. Nic też dziwnego, że obca etnografia, o ile dla tła porównawczego zwraca się do Polski, zawsze naprzód skieruje się do Kolberga i jego dzieła cytuje. W nich bowiem jest wszystko, żyje cały lud takim, jakim jest w życiu swem domowem, zwyczajach i obrzędach, smutkach i weselach, takim, jakim widzimy go na roli przy pługu i przy święcie w kościele.

Długie lata upłyną, setka pracowników zasiądzie do odtwarzania przeszłych dziejów — zmieni się niejedno, obalone czy to sądem nowym czy odkryciem niezwykłem — fundamenta tylko, założone przez Kolberga niewzruszone zostaną, bo kładł je pracownik światły i rozumny, człowiek prawdziwej wiedzy i gruntownych studyów. On jest, mimo swych poprzedników, ojcem prawdziwym ludoznawstwa polskiego, od niego zaczęły się szerzyć dopiero badania w tym kierunku planowe, on, można śmiało to twierdzić, obudził owe najżywsze zainteresowanie się ludem w ósmem dziesiątku XIX. w., dał też początek „Zbiorowi wiadomości antropologii krajowej", wzorowanemu tak w układzie ogólnym, jak i szczegółach na jego dziele. To są tytuły sławy Kolbergowej, a przyczyny, dla których społeczeństwo autora „Ludu", cenić musi wysoko i we wdzięcznej zachować pamięci. Setna rocznica jego urodzin, przypadająca w roku bieżącym, niech tę szanowną postać ożywi i przywoła z lat oddali, niechaj przypomni, że to był człowiek wielki, świecący najlepszym wzorem w długie pokolenia.

St. Lam.

[1]) H. Kołłątaj: Korespondencya listowna. Kraków 1844. T. I. str. 21 i n.

[2]) J. Karłowicz. „Wisła" z r. 1889. str. 472.

Echa tragedyi w Dakowych Mokrych.

Wczoraj rozpoczął się — jak już w depeszach donieśliśmy — w Międzyrzeczu proces przeciw hr. Mielżyńskiemu o zastrzelenie żony i siostrzeńca jej hr. Miączyńskiego.

Na wniosek pierwszego prokuratora wykluczono jawność na cały czas trwania procesu. Przedstawiciele prasy i niewylosowani sędziowie przysięgli musieli wyjść z sali. Obok hr. Mielżyńskiego siadł lekarz jego Markwitz. Podsądny był przedtem karany za obrazę; wygląda przygnębiony i odpowiada słabym głosem. Według aktu oskarżenia obwiniony jest, „że w no-

cy dnia 20 grudnia 1913 żonę swą i jej siostrzeńca rozmyślnie zabił dwiema samoistnemi czynnościami, z tem tłumaczeniem, że bez własnej winy przez nich ciężko obrażony na miejscu dał się porwać do czynu“. W sali rozpraw ustawiono dwie wielkie czarne tablice, na których kredą naszkicowane są rysunki, przedstawiające miejsce czynu. Na stole leży strzelba, z której padły strzały śmiertelne, kurtka, lampka kieszonkowa Mielżyńskiego i inne przedmioty.

Wśród świadków byli: dama do towarzystwa hrabiny, dwaj kamardynerzy, woźnica, strzelec, ogrodnik i szofer. Obecni byli również krewni oskarżonego. Było dalej obecnych sześciu znawców lekarzy i jeden znawca rusznikarz.

Późniejsza depesza donosi:

Po odczytaniu aktu oskarżenia wniósł prokurator państwa wykluczenie jawności ze względu na obyczajność.

Obrońca hrabiego sprzeciwił się temu, gdyż hrabiemu Mielżyńskiemu ze względu na dzieci ogromnie zależy na tem, aby jawnie przeprowadzony był dowód, iż jego cześć jest zupełnie czysta i każdemu innemu człowiekowi honoru wydarzyć się może to, co jemu.

Sąd uchwalił mimo to wykluczyć jawność rozprawy.

Podczas tajnej rozprawy przedstawił osk. hr. Mielżyński, jak słychać, małżeństwo swe, jako istną martyrologię. Zeznał, że otrzymał dowody, iż żona nie bardzo była skrupulatną pod względem wierności małżeńskiej. Z siostrzeńcem, który zginął, utrzymywała od czasu dłuższego stosunek miłosny, mimo, iż oskarżony często ją ostrzegał i prosił, aby zaniechała tego. Siostrzeniec lubił pić. Służba wiedziała o tym stosunku. Krytycznej nocy położył się hrabia po wieczerzy do łóżka, zbudził się jednak nagle, zauważywszy odblask światła i sądził, że to włamywacze dostali się do pałacu, chwycił więc strzelbę, nabił ją dwoma patronami. Gdy w sypialni żony usłyszał męski głos, popadł we wzburzenie, graniczące z szaleństwem i strzelił dwukrotnie. Co potem nastąpiło, nie może sobie tego jasno przedstawić.

Śledztwo przeprowadzone w sprawie hr. Mielżyńskiego wykazało, że hr. Miączyński miał w Poznaniu mieszkanie prywatne, w którem odbywał schadzki z zabitą hr. Mielżyńską.

SEJM.

(5 posiedzenie I. sesyi X. peryodu).

Lwów, 21 lutego.

JE. P. Marszałek krajowy hr. Gołuchowski otworzył dzisiejsze posiedzenie o godzinie 10 m. 20, oznajmiając, iż udzielił urlopu 8 dniowego p. Antoniemu Teodorowiczowi.

Następnie odczytano petycye.

P. Staruch poparł petycyę gminy Żółnówka o wysłanie inżyniera celem wykopania odpowiedniego rowu, który gminę ochroniłby od zalewów.

Sekretarze p. Urbański i p. Rożankowski odczytali wnioski zwykłe, nagłe i interpelacye.

Przed przystąpieniem do porządku dziennego p. Cegielski wystosował zapytanie do JE. Pana Marszałka krajowego, dlaczego konkurs Wydziału krajowego dla kandydatów na dozorców drenarskich ogłoszono tylko w języku polskim, a między warunkami konkursu wymagano znajomość tylko polskiego języka.

JE. Pan Marszałek krajowy hr. Gołuchowski odpowiedział, że zbada tę sprawę i odpowie na następnem posiedzeniu.

P. Łahodyński prosił o przydzielenie kilku spraw do komisyi gminnej, które dostały się do komisyi administracyjnej, co też uchwalono.

Posłowie Kasznica, Cieński i Włodzimierz Baczyński złożyli swe mandaty do komisyi szkolnej, JE. dr. Głąbiński do komisyi drogowej, p. Krzeczunowicz do kolejowej, p. Łahodyński do bankowej, p. Dieduszycki do komisyi gospodarstwa krajowego.

P. Staruch uzasadniał nagłość swego wniosku w sprawie emigracyi zarobkowej. Na wstępie wyraził zdziwienie, że wniosek jego dopiero teraz przychodzi pod obrady. Mowca widzi w tem złamanie regulaminu sejmowego i zapowiada, że w przyszłości będzie uważał, że i jego regulamin nie obowiązuje. Dalej podnosił mowca, że w całej wschodniej Galicyi panuje rozpacz i głód. Narzekał, że starostwa nie idą na rękę emigrantom i szykanują ich. W żadnym powiecie nie chcą, zdaniem mowcy, wydawać książek robotniczych, książek służbowych, ani poświadczeń. Co za cel w tem wszystkiem? — wołał mowca — czy panowie chcą w ten sposób zaszkodzić Prusakom? Nie Prusaka zniszczą tem, ale nas, bo setki tysięcy giną z głodu. Jeżeli tak dalej pójdzie, to oświadczam tu w pełnym Sejmie, że radziłem i będę radził chłopom w Brzeżanach, aby z żonami i dziećmi przyszli przed budynek starostwa i tam ginęli z głodu, skoro, mimo wszelkich interwencyj, dokumentów nie mogą dostać.

Jeżeli panowie chcą biedy, to ją będą mieli, głód jest królem nad królami. Odpowiedź komisarza rządowego Wicepr. Namiestnictwa p. Grodzickiego mowcy nie zadowoliła. Przeszkodę do emigracyi znajdzie władza u każdego. Gdyby mowca żądał pozwolenia, odpowiedziano by mu, że nie dostanie „Vagabundenpass“, bo jest posłem. Skarżył się mowca na nierównomierny rozdział zapomóg między Polaków i Rusinów, poczem zapowiedział, że gdy parlament będzie otwarty, wszystkie swoje skargi tam wypowie. Mowca pojedzie na prowincyę i zapowiada, że jeżeli szykany dalej się będą powtarzały, zbierze 20 do 30 tysięcy ludzi, będą chodzić od wsi do wsi i robić strajk. Tak dalej być nie może i dlatego mowca żąda w swoim wniosku, aby Namiestnictwo natychmiast w drodze telegraficznej odwołało zarządzenie co do wstrzymania emigracyi, by przedstawiło wykaz próśb o pasporty i by JE. P. Namiestnik do 48 godzin zdał z tego przed Izbą relacyę. Prosi mowca o odesłanie jego wniosku do Namiestnictwa.

P. Stapiński popiera nagłość wniosku p. Starucha, przyczem odczytuje telegram z Oświęcimia, donoszący o zatrzymaniu 189 emigrantów na tamtejszym dworcu, wysłanych przez Biuro pośrednictwa pracy w Rzeszowie. Ludzie ci mieli wszystkie dokumenty w porządku. Przed dwoma miesiącami w aresztach wiedeńskich było 237 ludzi z Galicyi. Trzymano ich dlatego, ponieważ władze wiedeńskie niedowierzały dokumentom, wystawionym przez władze tutejsze. Jest najwyższy czas, by Sejm zajął się emigracyą. Jest to sprawa bardzo nagła, bo dziś w naszych oczach odbywa się handel naszym ludem przez zawieranie kontraktu z p. Ballinem z „Poolu“. Układy te trzymane są w tajemnicy. Sejm powinien układom tym koniec położyć.

P. Okuniewski przedstawił stan prawny sprawy, omawiając rozporządzenia pasportowe, odnośnie do popisowych. Omawiał dalej sprawę „Poolu“. Mowca utrzymuje, że z powodu okólników Namiestnictwa, jak np. rozporządzenia zalecającego ostrożne wydawanie pasportów, starostwie wogóle obawiają się wydawać pasporty. Mowca prosi, aby Namiestnictwo na podstawie ustawy wydało potrzebne zarządzenia. Dalej opisuje mowca obszernie trudności czynione przez starostwa i wójtów w uzyskaniu pasportów. W końcu apeluje mowca do Rządu krajowego, aby nowym okólnikiem skorygowano poglądy starostów na sprawę pasportów i t. d., aby umożliwić ludności emigracyę zarobkową.

P. Makuch omawiał też obszernie sprawę emigracyi i zarządzenia starostw. Rok ten jest wyjątkowy i należy się obawiać, ażeby nie przyszło do jakiejś katastrofy. Mowca popiera nagłość wniosku.

P. Witos wyraża zdanie, że zarządzenia przeciwemigracyjne dotyczą nietylko tych, na których ciężą obowiązki względem Państwa, ale i tych, którzy je już spełnili. Nie wiadomo, czy to jest w interesie Państwa, żeby prowadzić gospodarkę w jednym tylko kierunku i starać się tylko o kontyngent rekruta. Całe masy robotników, którym idzie o ratowanie rodzin swych od śmierci głodowej, oczekują całymi tygodniami na pasporty od starostw. Mowca wywodził, że wychodźtwo płynie dziś, jako rzeka, której nic nie zdoła powstrzymać. Ludność nie dostaje pasportów, mimo to emigruje, ale dostaje się przytem w ręce niesumiennych agentów i handlarzy towarem ludzkim, a jest oszukiwana i wyzyskiwana. A to chyba nie jest celem ani władz centralnych, ani krajowych. Mowca pragnie, aby Sejm przeprowadził dyskusyę, któraby przyczyniła się do gruntownego załatwienia tej sprawy.

Nagłość wniosku p. Starucha uchwalono znaczną większością.

P. Terszakowiec atakuje administracyę galicyjską i szlachtę polską, zarzucając, że starają się ze wszelką cenę nie dopuścić do tego, aby ruski robotnik zarabiał za granicą pieniądze.

JE. Pan Namiestnik odpiera zarzuty czynione władzom z powodu rzekomo nielegalnego postępowania przy wystawianiu pasportów; szukanie zarobków zagranicą zasługuje w tym roku raczej na poparcie, niż na utrudnianie, dlatego też Namiestnik wydał okólnik, aby emigracyi sezonowej za zarobkiem żadnych trudności nie czyniono, i ścisłego przestrzegania tego zarządzenia dopilnuje.

(Przemówienie JE. Pana Namiestnika podamy w następnym numerze w całości).

W dalszym ciągu przemawiał p. Cieński. Zaznacza, że po uchwaleniu reformy wyborczej przynajmniej w tej sesyi nie powinno się wnosić tonu drażniącego, dlatego mowca na przemówienie p. Starucha, na które wiele musiałby powiedzieć, odpowie krótko. Mowca odpiera zarzut, jakoby wszystko, co się robi ze strony polskiej, robiono z motywów szowinistycznych. Mowca zapewnia, że za wiele faktów, iż krzywdzone były przy akcyi zapomogowej instytucye i włościanie polscy. Mowca kładzie to na karb nie złej woli, lecz złej organizacyi komitetów ratunkowych. Co do emigracyi zarzuty były niesłuszne, bo nikomu nie zależy na zatrzymywaniu robotnika wynędzniałego i zgłodniałego. Jeżeli chcemy pomódz emigracyi, to może się to stać przez roztoczenie opieki nad emigrującymi, oraz przez pomoc dla pozostałych w kraju i to dla najbiedniejszych w imię dobrze pojętej miłości chrześciańskiej i obywatelskiej. (Oklaski).

Przemawiał jeszcze p. Stapiński, oświadczając, że odpowiedź JE. P. Namiestnika nie zadowoliła mowcy, poczem wniosek p. Starucha odesłano do komisyi administracyjnej z poleceniem zdania sprawy do 48 godzin. Do komisyi tej odesłano też rezolucyę p. Okuniewskiego z wezwaniem do Rządu o wydanie nowego okólnika.

Pp. Cegielski, Makuch, Götz-Okocimski, Brunicki i Krzeczunowicz uzasadniali następnie swoje wnioski nagłe, które odesłano do odnośnych komisyj.

Na tem o godzinie 2·15 po południu JE. P. Marszałek krajowy przerwał posiedzenie do godziny 5 wieczorem.

OSTATNIA POCZTA.

= Najj. Pan przyjął wczoraj przed południem P. Ministra dr. Bilińskiego na półtoragodzinnem osobnem posłuchaniu.

= Z Innsbruku donoszą: Namiestnik zawiadomił Marszałka krajowego, że Sejm tyrolski został zamknięty z powodu różnic w zapatrywaniach co do programu prac sejmowych.

= Na ostatniem posiedzeniu komisyi pojednawczej w sprawie samorządu miejskiego dla Królestwa Polskiego w głosowaniu na przewodniczącego komisyi równą ilość głosów otrzymali Chomiakow i Durnowo.

Chomiakow wobec takiego wyniku głosowania zrzekł się przewodniczenia, które objął Durnowo, poczem komisya rozpoczęła obrady i po długiej a gorącej dyskusyi przyszła do wniosków następujących:

W sprawie cenzusu mieszkaniowego komisya przyjęła wniosek Kobylińskiego, ustalający na ogół cenzus mieszkaniowy, uchwalony przez Dumę z wyjątkiem cenzusu w małych miasteczkach, dla których cenzus podwyższono do 120 rb.

W sprawie dozoru administracyjnego nad samorządem przyjęto większością 12 głosów przeciwko 2 redakcyę Rady państwa, zawieszającą administracyjny miecz Damoklesa nad samorządem w Królestwie.

Przeciwko uchwale tej głosowali tylko członkowie Dumy państwowej — Szingarew i Lwow.

W sprawie języka polskiego w samorządzie różnicy zdań nie usunięto: Głosy podzieliły się po gorącej dyskusyi na 2 równe części po 7 głosów.

W obronie języka polskiego w samorządzie występowali posłowie Dumy: Lwow, Szingarew, Opoczynin, Sawicz i hr. Bennigsen.

Jako przeciwnicy języka polskiego wypowiadali się posłowie Rady: Hurko, Kobyliński i Stiszynskij.

Komisya pojednawcza zakończyła swe obrady, nie osiągnąwszy ostatecznie porozumienia. Wyniki obrad zakomunikowane będą obu Izbom prawodawczym.

= Przy wyborach do rumuńskiej Izby deputowanych z 3-go koła wybrano 39 liberalnych i demokratę konserwatywnego.

= Z zakresu spraw bałkańskich donoszą: Książę Wied przybył wczoraj z Paryża do Neuwied.

Dziś wyjeżdża do Tryestu jeden z krążowników angielskich, ażeby towarzyszyć ks. Wiedowi do Durazzo.

W sprawie narad księcia Wieda w Londynie dowiaduje się Biuro Reutera, że księciu dano zapewnienie, iż otrzyma pełne poparcie stosownie do trudnego zadania w nowem państwie bałkańskiem. Książę dał się słyszeć, że potrzebuje poparcia wszystkich mocarstw, odpowiedziano mu, że może liczyć na nie tak pod względem finansowym, jak politycznym. Konferencye co do pożyczki albańskiej nie są jeszcze ukończone, ale sądzą, że będą one pomyślne. Ks. Wied jest za poręką pożyczki przez wszystkie mocarstwa. — Austrya i Włochy udzielą na razie zaliczki ne potrzeby nowego rządu. Przypuszczają, że suma ta będzie następnie odciągnięta od pożyczki 3 milionów funtów, kiedy układy co do wspólnej poręki mocarstw będą ukończone.

Według dokonanego spisu ludności, mieszkańcy nowonabytych terytoryów serbskich liczą 1,489.000 głów.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Kraków, 21 lutego. (Tel. pr.) Prezydyum m. Krakowa przesłało do tutejszych pism komunikat w sprawie wynagrodzenia pow. wielickiego za wyłączenie z jego granic m. Podgórza i przydzielenie go do Krakowa. Komunikat podnosi, że w myśl decyzyi Wydziału krajowego, Kraków płacić ma powiatowi 24.000 koron rocznie przez 25 lat, tj. 1,000.000 koron. Powiat wielicki uważa to wynagrodzenie za niedostateczne i wysłał do Lwowa deputacyę, złożoną z 7 członków, która będzie czyniła starania o podwyższenie subwencyi lub o uzyskanie pomocy ze strony kraju. O ile idzie o pomoc ze strony kraju, Kraków usiłowania te poprze, sam jednak nie może brać na siebie większych ciężarów.

Kraków, 21 lutego. (Tel. pr.). Przybyła tu celem zwiedzenia pamiątek liczna wycieczka uczniów szkoły handlowej z Będzina w Królestwie Polskiem wraz z rodzicami i profesorami.

Prognoza na jutro.

Wiedeń, 21 lutego. Stan powietrza na 22 lutego. Galicya Wschodnia: Przeważnie pogodnie, niejednostajnie. północnozachodnie żywe wiatry.

Galicya zachodnia: Zachmurzenie zwiększa się, niejednostajnie, nieco cieplej, żywe wiatry.

Wiedeń, 21 lutego. *N. W. Tagblatt* donosi, że fakultet medyczny Uniwersytetu wiedeńskiego postanowił ze względu na ogromny napływ studentów na fakultety medyczne, zwłaszcza w Wiedniu, zwrócić się do Ministerstwa oświaty z wnioskiem o ograniczenie przypływu studentów.

Wiedeń, 21 lutego. Jak wiadomo konsorcyum złożone z Laenderbanku, niemieckiego Banku dla efektów i weksli i galicyjskiego Banku krajowego objęło 4 i pół prc. obligacye galicyjskie nominalnej wartości 18 milionów koron (czyli 11,570.000 marek). Mimo, że zamierzone wprowadzenie obligacyj na giełdach w Frankfurcie i Wiedniu jeszcze nie nastąpiło, popyt za obligacyami był tak silny, że konsorcyum wyczerpało cały zapas i wnet się rozwiąże.

Opawa, 21 lutego. Jak dzienniki donoszą z Jaworzna (Jaegerndorf) tamtejsza fabryka sukna Hoffmanna, jedna z największych, ogłosi z końcem lutego likwidacyę. — Przyczyną tego są choroba właściciela i złe konjunktury.

Opawa, 21 lutego. Ks. kardynał Kopp spędził noc spokojnie; cierpi na silny kaszel i zapalenie oczu.

Marmarosz Szigeth, 21 lutego. Wczoraj ukończono postępowanie dowodowe i odroczono rozprawę do poniedziałku.

Warszawa, 21 lutego. Redaktora *Muchy*, Buchnera, skazano na 4 dni aresztu i 1000 rubli kary za wydanie zakazanego pisma.

Wilno, 21 lutego. W Towarzystwie kredytowem w Brześciu litewskiem stwierdzono defraudacyę w kwocie 100.000 rubli.

Petersburg, 21 lutego. Półurzędowa *Rossija*, odpowiadając na zamieszczone w prasie pogłoski o nowym kursie w polityce wewnętrznej, podnosi, że każdy rząd jest wyrazem woli monarchy, i stoi ponad stronnictwami. Pokojowy i pomyślny rozwój stosunków wewnętrznych w Rossyi, zależny jest od współdziałania ludności z rządem, który jest wykładnikiem woli monarszej. To stanowisko jest zarazem zaprzeczeniem wszystkich pogłosek o rzekomych zmianach w zakresie polityki wewnętrznej i o nowym kursie.

Petersburg, 21 lutego. Rada państwa uchwaliła przy dyskusyi nad ustawą o sprzedaży alkoholu artykuł, na mocy którego w szkołach ludowych i średnich ma być zaprowadzony kurs hygieny dla objaśnienia młodzieży o niebezpieczeństwach alkoholu.

Petersburg, 21 lutego. Ministerstwo spraw zagranicznych ogłasza akta dyplomatyczne, odnoszące się do ostatniego przesilenia bałkańskiego, aby dowieść, że jak bezstronny i bezinteresowny charakter miała akcya Rossyi podczas całego przesilenia.

Paryż, 21 lutego. W barakach wojskowych koło Bussang wybuchła epidemicznie płonica.

Londyn, 21 lutego. Subskrypcya $4\frac{1}{2}$ prc. pożyczki węgierskiej została zamknięta. Subskrybentom przyznanych będzie 20 do 25 prc. kwoty subskrybowanej.

Waszyngton, 21 lutego. Departament Stanu otrzymał telegram z doniesieniem o śmierci bogatego farmera angielskiego Bentona, którego zabrał był do niewoli przywódca powstańców meksykańskich Tilla. Ambasador angielski w Waszyngtonie jeszcze wczoraj prosił rząd Stanów Zjednoczonych o interwencyę celem uwolnienia Bentona.

Odpowiedzialny redaktor:
Adam Krechowiecki.

Przyjechali do Lwowa

dnia 21 lutego 1914.

Hotel Żorża. Pp.: L. ks. Puzyna z Gwoździca, J. Bartmański z Tadania, J. Wolfarth z Kurzan, A. Głażewski z Chmielowej. M. Zakrzewski z Wiktorowa, M. Jędrzejowicz z Dyągówki, A. Bocheński z Ponikwy, W. Klecki z Krakowa.

Hotel Europejski. Pp.: K. Bartmański ze Spas, A. Turecki z Budapesztu, B Juściński z Olszaniay, T. Małecki z Kusziak.

Hotel Imperial. Pp: W. Tetórznicki z Nadyb, J Feferowicz z Krakowa, M. Grodzicki z Pruchnika. J. Wiktor z Zarszyna.

Hotel Narodna Hostynnycia. Pp.: dr. J. Kurowiec z Kałusza, L. Lewicki ze Skolego.

CENNIK
IZBY HANDLOWEJ I PRZEMYSŁOWEJ.

Lwów, dnia 21 lutego 1914.

	Waluta koronowa płacą	żądają
I. Akcye za sztukę. (bez kuponu bieżącego)		
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	648·—	658·—
Banku galic. dla handlu i przem. po 200 zł.	395·—	405·—
Kolei Lwów-Czerniowce-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze	513·—	520·—
Fabryki wagonów w Sanoku po 500 koron	520·—	530·—
II. Listy zastawne za 100 koron. (bez kuponu bieżącego)		
Banku hip. gal. 5 pr. w. a. wylosował z 10 pr. prem.	—·—	—·—
Banku hip. gal. 4½ pr. w. a. los w 50 l.	91·30	92·—
Banku hip. gal. 4 prc. w. a. los w 60 l.	83·—	83·70
Banku kraj. 4½ pr. w. a. los w 51 l.	92·30	93·—
Banku kraj. 4 pr. w. a. los w 57 l.	85·30	86·—
Banku gal. ziem. kred. 4½ pr. 60 l.	91·50	92·20
Banku gal. dla handlu i przem. w Krakowie 4½ pr. 60 l.	91·—	91·70
Zemelny Bank hipoteczny Lwów	91·—	91·70
¹) Tow. kredyt. galic. ziem. 4 pr. (pierwsza emisya)	94·—	94·70
Tow. kredyt. gal. ziem. 4 prc. los w 41½ l.	88·—	—·—
¹) Tow. kredyt. gal. ziem. 4 pr. los w 56 l.	84·30	85·—
Tow. kred. gal. ziem. 4½ los. 52 l.	91·20	91·90
III. Obligi za 100 koron. (bez kuponu bieżącego)		
Galic. fund. propin. 4 pr.	98·—	98·70
Bukow. fund. propin. 5 pr.	—·—	—·—
Komun. Banku kraj. 4½ pr. (3 em.)	91·30	92·—
Komun. Banku kraj. 4 pr. (4 em.)	82·80	83·50
Kolej. lokal. Banku kraj. 4 pr.	82·30	83·—
Pożyczki krajowej 4 pr. z r. 1893	84·70	85·70
„ „ 4 pr. z r. 1908	81·50	82·20
²) „ miasta Lwowa 4 pr.	80·30	81·20
„ „ „ 4 pr.	81·50	82·20
„ „ Krakowa	81·50	82·20
IV. Monety.		
Dukat cesarski	11·36	11·46
20 frankówka	19·—	19·12
100 rubli rossyjskich srebrnych	250·—	252·—
100 „ „ papierowych	253·—	254·20
100 marek niemieckich	117·30	117·80

¹) Kupony opłacają ½% podatek rentowy.
²) Kupony opłacają 2% podatek rentowy.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

dnia 10 lutego 1914.

	płacą	żądają
A. Ogólny dług państwa.		
Jednolity dług pańswa w banknot. maj-listopad	83·25	83·45
styczeń-lipiec	83·25	83·45
Jednolity dług państwa w srebrze luty-sierpień	87·45	87·65
kwiecień-październik	87·70	87·90
„ z r. 1860 po 500 zł. w. a. 4 prc.	1630·—	1670·—
„ „ 1860 po 100 zł. 4 prc.	443·—	453·—
„ „ 1864 po 100 zł.	680·—	690·—
„ „ 1864 po 50 zł.	353·—	363·—
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	106·40	106·60
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku 4 pr.	83·60	83·80
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	86·—	87·—
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	104·30	105·30
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. 5¼ pr.	108·75	109·75
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostempl. akcye)	85·40	86·40
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku 4 pr.	85·50	86·50
Kol. Ces. Elżbiety za 200 zł. mk. 5¾ pr. (ostempl. akcye)	430·—	434·—
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).		
Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	100·50	—·—
w złocie za 200 zł. 5 pr.	115·—	—·—
Kol. czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 pr.	86·75	87·75
Kol. czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	87·30	88·30
Kol. bukowińskiej lokalnej za 400 kor. 4 pr.	84·75	85·75
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1886, 4 prc.	92·—	93·—
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc. (ar.)	90·80	91·80
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc.	90·80	91·80
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1888, 4 prc.	89·10	90·10
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1891, 4 prc.	89·35	90·35
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1898, 4 prc.	88·60	89·60
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1904, 4 prc.	87·—	88·—
Kol. galic. Karola Ludwika 4 prc.	86·—	87·—

Koronowa waluta.	płacą	żądają
Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z roku 1894 4 pr.	86·25	87·25
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 M. 4 pr.	105·10	—·—
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg. złota renta 4 pr.	—·—	—·—
„ „ „ w wal. kor. 4 pr.	100·55	100·75
„ poż. prem. za 100 zł. (200 kor.)	464·75	474·75
„ „ „ „ 50 zł. (100 kor.)	233·—	243·—
„ obl. pr. regul. Cisy 4 prc.	294·50	304·50
E. Obligacye indemnizacyjne.		
Węgier za 100 zł. 4 prc.	84·10	85·10
Kroacyi i Slawonii	—·—	—·—
F. Inne publiczne pożyczki.		
Poż. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	100·50	—·—
Poz. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 prc.	84·—	—·—
Gal. poż. kr. z roku 1893 4 prc.	82·85	83·85
Gal. obl. prop. z roku 1889 4 prc.	98·40	99·40
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 4 prc.	80·85	81·85
Poż. serb. prem. za 100 fr. 2 prc.	110·50	118·50
Tureckie obl. prem. kol. za 400 fr.	225·—	228·—
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne za 100 zł. nom.		
Austr. zakł. obl. prem. z r. 1880 3 pr.	283·—	293·—
„ „ „ „ „ 1889 3 pr.	244·—	254·—
Banku Galicyjskiego dla handlu i przemysłu 4½ prc. 60 l.	90·50	91·50
Bukow. zakład kred. ziem. los 5 pr.	98·90	—·—
Gal. Tow. kr. ziem. 4 pr. los 56 l.	84·10	85·10
„ „ „ „ 4 pr. los 41 l.	87·—	88·—
„ „ „ „ 4 pr. starsze	94·—	95·—
„ „ „ „ 4½ pr. 52 lat.	91·40	92·40
Banku gal. ziem. kred. 4½ pr. 60 l.	91·50	92·50
Gal. akc. b. hip. 10 pr. pr. los. 4½ pr.	91·50	92·50
„ „ „ „ los. 50 l. 4½ pr.	91·50	92·50
„ „ „ „ „ 60 l. 4 pr.	83·50	84·50
Banku kraj. dla Galicyi i Lodomeryi 4½ pr. 51½ lat zwrotne	92·25	93·25
Banku krajowego oblig. komun. 3 emisya 42 lat 4½ pr.	91·25	92·25
Banku kr. obl. kol. żel. 57½ l. 4 pr.	81·75	82·75
Austro-węg. banku 50 lat 4 pr.	93·25	94·25
„ „ 50 lat w. k. 4 pr.	93·70	94·70
H. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Kolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 300 złr.	78·75	79·75
Kolej Lwów-Czerniowce z r. 1884 za 200 złr. 4 prc.	83·25	84·25
Węg. gal. kol. em. 1870 na 200 złr. 5 prc.	—·—	—·—
Tow. żegl. par. po Dunaju za 400 i 10.000 m. 4 prc. z r. 1882	112·—	—·—
Tow. żeglugi parow. po Dunaju em. z r. 1886 4 prc.	109·—	110·—

Koronowa waluta.	płacą	żądają
I. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilika) 5 złr.	27·24	31·24
Zakł. kred. dla handl. i przem. 100 złr.	483·—	493·—
Clary 40 złr. m. k.	—·—	—·—
Pożyczka miasta Lublany 20 złr.	61·—	65·—
Czerwonego Krzyża austr. Tow. 10 złr.	52·75	56·75
„ „ węg. Tow. 5 złr.	31·75	35·75
Losy fund. Arcyks. Rudolfa 10 złr	100·—	—·—
J. Akcye Banków (za sztukę).		
Banku Anglo-Austr. 240 kor.	345·40	346·40
Gal. banku dla han. i przem. 200 złr.	394·—	398·—
Peszt. Banku handlu i przem.	3710·—	3715·—
Zakł. kred. dla handlu 400 kor.	639·75	640·75
Węg. Banku kredyt. 200 złr.	846·50	847·50
Dolno-austr. tow. esk. 400 kor.	773·—	784·50
Gal. banku hip. 200 złr.	647·—	648·—
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	528·—	529·—
„ Austro-węg. 1400 kor.	1965·—	1975·—
„ Związku (Unionbank) 200 zł.	609·75	610·75
Czeskiego banku związkowego 100 zł.	281·50	282·50
Zivnostenska banka 100 złr.	280·50	281·50
K. Akcye przedsiębiorstw transportowych.		
Bukow. kolei lok. akc. pierw. 200 złr.	405·—	415·—
„ „ „ akc. zakład. 200 złr.	405·—	407·—
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	1260·—	1265·—
Kolei półn. Ces. Ferd. 1000 złr. mk.	5080·—	5120·—
„ Lwów-Bełzec (akc. pierw.) 200 zł.	363·—	365·—
„ Lwów-Czerniowce-Jassy 200 zł.	513·—	515·50
„ Lwów-Kleparów-Jaworów lokal. 400 kor.	301·—	303·—
L. Akcye przedsiębiorstw przemysłowych.		
Austr. Tow. górnicze Alpina 100 złr.	849·40	850·40
Prag. Tow. żelazn. przem. 500 złr.	2663·—	2683·—
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 złr.	952·—	958·—
Trifail. Tow. kop. węgla 70 złr.	313·—	314·—
Galic. karpac. naft. Tow. 500 kor.	984·—	994·—
Schodnicy 500 kor.	443·—	447·50
Tur. zarz. tytoniow. 500 franków	437·—	439·—
M. Weksle.		
Niemieckie Banki	117·40	117·40
Włoskie Banki	94·90	95·05
Londyn za 10 funt. szt. 4 prc.	24·—¾	24·04¾
Paryż za 100 franków	95·25	95·40
Petersburg za 100 rubli 4½ prc.	253·25	254·25
Szwajcarskie Banki	95·25	95·40
N. Waluty.		
Dukat cesarski	11·40	11·45
Austr.-węg. 8 guld. złota moneta	—·—	—·—
20-frankówka	19·08	19·11
20-markówka	23·50	23·54
Rossyjski półimperyał	—·—	—·—
Niem. banknoty za 100 marek	117·40	117·60
Włoskie banknoty za 100 lir	94·95	95·15
Ruble	253·37½	254·37½

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. cz. E. 619/13 (7) (2706 3—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa kredytowego w Grybowie odbędzie się dnia 17 marca 1914 o godzinie 10 przed południem w sądzie tutejszym, w biurze Nr. I, licytacya połowy realności lwb. 33 Lipniczka.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 4571 kor., bez przynależności

Najniższa cena wynosi 3048 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i dokumenta może każdy, mający chęć kupna, przejrzeć w niżej wymienionym sądzie.

C. k. Sąd powiatowy.

Ciężkowice, dnia 22 stycznia 1914.

L. cz. E. XXVI. 1282/13 (6) (2707 3—3)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Jakóba Blama w Drohobyczu odbędzie się dnia 9 marca 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 82, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności ks. gr. Gaje wyżne lwh. 27, realność włościańska, obejmująca pb. 133 lk. 628/1, 629/1, 839 z przynależytościami.

Wartość szacunkowa 3036 kor. 30 h.

Najniższa oferta 2024 kor. 20 hal.

Do realności lwh. 27 ks. gr Gaje wyżne należą następujące przynależności: 3 grusze, 6 jabłonek, 1 dąb mały, oparkanienie 80 m.², oszacowane na 22 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Koszty przedłożenia warunków ustala się na 9 kor. 40 hal.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział XXVI.

Drohobycz, 12 stycznia 1914.

L. cz. E. 4450/12 (22) (2701 3—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie dr. Salamona Somer teina we Lwowie, zastąpionej przez adw. dr. Włodzimierza Mochnackiego we Lwowie, odbędzie się dnia 11 marca 1914 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 11, licytacya realności l. kons. 626 lwh. 1840 ks. gr. gm. m Złoczów objętej, złożonej z pb. 2233 o pow. 236 s.², ze znajdującymi się tam: murowaną willą jednopiętrową, budynkiem gospodarczym ryglowym podmurowanym, murowaną cieplarnią ogrodową i z pg. 291/18 ogród obszaru 1364 s.², pgr. 291/24 o pow. 432 s.² i 291/25 ogród o pow. 24 s.², wraz z przynależnościami, składającemi się ze studni, altany drewnianej blachą krytej, z drugiej mniejszej altany, podmurówki pod frontowe sztachety, sztachet na ryglach dębowych, ogrodzenia siatkowego, sztachet sosnowych, chodnika z płyt trembowelskich, szuliówki, 11 sztuk storów, 2 kociołków, oranżeryi, 6 skrzyń inspektowych z oknami i drzew owocowych różnego rodzaju 500 sztuk róż, 100 sztuk krzewów ozdobnych, 300 sztuk szparagów, 700 krzaczków truskawek i 100 sztuk świerków.

Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę jest oceniona na 39.387 kor. 32 hal., przynależności zaś na 9537 kor. 50 hal.

Najniższa cena wynosi 24.462 kor. 41 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Złoczów, dnia 25 stycznia 1914.

L. cz. E. 2130/13 (20) (2727 3—3)

Edykt.

Dnia 9 marca 1914 o godzinie 9 przed południem odbędzie się sprzedaż realności lwh. 268 ks. gr. gm. kat. Limanowa.

Cena szacunkowa wynosi 7500 kor.

Najniższa oferta wynosi 5000 kor.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w sadzie tutejszym, biuro Nr. 6.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Limanowa, dnia 2 lutego 1914.

L. cz. E. 2136/13 (7) (2739 3—3)

Edykt licytacyjny oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Towarzystwa kredytu i oszczędności w Rozdole, odbędzie się dnia 4 marca 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 7, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) lwb. 131 ks. gr. Rozdół, cała realność, składająca się z pbud. 656 i 657, na której stoi dom mieszkalny i stodoła i z pgr. 466/1 i 466/2,

b) lwh. 1185 ks. gr. Rozdół, cała realność, składająca się z pgrt. 966/1,

c) lwh. 928 ks. gr. Rozdoł, 1/8 część realność, składająca się z pgr. 1463/2,

d) lwb. 1017 ks. gr. Rozdół, 1/4 część realność, składająca się z pgrt. 1463/1.

Wartość szacunkowa:
ad a) 1200 kor,
ad b) 150 kor.,
ad c) 50 kor.,
ad d) 100 kor.

Najniższa oferta:
ad a) 666 kor. 66 hal.,
ad b) 100 kor.,
ad c) 33 kor. 32 hal.,
ad d) 66 kor. 64 hal.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych realności dokumenta może każdy mający chęć kupna przejrzeć w godzinach urzędowych w oddziale kancelaryjnym, w biurze Nr. 7.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Mikołajów, dnia 30 stycznia 1914.

L. cz. E. 88/13 (9) (2705 3—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Michała Oberca zastąpionego przez pełnomocnika adw. dra Zygmunta Fiehmana w Lisku, odbędzie się dnia 19 marca 1914 o godzinie 10 przed południem w tut. sądzie Nr. 1 licytacya realności lwh. 484 Lipnica wielka.

Nieruchomość ta wystawiona na licytację jest oceniona na 3700 kor.

Najniższa cena wynosi 2467 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta może każdy mający chęć kupna przejrzeć w niżej wymienionym sądzie.

C. k. Sąd powiatowy.

Ciężkowice, dnia 15 stycznia 1914.

L. cz. E. 2134/13 (6) (2745 3—3)

Edykt licytacyjny

Na wniosek strony egzekwującej Izaaka Segala w Wielopolu, odbędzie się dnia 26 lutego 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 10, na zasadzie obecnie zatwierdzonych warunków licytacya realności lwh. 332 ks. gr. Rzegocin, realność wiejska.

Wartość szacunkowa 140 kor.

Najniższa oferta 95 kor. 56 hal.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Ropczyce, dnia 25 stycznia 1914.

LN. IX b 52/30 (2656 3—3)

Obwieszczenie.

Celem zabezpieczenia dostawy 2 rowerów motorowych do użytku c. k. drogomistrzów odbędzie się dnia 20 marca 1914 w c. k. Namiestnictwie we Lwowie publiczna licytacya ofertowa.

Dostawić się mające motocykle mają być austryackiego pochodzenia, silnej konstrukcyi o 2 cylindrach i sile 4 HP przydatne do użytku w górzystym terenie.

Cena motocyklu rozumie się z transportem i opakowaniem loco Lwów, za rower wraz z rezerwoarem na benzynę, narzędziami, pompką, trąbą i latarką acetylenową.

Czas gwarancyi wynosi 12 miesięcy od czasu dostarczenia a to za motor i wszystkie części składowe z wyłączeniem pneumatyków, któreby zostały uszkodzone z powodu użycia złego materyału lub wadliwego wykonania.

Wypłata wynagrodzenia nastąpi po dostarczeniu i wypróbowaniu motocyklu z zatrzymaniem 10 prc., które zwrócone będą po upływie czasu gwarancyi.

Czas dostawy wynosi 2 miesiące od dnia zatwierdzenia oferty, która obowiązuje oferenta 6 tygodni, licząc od oznaczonego powyżej terminu jej otwarcia.

Oferty opatrzone stemplem na 1 K. podpisane imieniem i nazwiskiem wraz z dokładnym opisem i rysunkiem motocyklu i oznaczeniem ceny cyframi i słowami w kopercie zapieczętowanej, opatrzonej napisem „Oferta na dostawę motocyklu", należy wnieść do c. k. Namiestnictwa najdalej do godz. 12-tej w południe oznaczonego na wstępie dnia.

Oferty wniesione po upływie tego terminu nie będą uwzględnione.

Otwarcie ofert nastąpi w technicznym departamencie c. k. Namiestnictwa dla budowy dróg i mostów państwowych, przyczem oferenci lub ich zastępcy mogą być obecni.

Rozstrzygnięcie o wyniku licytacyi zastrzega się c. k. Namiestnictwu.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 14 lutego 1914.

L. cz. E. 4739/13 (4) (2695 2—2)

Edykt licytacyjny.

Dnia 30 marca 1914 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8, odbędzie się licytacya:

a) 3/8 części realności obj. lwh. 139,

b) 2/8 części realności obj. lwh. 293 ks. gr. gm. Posada olchowska wraz z przynależnościami opisanemi i ocenionemi w protokole E. 4739/13 (2).

Nieruchomości, powyższych części wystawione na licytacyę są ocenione:

ad a) na 2863 kor. 17 hal.,

ad b) na 75 kor.

Najniższa cena części realności ad a) i b) które razem jako całość gospodarcza będą sprzedane wynosi 1949 koron, poniżej tej ceny sprzedaż do skutku nie przyjdzie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Sanok, dnia 28 stycznia 1914.

L. cz. E. XXI. 4433/13 (20) (2814 2—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Galicyjskiej Kasy oszczędności we Lwowie zastąpionej przez adw. dr. Włodzimierza Mochnackiego we Lwowie, odbędzie się dnia 26 marca 1914 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. XXI. przy ul. Bernsteina l. 10 II. piętro licytacya realności pod l. k. 1637 2/4 obj. lwh. 2138/II. dzielnica ks gr. gm. m. Lwowa przedtem Antoniego Bialica obecnie zaś Bolesława Kiernickiego własnej wraz z przynależnościami składającemi się z 51 okien 6 roletowych żelaznych zamknięć, 16 drzwi, 8 kratek żelaznych, 19 muszli wodociągowych, 19 kociołków miedzianych kuchennych, wodnego zamknięcia z kratką, 3 żelaznych koszów do śmieciarki, śmieciarki betonowej z żelaznemi drzwiczkami, dzwonka elektrycznego, 30 kluczy, 2 ławek ogrodowych, 8 drzwi ogrodowych i krzewów ogrodowych.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytację jest oceniona na 131.296 kor. 31 hal., przynależności zaś na 2213 kor.

Najniższa cena wynosi 66.754 kor. 66 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne które się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. XXI.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju, co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, S. I. Oddział XXI.

Lwów, dnia 5 lutego 1914.

(2811 2—3)

Sądowa Hala Aukcyjna

we Lwowie ul. Sądowa l. 7, godziny urzędowe tylko w dnie powszednie od godz. 8 rano do 12 w południe i od 2 popołudniu do 6 wieczór — w sobotę od 3 do 8 wieczór.

Licytacye.

A. w Hali sądowej:

Poniedziałek, 23 lutego 1914 o godzinie 9 rano: rozmaite meble i sprzęty domowe i rozmaite książki.

Wtorek, 24 lutego 1914 o godzinie 9 rano: rozmaite meble i sprzęty domowe, palta i ubrania męskie zimowe.

Środa, 25 lutego 1914 o godzinie 9 rano: rozmaite meble i sprzęty domowe.

Czwartek, 26 lutego 1914 o godzinie 9 rano: rozmaite meble i sprzęty domowe, fortepian, przyrządy elektryczne i lampy.

Piątek, 27 lutego 1914 o godzinie 9 rano: rozmaite meble i sprzęty domowe, towary galanteryjne, fortepian, towary korzenne, urządzenie fabryki stolarskiej i gotowe wyroby stolarskie.

Sobota, 28 lutego 1914 o godz. 4 popołudn: rozmaite meble i sprzęty domowe, konfekcya damska, urządzenie kawiarni i trunki, zegarki i przybory optyczne, maszyny optyczne, bilusztarda.

B. Poza Halą sądową:

Wtorek, 24 lutego 1914 o godz. 9 rano:

a) przy ulicy Rappaporta 2 i ulicy Bema 5: deski i sprzęty domowe;

b) przy ulicy Jabłonowskiej 22: meble;

c) o godzinie 10 przy ul. Torosiewicza 11: konie, wóz, cegły, rury betonowe, szuter etc.

Środa, 25 lutego 1914 o godzinie 10 rano: szkiełka różne, kolby, pompy etc.

Czwartek, 26 lutego 1914 o godzinie 9 rano:

a) przy ul. Polnej 47: rury betonowe:

b) Droga Kulparkowska 69: kasa, rury betonowe, deski etc.,

c) przy ul. Zielonej przed rogatką: cegły, maty, deski, wózki, konewki etc.

Piątek, 27 lutego 1914 o godzinie 9 rano:

a) przy placu Gołuchowskich 10: rozmaite sukna;

b) o godzinie 10 rano przy ulicy Rzeźnickiej 8: wyroby szklane, ramy, urządzenie sklepowe.

Sprzedać się mające rzeczy mogą być oglądane w sądowej Hali aukcyjnej oraz na miejscu przed licytacyą.

Sądowa Hala aukcyjna

c. k. Sądu powiatowego, Sekcya I.,

Lwów, dnia 18 lutego 1914.

L. cz. E. XIII. 5130/13 (10) (2773 2—2)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Powiatowej Kasy oszczędności w Krakowie odbędzie się dnia 2 kwietnia 1914 o godzinie 9 przed południem w tutejszym sądzie ul. św. Jana l. 22, w biurze Nr. 49, licytacya realności lwh. 59 gm. Wolica, składającej się z parceli budowlanej o obszarze 4 ar. 68 m.², na której znajduje się dom mieszkalny z drzewa, kryty strzechą, nowa stodoła z desek, kryta dachówką i szopa z desek kryta dachówką, tudzież z parcel gruntowych o obszarze 1 ha. 74 ar. 73 m.².

Do realności powyższej należą przynależności: 25 sztuk różnych drzew i płot wiklinowy.

Wartość szacunkowa realności wynosi 7525 kor. 75 hal.

Najniższa oferta 5017 kor. 16 hal.

Wartość szacunkowa przynależności 150 koron.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy cywilny,

Oddział VIII.

Kraków, dnia 4 lutego 1914.

L. cz. E. 1171/13 (10) (2846 2—2)

Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Zakładu kredytowego w Bełzie, odbędzie się dnia 23 lutego 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 9, na zasadzie sąd. zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) lwh. 54 ks. gr. Bezejów, składającej się z 3 pgr. o obszarze 1 ha. 05 ar. 71 m. kwadr.,

b) lwh. 249 ks. gr. Bezejów, składającej się z 1 pb. i 2 pgr. obszarze 52 ar. 85 m. kw. Na pbud. stoi dom parterowy murowany blachą kryty i inne budynki gospodarcze.

Wartość szacunkowa:

ad a) 2854 kor. 17 h.,

ad b) 12.213 kor.

Najniższa oferta:

ad a) 1902 kor. 67 h.,

ad b) 8955 kor. 33 h.

Do realności lwh. 249 tej samej ks. gr. należą następujące przynależności: a to 1 studnie betonowa, sztachety, 1 para koni, 1 krowa dojna, 1 jałówka, 1 wóz, 1 pług i 2 brony, oszacowane na 1220 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny i protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w oddziale kancelaryjnym Nr. 9.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Bełz, dnia 22 stycznia 1914.

L. cz. E. 5486/13 (6) (2696 2—2)

Edykt licytacyjny.

Dnia 30 marca 1914 o godz. 11 przed południem, odbędzie się w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 8 licytacya:

a) 3/4 części realności obj. lwh. 411 ks. gr. gm. Posada Sanocka,

b) 1/8 części realności obj. lwh. 678 ks. gr. gm. Posada Sanocka,

c) całej realności obj. lwh. 753 ks. gr. gm. Sanok wraz z przynależnościami składającemi się w protokole oszacowania z 22 listopada 1913 E. 5486/13.

Nieruchomości powyższe wystawione na licytację są ocenione a mianowicie wymieniona wyżej pod a) na 3072 kor. 75 hal., pod b) na 40 kor. 73 hal., pod c) na 6669 koron.

Najniższa cena wynosi dla realności wymienionych wyżej pod a) i b) które stanowią jednolitą całość gospodarczą i razem mają być sprzedane kwotę 1557 kor., zaś wedle realności wymienionej wyżej pod c) kwotę 3335 kor. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy Oddział IV.

Sanok, dnia 20 stycznia 1914.

L. cz. E. 6087/13 (1838)

Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Józefa Dziendziory w Jelechowicach, odbędzie się dnia 13-go marca 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 11, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności połowy lwh. 214 ks. gr. gm. Krasnosielce, rola.

Wartość szacunkowa wynosi 1225 kor.

Najniższa oferta 816 kor. 67 hal.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w oddziale kancelaryjnym w biurze Nr. 11.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temu sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Złoczów, dnia 13 stycznia 1914.

L. cz. E. 3130/13 (2728)

Edykt licytacyjny.

Dnia 17 marca 1914 o godz. 9 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 16 sądu tutejszego licytacya 9/40 części realności lwh. 542 gminy Dzików z przynależytościami, a to: a) chatą wraz z sienią i komorą, b) stodołą i c) komorą ze stajnią, budynki te są zbudowane z drzewa miękkiego słomą kryte.

Realność tę oszacowano na 1224 kor. 45 hal.

Najniższa oferta niżej której sprzedaż do skutku nie przyjdzie wynosi 816 kor. 30 hal.

Wartość budynków wynosi 600 kor.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Lubaczów, dnia 5 lutego 1914.

L. cz. E. 140/13 (2876)

Edykt.

Dnia 23 lutego 1914 o godz. 9 rano odbędzie się w tut. sądzie licytacya realności lwh. 324 gm. Posada jaśliska.

Realność ta oceniona jest na 934 kor. 40 hal.

Najniższa oferta 934 kor. 40 hal.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta do przejrzenia w biurze Nr. 4.

C. k. Sąd powiatowy Oddział IV.

Rymanów, 12 stycznia 1914.

L cz. E. 2875/13 (2749)

Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Józefa Puretza, odbędzie się dnia 17 marca 1914 o godz 10·30 przed południem, w biurze Nr. 21 II. piętro, na zasadzie już zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) lwh. 384 ks. gr. Terło, cała realność wiejska,

b) lwh. 385 ks. gr. Terło, cała realność wiejska,

c) lwh. 387 ks. gr. Terło, połowa realności wiejskiej.

Wartość szacunkowa:

ad a) 1880 kor. 60 h.,

ad b) 575 kor. 76 h.,

ad c) 216 kor. 05 h.

Najniższa oferta:

ad a) 1254 kor.,

ad b) 384 kor.,

ad c) 144 kor. 04 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w Oddz. kanc. w biurze Nr. 21.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić w sądzie najpóźniej na wyznaczonym terminie licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacyi, inaczej pretensye tego rodzaju co do samej nieruchomości nie miałyby już znaczenia.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach

bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Stary Sambor, 10 lutego 1914.

L. cz. E. 7206/13 (6) (2260)

Edykt licytacyjny

wraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Herscha Ornsteina, odbędzie się dnia 13 marca 1914 o godzinie 9 przed południem w sali Nr. 2 (rynek), na zasadzie warunków które się zatwierdza, licytacya następujących realności lwh. 41 ks. gr. Słobódka, pbd. 3 pgr. 119/1 i 119/3, łączny obszar 30 ar. 63 m².

Wartość szacunkowa 1276 kor.

Najniższa oferta 851 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w oddziale kancelaryjnym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną zawiadomione będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. IV.

Kuty, dnia 27 stycznia 1914.

L. cz. E. 2597/13 (4) (188)

Edykt licytacyjny.

Dnia 11 marca 1914 o godz. 9 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 6, w sądzie tutejszym licytacya:

a) połowy realności lwh. 501,

b) 1/4 część lwh. 324,

c) 1/8 lwh. 167 gm. Łopuszna, stanowiące realności gruntowe.

Powyższe realności oceniono łącznie na 2245 kor. 18 h.

Najniższa cena niżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi 1496 kor. 78 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. 6.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika, do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Nowy Targ, 21 stycznia 1914.

L. cz. E. V. 2937/13 (7) (960)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Berty Kaufman zam. Weingarten, odbędzie się dnia 11 marca 1914 o godzinie 9·30 przed południem w biurze Nr. 92, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya realności miejskiej lwb. 2341 ks. gr. gm. Stanisławów.

Cała realność położona przy ul. Gołuchowskiego w skład której wchodzi pbud. 2028, o obszarze 821 m².

Na parceli tej położony jest budynek parterowy murowany blachą kryty o 3 pokojach i 2 kuchniach, oraz budynek gospodarczy, również murowany blachą kryty.

Wartość szacunkowa 31.882 kor.

Najniższa oferta 15.941 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w Oddz. kanc. Nr 92.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. V.

Stanisławów, dnia 17 grudnia 1913.

L. cz. E. 488/13 (43) (2243)

Edykt licytacyjny.

Dnia 10 marca 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie tutejszym w biurze Nr. 28, odbędzie się licytacya realności lwb. 737 gminy Brody.

Realność tę składającą się z pb. 414 i p. bud. 415/1, stanowiącą dom murowany przy ulicy Rabinackiej i Jerozolimskiej, oszacowano na 9923 kor.

Najniższa cena niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 4961 kor. 50 h.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta może każdy mający chęć kupna przejrzeć w sądzie tut. w biurze Nr. 29.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Brody, dnia 23 stycznia 1914.

L. cz. E. 1518/13 (2870 1—3)

Edykt licytacyjny

oarz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Zacharyasza Graubarda, kupca w Stryju, odbędzie się dnia 4 marca 1914 o godz. 10 przed południem w biurze Nr. 7, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya realności lwh. 633 ks. gr. Rozdół, połowa realności w której skład wchodzą pbud. lk. 6 Nd. 21 118 s. kw., pbud. 626 obsz. 153 sążni kw., stanowią jeden kompleks i są ocenione z 3 budynkami na kwotę 15.836 kor.,

a) połowa pgr. lk. 289 ogród obszaru 46 s. kw., oceniono na 7900 kor.,

b) którego połowę oceniono na 750 kor.

Najniższa oferta wynosi:

ad a) 3950 kor.,

ad b) 375 kor.

Do realności lwh. 633 ks. gr. Rozdół należą następujące przynależności: krzaki i owoce nie nadające się do żadnego użytku, dlatego je jako nie przedstawiających żadnej wartości nie oceniono.

Kuratorem dla osób nieznanych lub którym z powodu, że później weszli do tabuli i tym którym edyktu doręczyć nie można ustanawia się adw. dr. Buxbauma w Mikołajowie.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w oddz. kanc. w biurze Nr. 7.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. II.

Mikołajów, dnia 26 stycznia 1914.

L. cz. E. 2241/13 (5) (2556)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Powiatowego Towarzystwa zaliczkowego we Lwowie, odbędzie się dnia 10 marca 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 11 licytacya realności lwh. 52 gm. Kamienopol.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 3230 kor.

Najniższa cena wynosi 2153 kor. 33 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące do tej nieruchomości dokumenty (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4.

C. k. Sąd powiatowy, w Oddział IV.

Winniki, dnia 1 grudnia 1913.

L. cz. E. 2275/13 (5) (2862 1—3)

Edykt licytacyjny.

Dnia 6-go marca 1914 o godzinie 12 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7, odbędzie się licytacya:

a) realności obj. lwh. 1334 i

b) realności obj. lwh. 2142 ks. gr. gm. Grzymałów, wraz z przynależnościami.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione:

ad a) na 1900 kor.,

ad b) na 1400 kor.

Najniższa cena wynosi:

ad a) 1266 kor. 67 h.,

ad b) 933 kor. 34 h.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. II.

Grzymałów, dnia 10 grudnia 1913.

L. cz. E. 5155/13 (5) (2851)

Edykt licytacyjny.

Dnia 12 marca 1914 o godzinie 9 rano odbędzie się w sądzie tutejszym w biurze Nr. 28, licytacya:

a) 3/6 części realności lwh. 403,

b) 6/20 części realnośsi lwh. 714 gm. Korsów.

Realności te oszacowano:

ad a) 3/6 części lwh. 403 na 540 kor. 08 h.,

ad b) 6/20 części lwh. 714 na 338 kor. 82 h.

Najniższa cena, poniżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi:

ad a) 3/6 części lwh. 403 — 360 kor.,

ad b) 6/20 części lwh. 714 na 225 kor. 88 h.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. 29.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Brody, dnia 28 stycznia 1914.

L. cz. E. 1726/13 (7) (2557)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Powiatowego Towarzystwa zaliczkowego we Lwowie, odbędzie się dnia 10 marca 1914 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11, licytacya realności:

a) lwh. 639 i

b) 1/4 części realności lwh. 638 gm. Żurawniki.

Nieruchomości powyższe wystawione na licytację są ocenione na 840 kor.

Najniższa cena wynosi 560 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Winniki, dnia 20 stycznia 1914.

L. cz. E. 849/13 (17) (2890)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Towarzystwa kredytowego w Haliczu, odbędzie się dnia 24 lutego 1914 o godzinie 12 przed południem w biurze Nr. 26, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) lwh. 1823 ks. gr. Załukiew, składającej się z ogrodu,

b) lwh. 1828 ks. gr. Załukiew, składającej się z roli,

c) lwh. 1622 ks. gr. Załukiew, składającej się z roli,

d) 1/4 części lwh. 1205 ks. gr. Załukiew, z parc. bud. na której stoi dom pod Nr. 3 i ogrodu,

e) 1/8 części lwh. 1206 ks. gr. Załukiew, składającej się z moczaru i ról,

f) 2/3 części lwh. 1124 ks. gr. Załukiew, składającej się z roli,

g) 3/6 części lwh. 621 ks. gr. Załukiew, z parc. bud. na której stoi dom pod Nr. 21

h) 1/4 części lwh. 622 ks. gr. Załukiew, składającej się z ogrodu i łąki.

Wartość szacunkowa:

ad a) 400 kor.,

ad b) 220 kor.,

ad c) 240 kor.,

ad d) 660 kor. 50 h.,

ad e) 316 kor. 25 h.,

ad f) 400 kor.,

ad g) 605 kor.,

ad h) 75 kor.

Najniższa oferta:

ad a) 266 kor. 67 h.,

ad b) 148 kor. 67 h.,

ad c) 160 kor.,

ad d) 440 kor. 34 h.,

ad e) 210 kor. 83 h.,

ad f) 266 kor. 67 h.,

ad g) 403 kor. 34 h.,

ad h) 50 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Halicz, dnia 20 stycznia 1914.

L. cz. E. 5087/13 (5) (2389)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Zakładu kredytowego w Rawie, odbędzie się dnia 9 marca 1914 o godzinie 9 rano w sądzie tutejszym w biurze Nr. 3, licytacya 2/3 części realności lwh. 3895 gminy Kamionka wołoska wraz z przynależnościami, składającemi się z ogrodzenia i drzew.

Nieruchomość ta wystawiona na licytację jest oceniona na 1267 kor., przynależności zaś na 200 kor.

Najniższa cena wynosi kwotę 844 kor. 66 hal.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupna przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 3.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Rawa, dnia 8 stycznia 1914.

L. cz. E. 2736/13 (2729)

Edykt licytacyjny.

Dnia 17 marca 1914 o godzinie 10 przed południem w sądzie tutejszym w biurze Nr. 16, odbędzie się licytacya:

a) całej realności lwh. 733 gm. Opaka,

b) 1/10 części realności lwh. 734 gm. Opaka.

Wartość powyższych realności wynosi:

ad a) 170 kor.,

ad b) 7 kor. 50 hal.

Najniższa cena, poniżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi:

ad a) 113 kor. 34 hal.,

ad b) 5 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. 21.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Lubaczów, dnia 5 lutego 1914.

L. cz. E. 7173/13 (5) (1912)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej c. k. uprz. gal. akc. Banku hipotecznego we Lwowie, odbędzie się dnia 13 marca 1914 o godzinie 10·30 przed południem w biurze Nr. 11 na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya realności:

lwh. 2231 ks. gr. Złoczów kamienica 1 piętrowa.

Wartość szacunkowa 28.000 kor.

Najniższa oferta 14.061 kor.

Do realności lwh. 2231 ks. gr. gminy Złoczów należą następujące przynależności:

a) 10 kluczów od drzwi,

b) 13 rolet do okien,

c) 3 kociołki oszacowane na 122 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, wyciąg tab. wyciąg katastralny, protokoły oceniania itd.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w oddziale kancelaryjnym w biurze Nr. 11.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego

rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Złoczów, dnia 14 stycznia 1914.

L. cz. E. 8719/13 (3) (2715)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Izraela Weissbarda w Bolechowie, odbędzie się dnia 16 marca 1914 o godzinie 3 przed południem w biurze Nr. III. na zasadzie obecnie zatwierdzonych warunków licytacya realności:

lwh. 288 ks. gr. gm. Pójło gospodarstwo wiejskie złożone z chaty, stodoły i ogrodu.

Wartość szacunkowa 620 kor.
Najniższa oferta 413 kor. 32 hal.,
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych Oddz. VII.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, będą zawiadamiane o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII.
Kałusz, dnia 24 stycznia 1914.

L. cz. E. III. 5115/13 (6) (1145)

Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Meiera Zamojre w Jeziernej, odbędzie się dnia 16 marca 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 27 na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

lwh. 1046 ks. gr. Cebrów pgr. 1025,
lwh. 1215 ks gr. Cebrów pgr. 1125,
2/3 lwh. 1214 ks. gr. Cebrów pgr. 1126.

Wartość szacunkowa:
ad a) 900 kor.,
ad b) 300 kor.,
ad c) 526 kor. 50 hal.

Najniższa oferta:
ad a) 600 kor.,
ad b) 200 kor.,
ad c) 351 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w oddziale kancelaryjnym Nr. 27.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalna, należy zgłosić w sądzie najpóźniej na wyznaczonym terminie licytajnym przed rozpoczęciem licytacyi, inaczej pretensye tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby już znaczenia.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Tarnopol, dnia 1 grudnia 1913.

L. cz. E. 1957/13 (2369)

Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Towarzystwa zaliczkowego w Chrzanowie, przez adw. d Marczaka, odbędzie się dnia 14 marca 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 10, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya realności:

a) 1/14 części lwh. 80 ks. gr. Krzeszowice, gospodarstwo rolne,

b) 1/28 części lwh. 222 ks. gr. Krzeszowice, parc. gr.

Wartość szacunkowa:
ad a) 285 kor. 71 h.,
ad b) 7 kor. 71 h.

Najniższa oferta:
ad a) 190 kor. 46 h.,
ad b) 1 kor. 14 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd tutejszy, jako Sąd hipoteczny zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w oddziale kancelaryjnym, w biurze Nr. 10.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Krzeszowice, 4 stycznia 1914.

L. cz. E. 1732/13 (9) (1682)

Edykt licytacyjny

Na wniosek strony egzekwującej Towarzystwa Chłopski Sojuz w Kałuszu, odbędzie się dnia 16 marca 1914 o godzinie 3 po południu w sali Nr. III., na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya realności 1/3 części lwh. 41 ks. gr. gm. Petranka, chata, stajnia, ogród i pole w niwie „Gnilczyk Chrepelów“.

Wartość szacunkowa 667 kor.
Najniższa oferta 452 kor. 66 h.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Do realności lwh. 41 ks. gr. gm. Petranka należą następujące przynależności: 2 ogrodi na siano i drzewa owocowe, oszacowane w 1/3 części na 12 kor.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych realności dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w oddziale kancelaryjnym Nr. VII.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomione będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy Oddział VII.
Kałusz, 23 stycznia 1914.

L. cz. E. III. 3966/13 (15) (1148)

Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Kasy związkowej w Czortkowie, odbędzie się dnia 16-go marca 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 27, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) 7/24 z 1/4 części lwh. 61 ks. gr. Chodaczków mały, pgr. 3173/1,

b) lwh. 65 ks. gr. Chodaczków mały, pgr. 3200/2, 3199/2,

c) 1/5 części lwh. 149 ks. gr. Chodaczków mały, pgr. 2666/2,

d) połowa lwh. 1173 ks. gr. Chodaczków mały, pgr. 2715,

e) 7/24 części lwh. 1618 ks. gr. Chodaczków mały, pgrnt. 637/1, 749/2, 2799/2, 2948/1, 3305/2, 3431/2.

Wartość szacunkowa:
ad a) 43 kor. 75 h.,
ad b) 524 kor.,
ad c) 90 kor.,
ad d) 775 kor.,
ad e) 714 kor. 60 h.

Najniższa oferta:
ad a) 29 kor. 17 h.,
ad b) 349 kor. 34 h.,
ad c) 60 kor.,
ad d) 516 kor. 67 h.,
ad e) 476 kor. 40 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. sąd powiatowy w Tarnopolu jako sąd hipoteczny zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w oddz. kanc. w biurze Nr. 27.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Tarnopol, dnia 31 grudnia 1913.

L. cz. E. 3408/13 (2396)

Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Józefa Grünberga, odbędzie się dnia 17 marca 1914 o godzinie 9 przed południem, w biurze Nr. 12 II. piętro, na zasadzie już zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności lwh. 19 ks gr. Niedzielna, 3/6 części realności wiejskiej.

Wartość szacunkowa 2055 kor.
Najniższa oferta 1370 kor.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w oddz. kanc. w biurze Nr. 12.

Takie prawa, wobec których, niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej na wyznaczonym terminie licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacyi, inaczej pretensye tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Stary Sambor, 4 lutego 1914.

L. cz. E. 2080/13 (2856 1—3)

Zobowiązana Katarzyna Świądrowa w Olmencie.

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Salamona Marguliesa w Dąbrowie, odbędzie się dnia 13 marca 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 12 relicytacya lwh. 124 gm. Odment wraz z przynależnościami, składającemi się z drzew i inwentarza opisanych w protokole oszacowania.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 65.259 kor. 26 hal., przynależności zaś na 7274 kor.

Najniższa cena wynosi 32.629 koron 63 hal.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy Oddział III.
Dąbrowa, dnia 19 lutego 1914.

L. cz. E. 1716/12 (17) (2882 1—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Chemiego Plasnera w Ustrzykach, odbędzie się dnia 7 marca 1914 o godzi nie 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5 w Ustrzykach licytacya połowy realności obj. lwh. 64 i połowy realności obj. lwh. 139 ks. gr. gm. kat. Moczary, składającej się z parc. grunt. nadających się pod uprawę owsa, jęczmienia, koniczyny i kartofli, łąk i pastwiska.

Na pbud. l. kat 64 znajduje się dom z drzewa miękkiego zbudowany wraz z przynależnościami, składającemi się z drzew owocowych i dwóch brogów.

Nieruchomości powyższe wystawione na licytacyę są ocenione wraz z przynależnościami na 4933 kor. 75 hal.

Najniższa cena wynosi 3289 kor. 16 h.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 6.

C. k. Sąd powiatowy. Oddział IV.
Ustrzyki dolne, dnia 14 stycznia 1914.

L. cz. E. 1590/13 (6) (2558)

Edykt licytacyjny.

Dnia 11 marca 1914 o godz 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 11, odbędzie się licytacya realności lwh. 511, 513 i 579 gm. Samoklęski stanowiących się z gruntów ornych, pastwisk i parcel lasowych przeważnie będących wyrębem.

Wartość szacunkowa 96.209 kor. 55 h.
Najniższa oferta wynosi 64.272 kor. 86 hal

C. k. Sąd powiatowy Oddział II.
Żmigród, dnia 14 stycznia 1914.

L. cz. E. 2031/13 (8) (2879)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Adama Jędrzejowicza właściciela dóbr Staromieście, odbędzie się dnia 5 marca 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 17 w Sokołowie licytacya realności lwh. 325 i 827 ks. gr. gm. kat. Wilcza wola w obszarze 9 morgów gruntu wraz z budynkami na nich stojącymi.

Nieruchomości powyższe wystawione na licytacyę są ocenione 7050 kor.

Najniższa cena wynosi 4700 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 16.

C. k. Sąd powiatowy. Oddział III.
Sokołów, dnia 27 stycznia 1914.

L. cz. E. III. 3853/13 i 4468/13 (1146)

Edykt licytacyjny.

W sądzie powiatowym w Tarnopolu w biurze Nr. 27 w dniu 12 marca 1914 sprzedane zostaną w drodze publicznej licytacyi następujące realności:

I. o godz. 9 przed południem w sprawie E. III. 3853/13:

a) realność lwh. 32 gm. Petryków, obj. pgr. 75/1 i 314 oceniona na 780 kor., najniższa oferta 520 kor.,

b) realność lwh. 34 gm. Petryków, obj. pg. 75/2, 315/1, 315/2, 316/1, 316/2 oceniona na 650 kor., najniższa oferta 433 kor. 34 hal.,

c) realność lwh. 134 gm. Petryków, obj. pgr. 316/3, 316/4 oceniona na 300 kor., najniższa oferta 200 kor.,

d) realność lwh. 483 gm. Petryków obj. pgr. 576/2 oceniona na 450 kor., najniższa oferta 300 kor.,

II. o godzinie 10 przed południem w sprawie E. III. 4468/13 realność lwh. 1711 gm. Berezowica wielka obj. pgr. 1928 oceniona na 480 kor.,

Najniższa oferta 320 kor.,

Warunki licytacyjne, odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 39.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Tarnopol, dnia 16 grudnia 1914.

L. cz. E. 748/13 (2849)

Strona zobowiązana Teodor Kuras i Aniela Zarzycka.

Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Spółki pożyczkowej w Bołszowcach odbędzie się dnia 9 marca 1914 o godzinie 8 przed południem, w biurze Nr. 8, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) lwh 333 ks. gr. gm. Zagórze, połowa realności,

b) lwh. 688 ks. gr. gm. Zagórze, 1/4 część realności,

c) lwh. 801 ks. gr. gm. Zagórze, cała realność.

Wartość szacunkowa:
ad a) 200 kor.,
ad b) 297 kor.,

ad c) 200 kor.
Najniższa oferta:
ad a) 133 kor. 32 hal.,
ad b) 198 kor.,
ad c) 133 kor. 32 hal.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
C. k. Sąd tutejszy jako sąd hipoteczny zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.
Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w Oddz. kancel. w biurze Nr. 10.
Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.
Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.
C. k. sąd powiatowy, Oddział IV.
Bołszowce, dnia 9 lutego 1914.

L. cz. E. 4663/13 (8) (2532)
Dnia 11-go marca 1914 o godzinie 8 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 11, licytacya realności obj. lwh. 34 gm. Martynów stary.
Realność ta jest oceniona na 2377 kor.
Najniższa cena wynosi 1584 kor. 66 h.
Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w kancelaryi sądowej.
C. k. Sąd powiatowy Oddział V.
Bursztyn, dnia 28 stycznia 1914.

L. cz. E. 3607/12 (5) (2800)
Dnia 10-go marca 1914 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 8 w sądzie tutejszym licytacya realności lwh. 476 gm. Słobódka, składającej się z pgr. 509, obsz. 62 ar. 65 m² i połowy realności lwh. 724 gm. Słobódka, składającej się z pgr. 259/1 obsz. 10 ar. 25 m².
Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione a to: lwh. 476 na 900 kor. zaś połowa realności lwh. 724 na 850 kor.
Najniższa cena wynosi lwh. 476 — 600 kor. a lwh. 724 — 566 kor. 67 hal.
Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Tłuste, dnia 12 lutego 1914.

Ч. сп. Е. 1366/13 (2377)
Оголошене переторгу.
Дня 17 марта 1914 о годині 9 рано в тут. суді, комната ч. 5 відбуде ся переторг реальности обнятої вгч. 77 громади Мочеради.
Продати ся маюча недвижимість є оцінена на 2828 кор.
Найнизша подача виносить 1885 кор. 34 сот.
Услівия переторгу і грамоти відносячі ся до недвижимости, переглядати можна в комнаті ч. 2 тут суду.
Права, котрі продаж робили недопустимою належить зголосити до суду найпізнійше на дни судовім.
Ц. к. Суд повітовий, Відділ III.
Мостиска, дня 19 грудня 1913.

Ч. сп. Е. IV. 1995/13 (7) (2184)
Лїцитацийний едикт.
На внесене Товариства залічкового в Стрию, відбуде ся дня 10 марта 1914 о годині 8 перед полуднем в тім суді, комната число 140 на підставі рівночасно затверджених умов лїцитация слідуючих недвижимостий. вик. гіп. ч.: а) 25, б) 21, в) 26, г) 56, д) 123 громади Татарско.
Вартість після оціненя: а) 1650 кор., б) 950 кор., в) 2320 кор., г) 600 кор, д) 400 кор.
Найнизша оферта: а) 1100 кор., б) 633 кор. 32 сот., в) 1546 кор. 66 сот., г) 400 сот., д) 266 кор. 66 сот.
Низше найменшої оферти продаж не відбудеть ся.
Ц. к. Суд повітовий, Відділ IV.
Стрий, дня 30 січня 1914.

Ч. сп. Е. 8967/13 (6) (2865)
Лїцитацийний едикт і візване до зголошеня.
На внесене екзекуючої сторони Общества „Защита Земли“ у Львові, відбуде ся дня 9 марта 1914, о годині 8 перед полуднем, в тім суді, саля розправ ч. I. на підставі тепер затверджених умов лїцитация слїдуючих недвижимостий:
а) ґрунтова книга гром. кат. Голинь вик. гіп. число 411 хата з городом, рілью і в ниві „Погорце“ і т. д.,
б) ґрунтова книга гром. кат. Голинь вик. гіп. число 412 ріля в ниві „Посяч“ і у Фіґури,
в) ґрунтова книга гром. кат. Голинь вик. гіп. число 568 ріля, лука і пасовиско в ниві „Посач“,
г) ґрунтова книга гром. кат. Голинь 1/2 вик. гіп. число 409 город і ріля в ниві у Фіґури.
Вартість після оціненя:
ad а) на 8230 кор.,
б) на 1180 кор.,
в) на 700 кор,
г) на 500 кор.
Найнизша оферта:
ad а) 5620 кор.,
б) 786 кор. 66 сот.,
в) 466 кор. 66 сот,
г) 333 кор. 32 сот.
До недвижимости обнятої вик. гіп. ч. 411 ґрунтової книги Голинь належать слїдуючі приналежности: молодий лїс які оцінено на 200 кор.
Низше найменшої оферти продаж не відбудеть ся.
Лїцитацийні умови і грамоти, відносячі ся до недвижимостий (витяг гіпотечний, витяг катастральний, протоколи оціненя і т. д.), можуть охочі до купна переглянути в низше означенім Суді підчас годин урядових.
Права, через котрі лїцитация булаби недопустимою, належить зголосити в суді найпізнїйше на лїцитацийнім термінї перед лїцитацией, бо інакше вже не буде можна їх піднести що до тої недвижимости.
О дальшім перебігу лїцитацийного поступованя повідомляти ся буде оголошенем на таблици судовій ті особи, для котрих під той час на недвижимостях є права або тягарі установлені або в часї лїцитацийного поступованя будуть установлені а то в разї, коли би ті особи анї не мешкали в окрузї підписаного суду, анї не вказали поіменно повновластника для доручень мешкаючого в місцевости суду.
Ц. к. Суд повітовий, Відділ I.
Калуш, дня 26 січня 1914.

L. cz. E. XV. 5280/13 (4) (2125)
Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.
Na wniosek strony egzekwującej Herza Goldklanga odbędzie się dnia 16 marca 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 92, na zasadzie obecnie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności miejskiej lwh. 4600 ks. gr. gmina Stanisławów, cała realność, położona przy ul. Gillera, o pbud. lk. 533/2, pow. 4 ar. 6 m², na której położony jest budynek II.-piętrowy, murowany, blachą kryty.
Wartość szacunkowa 47.994 kor. 50 h.
Najniższa oferta 23 997 kor. 25 hal.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie jako sąd hipoteczny zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.
Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularyny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w oddziale kanc. w biurze Nr. 92.
Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.
Osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już są wpisane, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomi się o dalszych wydarzeniach tego postępowania tylko przez ogłoszenie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu i nie wskażą mu pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział XV.
Stanisławów, d0ia 25 grudnia 1913.

L. cz. E. 2253/13 (255)
Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.
Na wniosek strony egzekwującej Abrahama Arona Wietschnera odbędzie się dnia 17 marca 1914 o godzinie 10·30 przed południem w biurze Nr. 12, II. p., na zasadzie już zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:
a) lwh. 494 ks. gr. Hołowecko, 1/12 części realności wiejskiej,
b) lwh. 499 ks. gr. Hołowecko, połowa realności wiejskiej,
c) lwh. 500 ks. gr. Hołowecko, 1/6 część realności wiejskiej,
d) lwh. 587 ks. gr. Hołowecko, połowa realności wiejskiej,
e) lwh. 1161 ks. gr. Hołowecko, cała realność wiejska,
f) lwh. 1032 ks. gr. Hołowecko, cała realność wiejska,
g) lwh. 1191 ks. gr. Hołowecko, cała realność wiejska,
h) lwh. 1033 ks. gr. Hołowecko, cała realność wiejska.
Wartość szacunkowa:
ad a) 96 kor. 54 hal.,
ad b) 347 kor. 81 hal.,
ad c) 708 kor. 99 hal.,
ad d) 2264 kor. 48 hal.,
ad e) 722 kor. 10 hal.,
ad f) 1226 kor. 79 hal.,
ad g) 80 kor. 44 hal.,
ad h) 96 kor. 20 hal.
Najniższa oferta:
ad a) 64 kor. 40 hal.,
ad b) 232 kor,
ad c) 473 kor.,
ad d) 1510 kor.,
ad e) 482 kor.,
ad f) 482 kor.,
ad g) 54 kor.,
ad h) 64 kor. 15 hal.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupna, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w oddziale kanc. w biurze Nr. 12.
Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.
Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wrkażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Stary Sambor, dnia 4 lutego 1914.

L. cz. E. 1183/13 (2867)
Edykt licytacyjny.
Dnia 17 marca 1914 o godz. 10 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 16 sądu tutejszego licytacya realności lwh. 2209 i 2799 gminy Lubaczów z przynależytościami, a to:
a) domem mieszkalnym z sienią, komorą i stajnią, z drzewa zbudowanej, słomą krytej,
stodołą z drzewa sosnowego, słomą krytej.
Realność powyższą oceniono na 7600 koron.
Najniższa oferta, poniżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 5066 k r. 66 hal.
Wartość budynków wynosi 1600 kor.
Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być ze skutkiem podnoszone.
Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Lubaczów, dnia 5 lutego 1914.

L. cz. E. VIII. 5054/12 (53) (2124)
Edykt licytacyjny.
Na żądanie Wiktora i Małgorzaty Raczyńskich, odbędzie się dnia 17 marca 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 45 (II. piętro), przymusowa licytacya lwh. 80 (2) ks. gr. gm. kat. Kraków IV. Piasek (dawniej Krowodrza) bez przynależności.
Wartość szacunkowa 182 915 kor.
Najniższa oferta 91.458 kor.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
C. k. Sąd powiatowy cywilny, Oddział VIII.
Kraków, dnia 27 stycznia 1913.

L. cz. E. 975/13 (5) (2378)
Edykt licytacyjny.
Na żądanie Pinkesa Gotthehrera w Muszynie, odbędzie się dnia 16 marca 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9, licytacya:
1/2 lwh. 681,
1/3 lwh. 682,
2/8 lwh. 765 i
16/30 lwh. 822 ks. gr. gm. kat. Muszyna.
Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione:
1/2 lwh. 681 na kwotę 2545 kor.
1/3 lwh. 682 na kwotę 183 kor. 33 h.,
2/8 lwh. 765 na kwotę 162 kor. 50 h.,
16/30 lwh. 822 na kwotę 528 kor.
Najniższa cena wynosi:
1/2 lwh. 681 kwotę 1696 kor. 66 hal.,
1/3 lwh. 682 kwotę 122 kor. 22 hal.,
2/8 lwh. 765 kwotę 108 kor. 34 hal.,
16/30 lwh. 822 kwotę 352 kor.
Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Warunki licytacyjne, które niniejszem się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tab., wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5.
Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić w sądzie najpóźniej na wyznaczonym terminie licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacyi, inaczej pretensye tego rodzaju co do samej nieruchomości nie miałyby już znaczenia.
Osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na po wyższych nieruchomościach bądź obecnie już są wpisane, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomi się o dalszych wydarzeniach tego postępowania tylko przez ogłoszenie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu tego sądu i nie wskażą mu pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Muszyna, dnia 16 stycznia 1914.

L. cz. E. 6527/13 (2721)
Edykt licytacyjny.
Dnia 17 marca 1914 o godz. 9 przed południu, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 29, odbędzie się licytacya realności lwh. 416 gm. Pistyń przeszło 5 morgów roli z łąką.
Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na kwotę 5315 kor.
Najniższa cena wynosi 3544 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
C. k. Sąd powiatowy Oddział IV.
Kosów, dnia 9 lutego 1914.

L. cz. E. 5727/13 (2722)
Edykt licytacyjny.
Dnia 17 marca 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym. w biurze Nr. 29, odbędzie się licytacya 5/16 części realności lwh. 767 gm. Pistyń przeszło 1½ morga ogrodu z łąką.
Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 1068 kor.
Najniższa cena wynosi 713 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Kosów, dnia 9 lutego 1914.

L. cz. E. 293?/13 (2325)
Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.
Na wniosek strony egzekwującej Ozyasza Goldfischera, odbędzie się dnia 17 marca 1914 o godzinie 11·30 przed południem w biurze Nr. 12 II piętro, na zasadzie już zatwierdzonych warunków licytacya realności:
a) lwh. 19 ks. gr. Nanczółka wielka, cała realność,
b) lwh. 122 ks. gr. Nanczółka wielka, połowa realności,
c) lwh. 40 ks. gr. Nanczółka wielka, 1/3 część realności.
Wartość szacunkowa:
ad a) 5192 kor. 79 h.,
ad b) 2 kor. 90 h.,
ad c) 67 kor. 18 h.
Najniższa oferta:
ad a) 3462 kor.,
ad b) 2 kor.,
ad c) 45 kor.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w oddz. kanc w biurze Nr. 12.
Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.
Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępo-

wania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałe o.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Stary Sambor, 4 lutego 1914.

L. cz. E. 868/13 (9) (1549)

Edykt licytacyjny

Na żądanie Spółki oszczędności i pożyczek w Porąbie, Stow. zarej. z nieogran. poręką, odbędzie się dnia 14 marca 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4 w Kętach licytacya całej realności lwh. 536 ks. gr. gm. kat. Porąbka obciętej. zobowiązanej Anny z Komórczyków Kocembowej własnej, wraz z przynależnościami.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytację jest oceniona na 2028 kor. 50 hal.

Najniższa cena wynosi kwotę 1352 kor. 34 hal.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć w godzin urzędowych w sądzie tut., w biurze Nr. 4.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Kęty, 16 stycznia 1914.

Upadłości.

L. cz. S 1—2/13 (38 (2682)

Edykt.

Zwołuję na dzień powyższy to jest na dzień 3 marca 1914 godzinę 9 rano do sądu tutejszego biura Nr. 54 zgromadzenie wierzycieli w myśl § 1440 K w celu powzięcia uchwały co do sprzedaży z wolnej ręki za cenę 26.000 K należących do krydatoryusza 3/8 cz. dóbr Wyżłów i Zupenie obj. whl. 410 i 412 ks. gr. gm. kat. większych posiadłości sądu obwodowego w Stryju tudzież realności rustykalnych w gminach katastralnych Wyżłów i Zupenie i pretensyj hipotecznych krydatoryusza Pinkasa Osterzetzera w takiej samej części własnych.

C. k. Sąd obwodowy O. IV.

Brzeżany, dnia 13 lutego 1914.

L. cz. S. 20/12 (19) (2834)

Uchwałą tego Sądu z dnia 25 października 1912 l. cz. S. 20/12 (1) otworzony konkurs do majątku Mojżesza Belsera niezarejestrowanego kupca towarów bławatnych w Brodach uznaje się po myśli § 189. ord. konkurs. za ukończony.

C. k. Sąd obwodowy O. IV.

Złoczów, dnia 13 grudnia 1913.

L. cz. S. 1/13 34, 35, 36, 37 (2681)

Zarządzenie komisarza konkursowego.

W sprawie konkursowej Pinkasa Osterzetzera zarządzam w dniu 3 marca 1914 godzinę 9 rano w sądzie B Nr. 54 osobną audyencyę likwidacyjną z powodu dodatkowo po ogólnej audyencyi likwidacyjnej zgłoszonych wierzytelności.

C. k. Sąd obwodowy O. IV.

Brzeżany, dnia 13 lutego 1914.

L. cz. S. 1/14 (1) (2910 1—3)

Edykt konkursowy.

C. k. sąd krajowy cywilny w Krakowie zezwolił na otwarcie kupieckiego konkursu do majątku zarejestrowanej firmy „Fabryka obrabiania kamieni szlachetnych J. Bouellat, spółki z ogr. odpow.“ w Trzebini.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. radcę sądu krajowego wyższego Fr. Leona Kocha w Krakowie, zaś tymczasowym zawiadowcą masy p. dr. Franciszka Mussila, adwokata kraj. w Krakowie.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi, wyznaczonej na dzień 4 lutego 1914, o godzinie 10 przed południem w tym sądzie, w biurze Nr. 120, przedłożyli dokumenta, poświadczające ich roszczenia, wystąpili z wnioskami względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy, oraz przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić z roszczeniami jako wierzyciele konkursowi, ażeby swe roszczenia, chociażby co do nich spór już zawisł, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w tym sądzie najdalej do dnia 31 marca 1914, a na audyencyi likwidacyjnej na dzień 23 kwietnia 1914, godzina 10 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócą koszta, urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów, uskutecznionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“.

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Krakowie lub w pobliżu Krakowa, mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich, na ich koszt i niebezpieczeństwo, pełnomocnika dla doręczeń

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VI.

Kraków, dnia 22 stycznia 1914.

Wyroki prasowe.

Ч. сп. Пр. 38/14 (2) (2660)

В Імени Єго Величества Цісаря!

Ц. к Суд краєвий яко Трибунал прасовий у Львові рішив на внесок ц. к. Прокураториї Державної, що зміст часописи „Діло“ число 33 з дня 14 лютого 1914 в артикулї під титулом „Проти польського походу на наше шкільництво“ в уступі від „на якім обговорено“ до „виключно Поляки“ — містить в собі ество провини з § 300 з. к. узнав доконану в дни 14 лютого 1914 конфіскату за оправдану і зарядив знищене цїлого накладу і видав по думці § 493 п к. заказ дальшого розширювання того друкового письма.

Львів, дня 16 лютого 1914.

L. cz. Pr. 35/14 (2) (2661)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy karny jako Trybunał prasowy we Lwowie orzekł na wniosek c. k. Prokuratoryi Państwa, że treść czasopisma „Monitor“ Nr. 7 z dnia 15 lutego 1914 w artykułach pod tytułami: 1. „Pracy i chleba“ w ustępach od „Wyczuł głód“ do „państwowych ciężarów“ od „Najmniej zainteresowania“ do końca i 2. „Żyjemy w państwie politycznem“ w ustępie od „opisany fakt do końca — zawiera znamiona występku z §§ 300 i 305 u. k. uznał dokonaną w dniu 13 lutego 1914 konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu — i wydał w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego.

Lwów, dnia 16 lutego 1914.

L cz. Pr. 35 2 (14) (2663)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy karny jako Trybunał prasowy we Lwowie orzekł na wniosek c. k. Prokuratoryi Państwa, że treść czasopisma „Kuryer Lwowski“ Nr. 49 z dnia 13 lutego 1914 w artykule pod tytułem „Rozruchy głodowe“ w ustępie od „Ale państwu“ do „i inne instytucye“ — zawiera znamiona występku z §§ 300 i 305 u. k. uznał dokonaną w dniu 13 lutego 1914 konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu i wydał w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego.

Lwów, dnia 16 lutego 1914.

L. cz. Pr. 37/14 (2) (2662)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy karny jako Trybunał prasowy we Lwowie orzekł na wniosek c. k. Prokuratoryi Państwa, że treść czasopisma „Trybuna“ Nr. 7 z dnia 14 lutego 1914 w artykule pod tytułem: „Oryginalny Marszałek“ — zawiera znamiona występku z §§ 491 u. k., i art. V. ust. z 17 grudnia 1862 Nr. 8 Dz. p. p. ex 1863 uznał dokonaną w dniu 14 lutego 1914 konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu — i wydał w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego.

Lwów, dnia 16 lutego 1914.

L. cz. Pr. III. 12 14 (3) (2761)

Obwieszczenie.

C. k. sąd krajowy jako prasowy orzekł na wniosek c. k. Prokuratora Państwa, że zamieszczone w Nr. 7 czasopisma „Przyjaciel ludu“ z dnia 15 lutego 1914 artykuły pod tytułem: 1. „Pogrom Długosików w Grybowie“ od słów: „Wówczas obszarników“ do słów: „byłoby nie wysyłać“ i od słów: Mowca przytacza fakta“ do słów: „wypędził“ (str. 2 ł. 3 i str. 3 ł 1); 2) „W sprawie naszego odrodzenia“ (str. 3 i 4) w całości — zawierają w swej osnowie znamiona występku z § 302 k. k., że zakazuje się rozszerzania tych artykułów względnie jego inkryminowanych ustępów.

C. k. Sąd krajowy j-ko prasowy

Senat III.

Kraków, dnia 15 lutego 1914.

Kuratele.

L. cz. P. VI. 80,13 (6) (2709 1—3)

Edykt.

Za marnotrawnego uznano Iłka Biłousa syna Dmytra w Oknie.

Kuratorem jego ustanowiono Procia Wasylyka Iwanowego w Oknie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Horodenka dnia 24 października 1913.

L. cz. P. VI. 108/13 (11) (2710 1—3)

Edykt.

Za marnotrawnego uznano Mikołaja Słobodziana syna Iwana w Horodnicy.

Kuratorem jego ustanowiono Wasyla Moskałyka Łesiowego z Horodenki.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Horodenka, dnia 21 stycznia 1914.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. E. V. 4886/13 (6) (2843)

Edykt.

Rózi Kurz w Knihininie górce — sprawie, toczącej się przed c. k. sądem powiatowym w Stanisławowie przeciw niej o 150 kor. — ma być doręczoną uchwała z dnia 26 sierpnia 1913 L. cz. E. 4868/13, którą dozwolono przymusowej licytacyi.

Ponieważ niewiadomo, gdzie Róża Kurz przebywa, ustanawia się w celu strzeżenia jej praw kuratora w osobie p. Dr. Lachsa.

Tenże kurator zastępywać będzie Różę Kurz w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Stanisławów, dnia 3 stycznia 1914.

L. cz. E. 2357/7 (2878)

Edykt.

Moritzowi Wallersteinowi w egzekucyjnej sprawie toczącej się przed c. k. sądem powiatowym w Śniatynie, ma być doręczoną uchwała z dnia 14-go lipca 1910 l. cz. E. 2357/7.

Ponieważ miejsce pobytu Moritza Wallersteina sądowi nie jest znane, ustanawia się w celu strzeżenia praw nieobecnego Moritza Wallersteina p. dr. Eilena, adwokata w Śniatynie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Moritza Wallersteina w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Śniatyn, dnia 25 maja 1913.

L. cz. C. II. 11/14 (1) (1396)

Edykt.

Przeciw Iwanowi Jaroszowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Leżajsku przez Oleśka Wanata pozew o uznanie własności.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 4 lutego 1914, o godz. 9 przed południem, biuro Nr. 6.

Celem strzeżenia praw Iwana Jarosza ustanawia się p. adwokata dr. Bergera w Leżajsku kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie powyż niewiadomego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Leżajsk, dnia 15 stycznia 1914.

L. cz. C. II. 55/14 (1) (2871)

Edykt.

Przeciw Leonowi Försterowi z Zakopanego, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Nowym Targu przez Hermana Friesa pozew o extabulacyę prenotacyi prawa zastawu dla kwoty 1000 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 27 lutego 1914, o godzinie 9·30 rano.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. dr. Kohna, adwokata w Nowym Targu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Nowy Targ, dnia 31 stycznia 1914.

L. cz. C. III 77/14 (1) (2883)

Edykt.

Przeciw Iwanowi Machniewiczowi, rolnikowi z Jasienia, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Ustrzykach przez Andryja Machniewicza i Dmytra Jurkowa, rolników w Jasieniu, pozew o zapłatę kwoty 500 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została audyencya do ustnej rozprawy na dzień 25 lutego 1914, o godz. 8 rano, w tut. sądzie, biuro Nr. 7.

Celem strzeżenia praw Iwana Machniewicza ustanawia się p. dr. Izydora Topfa, kand. adw. w Ustrzykach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Ustrzyki, dnia 10 lutego 1914.

(2817 1—3)

Ogłoszenie.

Wpisani zostali na listę adwokatów dnia 14 lutego 1914: dr. Witołd Ludwik Bandrowski z siedzibą we Lwowie i dr. Jakób Józef Gerstenfeld z siedzibą w Winnikach.

Zmienili zamiar przesiedlenia się adwokaci: dr. Aleksander Klaften ze Lwowa do Janowa zamiast do Kamionki strumiłowej i dr. Bernard Seeman ze Lwowa do Buska zamiast do Oleska.

Zgłosili zamiar przesiedlenia się adwokaci: Antoni Niweliński z Gwoździca do Kołomyi i dr. Leon Szpunar z Delatyna do Żabiego.

Z Wydziału Izby adwokatów.

Lwów, dnia 16 lutego 1914.

L. Prez 560 (18/14) (2762)

Prezydyum c. k. Sądu krajowego wyższego w Krakowie zamianowało przewodniczącym Trybunału Sądu przysięgłych przy sądzie krajowym w Krakowie na II. zwyczajną kadencyę, rozpoczynającą się dnia 1 kwietnia 1914, o godzinie 9 rano, c. k. radcę Dworu i kierownika Sądu krajowego karnego dr. Antoniego Stawarskiego, zaś zastępcami przewodniczącego c. k. radców sądu krajowego wyższego Stanisława Gułkowskiego, dr. Wilhelma Grodyńskiego i dr. Czesława Obtułowicza, oraz c. k. radców sądu krajowego dr. Stanisława Trzaskowskiego, dr. Władysława Federowicza, Antoniego Szpunara, Mieczysława Ajdukiewicza, dr. Bronisława Markiewicza, dr. Jana Czernego, dr. Franciszka Wajdę, dr. Augustyna Olszewskiego i Piotra Pattaka.

Kraków, dnia 17 lutego 1913.

L. cz. C. II. 3110/13 (1) (1526)

Edykt.

Przeciw Piotrowi Kazimierczakowi, blacharzowi w Dębnikach, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu tutejszego przez Dębnickie Towarzystwo pożyczkowe w Dębnikach pozew o 720 kor.

Na podstawie pozwu wydany został dnia 21 czerwca 1913 nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Piotra Kazimierczaka ustanawia się p. dr. Flacha, adwokata krajowego w Krakowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Piotra Kazimierczaka w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy, Oddział II.

Kraków, dnia 3 lipca 1913.

L. cz. C. III. 11375/13 (1) (1520)

Edykt.

Przeciw pozwanemu Jackowi Goral, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do tutejsz go sądu przez powoda Dawida Barta w Ilkowicach pozew o zapłacenie sumy wekslowej 240 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wydano wekslowy nakaz zapłaty dnia 27 grudnia 1913 Cw. III. 11375/13 (1).

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. adwokata dr. Lilienthala we Lwowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy, Oddział III.

Lwów, dnia 27 grudnia 1913.

L. cz. C. IV. 39/14 (1) (2887)

Edykt.

Przeciw Leibischowi, Ryfce i Chanie Schwartz, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Zaleszczykach przez Jakóba vel Jankla Schurberga i Abrahama Mechla Schurberga z Zaleszczyk pozew o uznanie i prawa własności i intabulacyę zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została audyencya na dzień 26 lutego 1914, o godzinie 9 przed południem, biuro Nr. 6.

Celem strzeżenia praw pozwanych ustanawia się p. adwokata dr. Wagschala w Zaleszczykach kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanych w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Zaleszczyki, dnia 6 lutego 1914.

L. cz. C. I. 105/14 (2874)

Edykt.

Przeciw Schulimowi Fischheimerowi z Rudek, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Rudkach przez Mendla Lorberbauma i Jakóba Friesla w Rudkach pozew o uznanie własności do pretensyi 780 koron zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczoną termin do ustnej rozprawy na dzień 17 marca 1914, o godzinie 9 przed południem, biuro Nr. 14.

Celem strzeżenia praw pozwanego Schulima Fischheimera ustanawia się p. adwokata dr. Dormana w Rudkach kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie tegoż Schulima Fischheimera w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Rudki, dnia 8 lutego 1914.

L. cz. Cw. III. 5659/13 (1) (305)

Edykt.

Przeciw Wasylowi Grońdziel, przedtem w Konotopach, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do tutejszego sądu przez Dawida Reissa pozew o 292 kor. 50 h.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty dnia 10 czerwca 1914.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. dr. Mieczysława Szeligę, adwokata we Lwowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy, Oddział III.

Lwów, dnia 10 czerwca 1913.

L. cz. C. I. 73/14 (1490)

Edykt.

Przeciw Schulimowi Fischheimerowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Rudkach przez Władysława Babuchowskiego pozew o zapłatę kwoty 1000 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczony został termin do rozprawy na dzień 3 marca 1914, o godzinie 9 przed południem, w tut. Celem strzeżenia praw Schulima Fischheimera ustanawia się p. Eugeniusza Kawińskiego, c. k. notaryusza w Rudkach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Schulima Fischheimera w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Rudki, dnia 26 stycznia 1914.

L. cz. C. III. 508/13 (2000)

Edykt.

Przeciw Kuźmie Starejko i Justynie z Kielmanów Starejko, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Lisku przez Samuela Finka z Manasterca pozew o 210 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 18 marca 1914, o godzinie 9 rano.

Celem strzeżenia praw Kuźmy i Justyny Starejków ustanawia się p. adwokata dr. Tomasika w Lisku kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie swych kurandów w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Lisko, dnia 29 grudnia 1914.

L. cz. C. I. 2/14 (2013)

Edykt.

Przeciw Michałowi Hrynyszynemu synowi Fedka, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Sądowej Wiszni przez Katarzynę Hrynyszyn z Dmytrowiec pozew o 888 koron zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono termin na dzień 16-go marca 1914, o godzinie 10 przed południem, w tut. sądzie, w biurze Nr. 6.

Celem strzeżenia praw Michała Hrynyszyna syna Fedka ustanawia się p. dr. Piotra Wojtowicza, adwokata w Sądowej Wiszni, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie powyż wymienionego pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Sądowa Wisznia, dnia 5 stycznia 1914.

L. cz. C. I. 43/14 (2493)

Edykt.

Przeciw Janowi Dobreńko, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Sieniawie przez Łukasza Rokosza pozew o 726 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 27 marca 1914, o godzinie 9 rano.

Celem strzeżenia praw nieobecnego ustanawia się p. Mikołaja Bochnę w Mołodyczu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie nieobecnego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Sieniawa, dnia 16 stycznia 1914.

L. VII. a 1258 (2816)

Obwieszczenie.

Na podstawie postanowień § 48 ustawy z dnia 18 grudnia 1906 Dz. p. p. Nr. 5 z r. 1907 c. k. Namiestnictwo podaje do powszechnej wiadomości, że magister farmacyi Czesław Maurycy 2-im. Michalik, obecnie w Tarnopolu, wniósł podanie dnia 4 lutego 1914 do c. k. Namiestnictwa o koncesyę na nową aptekę publiczną w Kałuszu 1) w Rynku, 2) przy ulicy Słowackiego 3) przy ulicy Zamkowcu, Elizy Orzeszkowej i Adama Mickiewicza.

C. k. Namiestnictwo wzywa zatem tych właścicieli aptek publicznych, którzyby się czuli w swej egzystencyi zagrożeni przez utworzenie wspomnianej apteki, by w ciągu czterech tygodni, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia, wnieśli ustnie lub pisemnie przedstawienie do właściwej władzy politycznej I. instancyi.

Po upływie tego terminu wniesione przedstawienia nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 12 lutego 1914.

Za c. k. Namiestnika:

Ustyanowski w. r.

L. cz. C. I. 28/14 (2848 1—3)

Edykt.

Przeciw Helenie Krzementowskiej, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Bolechowie przez Chanę Neuhauser w Bolechowie pozew o uznanie i wpis prawa własności realności lwh 166 gm. Bolechów miasto.

Na podstawie pozwu tego wyznaczono rozprawę na dzień 3 marca 1914.

Celem strzeżenia praw niewiadomej Heleny Krzementowskiej ustanawia się p. adw. dr. Leona Bickla w Bolechowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie powyższą w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Bolechów, dnia 3 lutego 1914.

L. 181/14 (2819 1—3)

Edykt.

C. k. Izba notaryalna w Przemyślu wzywa wszystkich, którzy po myśli § 25 ust. not. roszczą sobie jakiekolwiek pretensye do przechowanej w depozycie c. k. sądu obwodowego w Przemyślu kaucyi c. k. notaryusza Stanisława Matkowskiego, z powodu urzędowania tegoż jako byłego c. k. notaryusza i komisarza sądowego w Stryju, ażeby roszczenia swoje w przeciągu sześciu miesięcy, licząc od dnia ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu w urzędowej „Gazecie Lwowskiej", w tutejszej Izbie zgłosili, ileże po upływie tego terminu nastąpi zwolnienie powyższej kaucyi z pod węzła kaucyjnego i wydanie tejże uprawnionemu.

C. k. Izba notaryalna.

Przemyśl, dnia 15 lutego 1914.

L. Pr. 4821 (2820 1—3)

Obwieszczenie.

C. k. wyższy sąd krajowy we Lwowie podaje do powszechnej wiadomości, że p. dr. Adam Bosakowski reskryptem c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 7 października 1913 l. 30.580 notaryuszem w Starejsoli zamianowany, złożywszy dnia 19 stycznia 1914 przysięgę służbową, urzędowanie swe rozpocząć może

Lwów, dnia 10 lutego 1914.

L. cz. C. V. 377/13 (2847 1—3)

Edykt.

Niewiadomego z miejsca pobytu Eliasza Meklera zawiadamia się, że Jakób Wachtel, kupiec w Łyścu wniósł przeciw niemu pozew o zezwolenie na wydanie depozytu itd. i że termin do rozprawy wyznaczono na dzień 24 marca 1914, o godz. 9 rano, sala Nr. 4 nowego budynku, a kuratorem jego ustanowiono Samuela Herscha Sokel w Bohorodczanach, który go będzie zastępywał.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Bohorodczany, dnia 10 lutego 1914.

L. cz. C. II. 35/14 (3) (2595)

Edykt.

Przeciw Bartkowi Czyżowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Brodach przez Herscha Fischera z Brodów pozew o zniesienie współwłasności realności objętej lwh. 228 gm. Jasionów.

Audyencyę do ustnej rozprawy wyznaczono na dzień 27 lutego 1914, o godzinie 10 przed południem, w tutejszym sądzie, biuro Nr. 38 (sala Nr. II.).

Celem strzeżenia praw Bartka Czyża ustanawia się p. adwokata dr. Glasberga w Brodach kuratorem.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Brody, dnia 17 stycznia 1914.

L. cz. C. I. 55/14 (1866)

Edykt.

Przeciw Iwanowi Dubniewiczowi z Baszni dolnej, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Lubaczowie przez Towarzystwo dla handlu i przemysłu pozew o 360 kor.

Na podstawie pozwu powyższego wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 27 lutego 1914, o godzinie 9 rano.

Celem strzeżenia praw Iwana Dubniewicza ustanawia się p. dr. Ostermanna, adwokata w Lubaczowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Iwana Dubniewicza w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy Oddział I.

Lubaczów, dnia 27 stycznia 1914.

L. cz. C. III. 24/14 (1) (2096)

Edykt.

Przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Wojciechowi Małkowi s. Michała z Cyganów wniósł do tut. sądu Wojciech Małek pozew 382 kor. 36 hal. zpn.

Na podstawie pozwu tego wyznaczono audyencyę na dzień 27 lutego 1914.

Celem strzeżenia praw Wojciecha Małka ustanawia się kuratora p. dr. Surowieckiego w Tarnobrzegu.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Tarnobrzeg, dnia 20 stycznia 1914.

L. cz. C. VII. 27/14 (1) i C. VII. 32/14 (1) (1978)

Edykt.

Przeciw Maciejowi Przybyło, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Dąbrowie przez Wojciecha i Ignacego Ryczków pozew o 200 kor. i 210 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 27-go lutego 1914, o godz. 9 przed południem, w tut. sądzie, w biurze Nr. 15.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. dr. Jakóba Lauterbacha, adwokata w Dąbrowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII.

Dąbrowa, dnia 19 stycznia 1914.

L. XVII. 1699/2.

Ogłoszenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z 20. lutego 1914 l. XVII 1699/2 względem uchylenia zarządzeń c. k. Namiestnictwa w Pradze, wydanych z powodu pryszczycy w powiecie politycznym Raudnitz w Czechach.

C. k. Namiestnictwo w Pradze obwieszczeniem z 28. stycznia 1914 l. 23/B — 2800/6., l. Nam. 31.250 ogłosiło co następuje:

„Ze względu na obecny stan pryszczycy w powiecie politycznym Raudnitz uchyla się częściowe zamknięcie powiatu politycznego Raudnitz, zarządzone tutejszem obwieszczeniem z 13. grudnia 1913. l. 23/B — 2800/3. l. Nam. 392.232".

To podaje się do powszechnej wiadomości w ślad ogłoszenia z 31 stycznia 1914 l. XVII. 8214/1 ex 1913.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 21 lutego 1914.

L. XVII. 2036/4.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z 20. lutego 1914 L. XVII. 2036/4 względem ograniczenia przywozu i przewozu z Bułgaryi zwierząt, surowców zwierzęcych i przedmiotów, mogących być nośnikami zarazy.

C. k. Ministerstwo rolnictwa obwieszczeniem z 12 lutego 1914 L. 4660 zarządziło względem przywozu i przewozu z Bułgaryi zwierząt, surowców zwierzęcych i przedmiotów, mogących być nośnikami zarazy, co następuje:

„Ze względu na panujące w Bułgaryi zaraźliwe choroby zwierząt, a zwłaszcza księgosuszu, ogłasza się poniżej zarządzenia, wydane w porozumieniu z panem król. węg. ministrem rolnictwa na zasadzie § 5 ogólnej ustawy o chorobach zaraźliwych zwierzęcych z 6. sierpnia 1909 Dz. p. p. Nr. 177 i dotyczącego rozporządzenia wykonawczego, tudzież na zasadzie § 1 ustawy o księgosuszu z 29. lutego 1880 Dz. p. p. Nr. 37 i dotyczącego rozporządzenia wykonawczego, przy równoczesnem uchyleniu tut. obwieszczenia z 22. grudnia 1909 L. 46.664 (ogłoszone obwieszczeniem c. k. Namiestnictwa z 10. stycznia 1910 L. XVII. 8405/1).

I.

Aż do odwołania zezwala się na:

A.

Przywóz

1) wełny wypranej i zapakowanej w zamkniętych workach, wełny nawapnionej, gotowanego włosienia końskiego, nawapnionej sierści i szczeciny, tudzież topionego łoju i prasowanych płytek rogowych pod warunkiem zachowania przepisanej kontroli w stacyi wchodu;

2) zwierząt jednokopytowych (koni, osłów, mułów), jeżeli zaopatrzone są jednostkowemi certyfikatami, wydanemi przez państwowego lekarza wet rynaryjnego, w których będzie stwierdzony indywidualny stan zdrowia zwierząt, jak również, że dystrykt, z którego pochodzą, wolny jest od księgosuszu, a gmina pochodzenia i gminy sąsiednie w ciągu ostatnich 40 dni wolne były od zaraźliwych chorób zwierzęcych, przenoszących się na zwierzęta jednokopytowe i jeżeli po zbadaniu według przepisu w stacyi wchodu uznane zostały za zdrowe i ni podejrzane;

3) jaj w skrzyniach zapakowanych w wełnę drzewną do większych miejsc konsumcyjnych za specyalnem każdorazowo uzyskać się mającem zezwoleniem c. k. Ministerstwa rolnictwa, po przedłożeniu potwierdzonego przez urząd konsularny poświadczenia państwdwego leka za weterynaryjnego, że jaja pochodzą z dystryktów, wolnych od księgosuszu; wreszcie

4) zupełnie suchych skór owczych i kozich, na powietrzu zupełnie wysuszonych kości pozbawionych części miękkich, rogów i racic, tudzież nawapnionych odpadków skór (kalzinierten Haut-[Leder-] Abfällen), surowego pierza na pościel i piór ozdobnych, oraz denaturowanych skwarków świńskich w celu natychmiastowej przeróbki w zakładach fabrycznych, pod warunkiem uzyskania w każdym wypadku specyalnego zezwolenia c. k. Ministerstwa rolnictwa, tudzież przedłożenia potwierdzonego przez urząd konsularny świadectwa państwowego lekarza weterynaryjnego, że produkty te są niepodejrzanego pochodzenia i pochodzą z dystryktów wolnych od księgosuszu, względnie, że w takich dystryktach były na składzie i albo tam zostały załadowane, albo dostawione koleją do przystani celem bezpośredniego załadowania na okręty.

B.

Przewóz

1) płodów wymienionych w rozdziale I. A., punkt 1, tudzież jaj w skrzyniach, opakowanych w wełnę drzewną w wagonach plombowanych przy zastosowaniu przepisanej kontroli w stacyi wchodu;

2) zwierząt jednokopytowych (koni, osłów, mułów) pod warunkami, podanymi w rozdziale I. A., punkt 2;

3) jaj zapakowanych w inny sposób, aniżeli w wełnę drzewną i skrzynie, tudzież innych zupełnie suchych surowców zwierzęcych za specyalnem, każdym razem uzyskać się mającem, pozwoleniem c. k. Ministerstwa rolnictwa po przedłożeniu poświadczenia urzędu konsularnego kraju przeznaczenia, względnie wystąpienia, że towary te będą dopuszczone do przywozu względnie przewozu i że stanowczo nie będą cofnięte.

II.

Przywóz i przewóz wzmiankowanych zwierząt i płodów zwierzęcych ma się odbywać przez port w Tryeście.

Gdyby podczas badania płodów zwierzęcych dopuszczonych do przywozu na podstawie specyalnego pozwolenia znaleziono choćby tylko jeden kawałek w stanie niezupełnie suchym, należy cofnąć całą przesyłkę.

III.

Zakazany jest przywóz i przewóz bydła rogatego, innych przeżuwaczy i świń, tudzież drobiu w stanie żywym lub bitym, mięsa wszelkiego rodzaju i innych powyżej niewymienionych surowców zwierzęcych, dalej używanych sprzętów stajennych i używanej uprzęży, noszonej odzieży, takiegoż obuwia i szmat, oraz paszy suchej, słomy i innych materyałów służących na podściółkę, tudzież towarów opakowanych w siano, słomę i t. p., a wreszcie nawozu.

IV.

Prośby o specyalne pozwolenia udzielać się mające każdorazowo przez c. k. Ministerstwo rolnictwa mają zawierać następujące szczegóły: rodzaj i ilość towaru, rodz j j go opakowania, dalej pochodzenie, względnie plac składowy lub zborny, nazwę miejsca zamieszkania nadawcy i odbiorcy, oraz cel przywozu.

W prośbach o zezwolenie na przewóz należy także podać miejsce wchodu i wystąpienia.

V.

Wagony i okręty użyte do transportu płodów zwierzęcych, których przywóz względnie przewóz został dopuszczony, poddane być mają zaostrzonej dezinfekcyi".

To podaje się do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 21. lutego 1914.

L. XVI a 605 (1833)

Obwieszczenie

o zakupnie stadników rządowych prywatnego chowu przez c. k. Ministerstwo rolnictwa dla Galicyi i Bukowiny.

Hodowcy i właściciele koni mogą przydatne dla hodowli ogiery — któreby zamierzali sprzedać — zaoferować w terminie do końca kwietnia każdego roku c. k. Ministerstwu rolnictwa celem zakupna.

Podania te, zaopatrzone marką stemplową na 1 K, wystosowane wprost do c. k. Ministerstwa rolnictwa, winny zawierać:

1. Wiek ogiera, przyczem zauważa się, że z reguły tylko takie ogiery będą zakupowane, które ukończyły 3-ci rok, jednak nie przekroczyły jeszcze 8-go roku; 8-mio letnie i starsze ogiery mogą być zakupione tylko wyjątkowo, o ile okazały się dobre jako reproduktory;

2) dowód pochodzenia ogiera po ojcu i matce;

3) jego wielkość i maść;

4) cenę ogiera i

5) miejscowość, w której ogiera tego można oglądnąć.

Zgłoszenia, które wpłyną do c. k. Ministerstwa rolnictwa będą przesłane odnośnym Zakładom stadników rządowych do zanotowania.

Ewentualne zakupno będzie uskuteczniane w ciągu jesieni przez odnośny Zakład stadników rządowych wspólnie z czynnikami powołanymi dla współdziałania w sprawach krajowego chowu koni.

Właściciel zgłoszonego ogiera może nim każdego czasu w inny sposób dysponować, jak również c. k. Ministerstwo rolnictwa nie jest obowiązane zakupić zgłoszonego ogiera, także gdyby miał być zupełnie zdolny do rozpłodu.

Zgłoszenia ogierów, wniesione dopiero po miesiącu kwietniu, będą tylko o tyle uwzględnione, o ile będzie zachodzić potrzeba uzupełnienia ogierów.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 30 stycznia 1914.

LW. 226310 (2659)

W myśl ustawy z dnia 22 lipca 1906 Dz. u. kr. Nr. 124 postanowił Wydział krajowy uchwałą z dnia dzisiejszego przyznać fabryce i rafineryi cukru w Chodorowie będącej własnością firmy „Fabryka i Rafinerya cukru, Towarzystwo akcyjne w Chodorowie" z siedzibą we Lwowie uwolnienie od wszelkich dodatków do podatków z wyjątkiem niepaństwowych, a to na lat 15 t. j. począwszy od 1 października 1913 do 30 września 1928 r.

Uwolnienie powyższe przysługuje jedynie powyższej fabryce, nie może zatem z niego korzystać żaden inny zakład rzeczonej firmy, któryby w przyszłości gdziekolwiek miał pozostać.

O ileby zatem rzeczona firma w myśl postanowień statutu nabyła lub utworzyła w przyszłości nowy zakład przemysłowy, będzie zobowiązana postarać się dla niego odrębnie o podobne uwolnienie. Bezwarunkowo zaś nie będzie się rozciągać niniejsze uwolnienie do ewentualnie nabytych gospodarstw rolniczych lub założonych gorzelń. W razie rozszerzenia zatem działalności firmy w kierunku powyższym, winny być rachunki z tych przedsiębiorstw odrębnie prowadzone.

Przyznane uwolnienie odnosi się do całego przez fabrykę w Chodorowie opłacanego powszechnego podatku zarobkowego (w myśl ustawy z dnia 25 października 1896 Dz. p. Nr. 22 Rozdz. II wymierzonego) to znaczy, że w wymienionym wyżej okresie czasu cały wymierzony fabryce podatek zarobkowy ma być wolny od przypisu autonomicznych dodatków do podatków t. j. krajowych, powiatowych i gminnych.

Przyznane uwolnienie odnosi się zasadniczo także do podatków realnych, opłacanych z budynków fabrycznych, t. j. tych, które bezpośrednio celem produkcyi służą. Zastosowanie jednakże uwolnienia od dodatków do podatków realnych nastąpić będzie mogło, skoro Towarzystwo akcyjne Fabryki i Rafineryi cukru w Chodorowie przedłoży plan sytuacyjny gruntów i budynków z dokładnem oznaczeniem poszczególnych parcel i liczb spisowych każdego z tych budynków, tudzież z oznaczeniem przeznaczenia każdego z nich.

Wydział krajowy zastrzega przytem, że gdyby w ciągu 15-letniego okresu czasu uwolniona fabryka straciła warunki, od których ustawa czyni uwolnienie zawisłem, natenczas przyznane ulgi zostaną cofnięte na resztę tego okresu czasu.

Lwów, dnia 14 lutego 1914.

Marszałek krajowy:
Gołuchowski.

Członek Wydz. kraj.:
Bernadzikowski.

XVI b 17 (2415 3—3)

Obwieszczenie.

Kandydaci zawodu leśno-gospodarczego zamierzający w roku 1914 przystąpić do egzaminu państwowego dla pomocników technicznych w służbie leśnej i ochronnej winni najpóźniej do 31 marca 1914 wnieść do c. k. Namiestnictwa podania zaopatrzone dokumentami i załącznikami wymaganymi według przepisów § 29 rozporządzenia c. k. Ministerstwa rolnictwa z 3 lutego 1903, Dz. p. p, Nr. 30 względnie § 2 rozporządzenia tegoż c. k. Ministerstwa z 3 lutego 1903 Dz. p. p. Nr. 31, a to kandydaci będący w służbie publicznej we właściwej drodze służbowej, inni zaś za pośrednictwem właściwego c. k. Starostwa względnie c. k. Dyrekcyi Policyi.

Kandydaci starający się o uwolnienie od opłaty taksy egzaminacyjnej mają wnieść równocześnie w tej samej drodze osobne podanie, zaopatrzone świadectwem ubóstwa wystawionem przez Zwierzchność gminną i potwierdzonem przez Urząd parafialny ostatniego miejsca zamieszkania, a stwierdzającem stosownie do przepisu § 47 powołanego rozporządzenia ministeryalnego względnie § 14 rozporządzenia z dnia 14 czerwca 1889, Dz. p. p. Nr. 100 stosunki przytoczone przez petenta na uzasadnienie własnego ubóstwa osób do jego utrzymania prawnie obowiązanych.

Podania po terminie a więc po dniu 31 marca 1914 wniesione lub niezaopatrzone przepisanymi dokumentami nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 10 lutego 1914.

L cz. C. 21/14 (2) (2649 3—3)

Edykt.

Przeciw Władysławowi Kasztelanycz, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Nowemsiole przez Kiwe Goldrosena pozew o zeznanie kontraktu.

Na podstawie pozwu wyznaczony został termin na dzień 24 lutego 1914, o godzinie 8 rano, w tut. sądzie, biuro Nr. 9.

Celem strzeżenia jego praw ustanawia się p. dr. Klara, adwokata kraj. w Nowemsiole, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać go będzie w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Nowesioło, dnia 12 stycznia 1914.

L. cz. Prez. 544/20 (13) (2787 1—3)

Edykt.

C. k. Sąd powiatowy w Kałuszu podaje do wiadomości, że w jego depozycie znajdują się od lat przeszło 30 następujące książeczki kasy oszczędności, prywatne zapisy długu i kosztowności:

1) w masie Abrahama Jugber weksel z daty 25 lipca 1878 na kwotę 2400 kor. opiewający, złożony w dniu 9 sierpnia 1879;

2) w masie egzekucyjnej Mariem Weissbaum przeciw Szymonowi Popperowi pto. 300 fl. — srebrny zegarek z takimż łańcuszkiem wartości 24 kor., weksel z daty 31 października 1880 na 200 kor. i dwa czysto blankiety weksiowe a 20 ct. i 60 ct. oraz książeczka stanisławowskiej kasy oszczędności Nr. 5850 na 7 kor. 30 hal.

Wzywa się przeto wszystkich nieznanych Sądowi właścicieli depozytów, ażeby w ciągu 1 roku 6 tygodni i 3 dni swe prawa własności zgłosili i odnośne dokumenta przedłożyli, inaczej bowiem książeczki kasy oszczędności i kosztowności wydane zostaną c. k. Skarbowi Państwa jako kaduk, a prywatne zapisy i długi złożone w sądowem archiwum.

Naczelnictwo c. k. Sądu powiatowego.

Kałusz, dnia 12 lutego 1914.

L. cz. Prez. 250 26 RS/14 (2760 2—3)

Edykt.

C. k. Sąd krajowy karny we Lwowie zawiadamia niniejszem, że w depozycie sądowym znajdują się następujące z kradzieży pochodzące rzeczy, pieniądze i przedmioty wartościowe do niewiadomych właścicieli należące, jako to:

Vr. 2270/12 (75) Czarna bekiesza.

Vr, 1425/12 (61) Kwota 13 K 85 hal. 17 kopiejek, stara srebrna moneta, 2 zegarki, łańcuszek długi damski i krótki męski, 2 pierścionki, srebrna tabakierka.

Vr. 3299/12 (29) Jedna siekiera, jedno dłuto, 1 czapka, 1 koszula, szmata czerwona.

Vr. 3423/12 (20) 9 widokówek.

Vr. 3053/12 (38) 98 kor. 63 h., 2 zegarki, 6 sztuk kolczyków, 6 pierścionków, medalion złoty, double z łańcuszkiem.

Vr. 2720/9 (12) Dwie sztuki materyi wełnianej.

Vr. 929/13 (20) Nożyk.

Vr. 706/9 (88) Papierośnica blaszana, portmonetka, chustka kolorowa.

Vr. 670/13 (4) 3 widelce, 3 noże srebrne.

Vr. 536/13 (26) Futerko.

Vr. 3516/12 (34) Palto i para żółtych trzewików.

Vr. 24/13 (31) Worek.

Vr. 19/13 Maszynka do ostrzenia dłuta, 1 klucz francuski, kapelusz czarny twardy, torba skórzana, laska (bykowiec).

Vr. 129/6 (35) 2 sztuki bawełnianej materyi, 1 sztuczka płótna dymkowego.

Vr. 670 13 (39) 2 widelce, 2 noże srebrne.

Vr. 1456/13 (46) Gotówka 268 koron, 5 hal.

Vr. 2018/13 (32) Kocyk, kołdra z prześcieradłem, poszewka i prześcieradło.

Wzywa się niewiadomych właścicieli, aby w przeciągu jednego roku od dnia 3 ogłoszenia edyktu w urzędowej „Gazecie lwowskiej" licząc, swoje prawa własności przed sądem udowodnili, w przeciwnym bowiem razie wyż poszczególnione przedmioty jako przepadłość traktowane będą.

Lwów, dnia 9 lutego 1914.

Konkursa.

LW. 22.085/1914. (2757)

Ogłoszenie.

Wydział krajowy postanowił otworzyć z dniem 1 grudnia 1914 przy krajowem biurze melioracyjnem we Lwowie nowy dwuletni kurs praktyczny dozorców drenarskich.

Na kurs ten będą przyjęci tylko tacy kandydaci, którzy w czasie roboczym od 1 kwietnia do końca listopada 1914 roku będą zajęci przy drenowaniu jako zwykli robotnicy, a przy robotach okażą nie tylko pilność i chęć do pracy, lecz nabędą wprawy w wykonywaniu drenowania t. j. w kopaniu rowków drenowych i układaniu drenów.

Po ukończeniu tej praktyki kandydaci mają złożyć egzamin wstępny z języka polskiego i rachunków, a od wyniku tego egzaminu, jakoteż okazanego postępu w praktyce drenarskiej i zupełnie odpowiedniego zachowania się w czasie tej praktyki zależeć będzie ostateczne ich przyjęcie na kurs drenarski.

Nauka teoretyczna odbywać się będzie na tym kursie przez 4 miesiące zimowe od 1 grudnia do końca marca.

W ciągu czteromiesięcznej nauki teoretycznej otrzymają uczniowie stypendyum miesięczne w kwocie 50 koron; przy robotach zaś w polu pobierać będą wynagrodzenie od właścicieli gruntów, u których będą zatrudnieni przy robotach melioracyjnych.

Starający się o przyjęcie na kurs, winni najdalej do 15 marca 1914 wnieść do Wydziału krajowego we Lwowie podanie, które mają sami ułożyć i własnoręcznie napisać, oraz wykazać, że:

1. ukończyli z dobrym postępem przynajmniej szkołę ludową,

2. władają w mowie i piśmie językiem polskim,

3. ukończyli przynajmniej 21-szy, a nie przekroczyli 30-go roku życia,

4. są zdrowi i silnej budowy ciała,

5. zachowanie się ich było moralne i nienaganne,

6. wreszcie na wypadek niepełnoletności, że rodzice lub opiekunowie zezwalają im na wybór tego zawodu.

Nadto kandydaci ubiegający się o przyjęcie na kurs powinni podać, czy są żonatymi lub bezżennymi, oraz przedstawić deklaracyę, mocą której zobowiążą się po ukończeniu kursu poświęcić się przez lat dziesięć służbie krajowej w charakterze dozorców drenarskich.

Wysłużeni podoficerowie c. i k. korpusów technicznych (artyleryi i pionierów), którzy wykażą się dobrą listą kwalifikacyjną oraz w ogólności podoficerowie i ci, którzy odbyli służbę wojskową, mają pierwszeństwo przed innymi kandydatami.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Lwów, dnia 10 lutego 1914.

L. 440 14 (2756 1—2)

Konkurs celem obsadzenia 1 ewentualnie 2 opróżnionych posad dozorcy więźniów przy c. k. Zakładzie kary dla mężczyzn w Stanisławowie upływa z dniem 25 marca 1914.

C. k. Dyrekcya Zakładu kary w Stanisławowie.

Stanisławów, dnia 17 lutego 1914.

C. k. starszy dyrektor:
Kalous.

L. 441/14 (2818)

W c. k. Zakładzie karnym dla mężczyzn w Stanisławowie będzie obsadzoną posada starszego dozorcy więźni (podurzędnika) z poborami systemizowanymi.

Ubiegający się o tę posadę mają wykazać warunki prawne wymagane według ustępu IV i V rozp. min. spraw. z dnia 17 listopada 1909 Dz. rozp. min. spraw. Nr. 20 nadto przynależność do państwa austryac iego, wiek niżej 35 lat, dobre zdrowie, nieganne życie poprzednie, znajomość języków krajowych w mowie i piśmie.

Kandydaci, którzy uzyskali na podstawie służby wojskowej uprawnienie do posady w cywilnej służbie państwowej, mogą otrzymać tę posadę także w wieku wyższym jak 35 lat, jeżeli inni tak samo uprawnieni a wiekiem młodsi współubiegać się nie będą.

Podanie należycie udokumentowane wnieść należy do c. k. Dyrekcyi Zakładu kary w Stanisławowie najpóźniej do 25 marca 1914, kandydaci zaś pozostający w czynnej służbie wojskowej lub państwowej służbie cywilnej uczynić to mają drogą służbową.

C. k. Dyrekcya Zakładu kary dla mężczyzn w Stanisławowie.

Stanisławów, dnia 18 lutego 1914.

C. k. starszy dyrektor:
Kalous.

L. cz. Prez. 100/14 (2791 2—3)

Konkurs.

Przy sądzie powiatowym w Niżankowicach jest do objęcia zaraz posada nadzwyczajnego pisarza na czas sześciu miesięcy.

Wymagana jest rutyna w sprawach hipotecznych.

Podania wnosić do Naczelnictwa sądu do końca lutego.

Niżankowice, dnia 16 lutego 1914.

L. 920 ex 1913 14 (2753 3—3)

Ogłoszenie konkursu.

I. Celem nadania sześciu stypendyów po 400 koron rocznie z fundacyi stypendyjnej pod nazwą „Stypendya dra Lubina Bojarskiego, byłego radcy sądowego we Lwowie" rozpisuje się niniejszem konkurs.

II. Stypendya te są przeznaczone:

1) jedno stypendyum dla ucznia wydziału prawa i umiejętności politycznych Uniwersytetu lwowskiego,

2) jedno stypendyum dla ucznia wydziału lekarskiego tegoż Uniwersytetu,

3) jedno stypendyum dla ucznia wydziału filozoficznego tegoż Uniwersytetu,

4) jedno stypendyum dla ucznia wyższej Szkoły politechnicznej we Lwowie,

5) jedno stypendyum dla ucznia Akademii sztuk pięknych w Krakowie,

6) jedno stypendyum dla instytucyi mającej na celu dobro i umiejętności narodowości polskiej, jak naprzykład: bursa, szkoła, towarzystwo.

III. Kandydaci do stypendyów od 1 do 5 mają wykazać, że dobrze się uczą, są obrządku łacińskiego wedle słów fundatora „dobrymi Polakami".

IV. Pierwszeństwo do pobierania tych stypendyów mają nawet bez względu na stan majątkowy:

A) Potomkowie:

1) Dr. Feliksa Gryzieckiego, profesora Wszechnicy lwowskiej i Maryi z Dąbczańskich Gryzieckiej,

2) Dr. Godzimira Małachowskiego (adwokata i byłego prezydenta miasta Lwowa) i Marceli z Tarnawieckich Małachowskiej,

3) Karola Laskiewicza i dra Alfreda Laskiewicza bratanków Eleonory Kritsch i Natalii Dąbczańskiej,

4) Dr. Roberta i Emilii z Chitrów Czajkowskich,

5) Tyburcyusza i Maryi z Dziamskich Sahaydakowskich,

6) Dr. Gustawa Roszkowskiego (profe-

sora Uniwersytetu) i Katarzyny z Maringé'ów Roszkowskiej,

7) Jana Dylewskiego. wiceprezydenta c. k. wyższego Sądu krajowego, a w braku powyższych:

B) Dzieci urzędników sędziowskich narodowości polskiej.

V. Posiadanie wymogów, nadających pierwszeństwo do otrzymania stypendyów z tej fundacyi, powinni ubiegający się wykazać dokumentami publicznymi, jako to metrykami, poświadczeniami urzędowemi władzy właściwej i t. p.

VI. Instytucye, ubiegające się o to stypendyum, powinne do podań załączyć swe statuty, sprawozdania, zamknięcia rachunków, publikacye i t. p.

VII. Prawo rozdawnictwa tych stypendyów służy wyłącznie Senatowi akademickiemu Uniwersytetu we Lwowie.

VIII. Stypendya przeznaczone dla uczniów przyznawane będą stypendyście na cały normalny czas trwania jego nauki uniwersyteckiej na tym fakultecie (wydziale), na którym był zapisany w chwili wniesienia prośby o stypendyum z dodaniem jeszcze nadto roku po normalnem ukończeniu tych studyów.

Stypendya te wypłacane będą w dwu ratach półrocznych z dołu po 200 koron po wykazaniu dobrych postępów w nauce (naprzykład colloquium z dobrym skutkiem).

Stypendyum przeznaczone dla instytucyi nadane będzie tylko na jeden rok.

IX. O utracie ze strony poszczególnego stypendysty prawa do dalszego poboru nadanego stypendyum z powodu przerwy w studyach, z powodu zaniedbania się w nauce, z powodu nagannego zachowania się, orzeknie Senat akademicki Uniwersytetu lwowskiego.

X. Podania o te stypendya, wystosowane do Senatu akademickiego Uniwersytetu we Lwowie, wnosić mają kandydaci, będący uczniami Uniwersytetu lwowskiego, do tych fakultetów (wydziałów), na które uczęszczają, uczniowie wyższej Szkoły politechnicznej we Lwowie i Akademii sztuk pięknych w Krakowie do grona Profesorów.

Fakultety (Wydziały) względnie grona profesorów (Szkoły politechnicznej i Akademii sztuk pięknych) prześlą te podania wraz z opiniami i propozycyami Senatowi akademickiemu Uniwersytetu lwowskiego.

Instytucye wnosić mają podania o nadanie stypendyów wprost do Senatu akademickiego Uniwersytetu lwowskiego.

XI. Termin wnoszenia podań upływa z dniem 20 marca 1914.

Z Zarządu fundacyi stypendyjnej pod nazwą „Stypendya dra Lubina Bojarskiego, byłego radcy sądowego we Lwowie".

Lwów, dnia 16 lutego 1914.

St. Starzyński
t. cz. Rektor Uniw.

L. 921 ex 1913/14

Ogłoszenie konkursu.

I. Celem nadania sześciu stypendyów po 400 koron rocznie z fundacyi stypendyjnej ustanowionej przez ś. p. dra Lubina Bojarskiego pod nazwą „Stypendya Eleonory z Laskiewiczów Kritsch wdowy po radcy Dworu dr. Józefie Kritsch" rozpisuje się niniejszem konkurs.

II. Stypendya te są przeznaczone:

1) dwa stypendya dla uczniów wydziału prawa i umiejętności politycznych Uniwersytetu lwowskiego;

2) jedno stypendyum dla ucznia wydziału lekarskiego Uniwersytetu lwowskiego;

3) jedno stypendyum dla ucznia wydziału filozoficznego Uniwersytetu lwowskiego;

4) jedno stypendyum dla ucznia wyższej Szkoły politechnicznej we Lwowie;

5) jedno stypendyum dla ucznia Akademii sztuk pięknych w Krakowie.

III. Kandydaci do tych stypendyów mają wykazać, że się dobrze uczą, są obrządku łacińskiego i wedle słów fundatora "dobrymi Polakami".

IV. Pierwszeństwo do pobierania tych stypendyów mają jednak nawet bez względu na stan majątkowy:

A) Potomkowie:

1) Dr. Feliksa Gryzieckiego profesora Uniwersytetu lwowskiego i Maryi z Dąbczańskich Gryzieckiej;

2) Dr. Godzimira Małachowskiego (adwokata i byłego prezydenta miasta Lwowa) i Marceli z Tarnawieckich Małachowskiej;

3) Karola Laskiewicza i dra Alfreda Laskiewicza, bratanków Eleonory Kritsch i Natalii Dąbczańskiej;

4) Dr. Roberta i Emilii z Chitrów Czajkowskich;

5. Tyburcyusza i Maryi z Dziamskich Sahaydakowskich;

6. Dr. Gustawa Roszkowskiego (profesora Uniwersytetu) i Katarzyny z Maringé'ów Roszkowskiej;

7. Jana Dylewskiego, wiceprezydenta c. k. Sądu wyższego krajowego, a w braku powyższych:

B) Dzieci urzędników sędziowskich narodowości polskiej.

V. Posiadanie wymogów, nadających pierwszeństwo do otrzymania stypendyów z tej fundacyi, powinni ubiegający się wykazać dokumentami publicznymi jako to metrykami, poświadczeniami właściwymi władzy właściwej i t. p.

VI. Prawo rozdawnictwa tych stypendyów służy wyłącznie Senatowi akademickiemu Uniwersytetu we Lwowie.

VII. Stypendya przeznaczone dla uczniów przyznawane będą stypendyście na cały normalny czas trwania jego nauki uniwersyteckiej na tym fakultecie (wydziale), na którym był zapisany w chwili wniesienia prośby o stypendyum, z dodaniem jeszcze nadto roku po normalnem ukończeniu tych studyów.

Stypendya te wypłacane będą w dwu ratach półrocznych z dołu po 200 koron po wykazaniu dobrych postępów w nauce (n. p. colloquium z dobrym skutkiem).

VIII. O utracie ze strony poszczególnego stypendysty prawa do dalszego poboru nadanego stypendyum z powodu przerwy w studyach, z powodu zaniedbania się w nauce, z powodu nagannego zachowania się, orzeknie Senat akademicki Uniwersytetu lwowskiego.

IX. Podania o te stypendya, wystosowane do Senatu akademickiego, wnosić mają kandydaci będący uczniami Uniwersytetu lwowskiego do tych fakultetów (wydziałów), na które uczęszczają, uczniowie wyższej Szkoły politechnicznej we Lwowie i Akademii sztuk pięknych w Krakowie do odnośnego grona profesorów.

Fakultety (wydziały względnie grona profesorów Szkoły politechnicznej i Akademii sztuk pięknych) prześlą te podania wraz z opiniami i propozycyami Senatowi akademickiemu Uniwersytetu lwowskiego.

X. Termin wnoszenia podań upływa z dniem 20 marca 1914.

Z Zarządu fundacyi stypendyjnej pod nazwą „Stypendya Eleonory z Laskiewiczów Kritsch wdowy po radcy Dworu dr. Józefie Kritsch".

Lwów, dnia 16 lutego 1914.

St. Starzyński
t. cz. Rektor Uniw.

L. 922 ex 1913/14.

Ogłoszenie konkursu.

I. Celem nadania czterech stypendyów po 200 koron z fundacyi stypendyjnej pod nazwą „Stypendya dr. Lubina Bojarskiego, byłego radcy sądowego we Lwowie dla terminatorów rękodzielniczych", rozpisuje się niniejszem konkurs.

II. W szczególności stypendya przeznaczone są dla terminatorów rękodzielniczych, a to krawców, szewców, stolarzy, ślusarzy, blacharzy i malarzy pokojowych, którzy przynajmniej przez trzy lata bez przerwy u swego pryncypała z dobrym skutkiem pracowali, są obrządku łacińskiego i wedle słów fundatora „dobrymi Polakami", są zamieszkali we Lwowie, Stanisławowie lub Kołomyi.

Stypendya te mają być dawane tylko jednorazowo, nie mogą ich otrzymać ci, którzy są zwolennikami socyalizmu lub anarchizmu.

III. Podania o te stypendya wnosić mają kandydaci wprost do Magistratu miasta Lwowa, któremu przysługuje rozdawnictwo tych stypendyów, a to najdalej do dnia 30 marca 1914.

IV. Magistrat poda po nadaniu stypendyów Senatowi akademickiemu nazwiska terminatorów, którym nadał stypendya.

Z Zarządu fundacyi stypendyjnej pod nazwą „Stypendya dra Lubina Bojarskiego, byłego radcy sądowego we Lwowie dla terminatorów rzemieślniczych".

Lwów, dnia 16 lutego 1914,

St. Starzyński
t. cz. Rektor Uniw.

DONIESIENIA PRYWATNE.

K. k. priv. allg. österr. Boden-Credit-Anstalt.

Bei der am **16 Februar 1914** stattgefundenen **hundertdreiundfünfzigsten Verlosung** der **3%igen Prämien-Schuldverschreibungen, Emission 1880,** der k. k. priv. allg. österr. **Boden-Credit-Anstalt** wurden folgende Obligationen gezogen:

In der Gewinnstziehung:

Serie *2036 Nr. 97 mit dem Treffer von **K. 90.000**
„ *417 „ 61 „ „ „ „ **K. 4.000**
„ *2880 „ 94 „ „ „ „ **K. 2.000**
„ 3221 „ 86 „ „ „ „ **K. 2.000**

* Gewinnstschein.

In der Tilgungsziehung: die Nr. 1—100 der Serien: **78, 223, 296, 612, 748, 788, 1164, 1457, 1553, 1799, 1834, 1981, 2227, 2425, 2720, 2890, 2911, 3032, 3046, 3324, 3375, 3474, 3717, 3961.**

Die Einlösung der gezogenen Prämien-Schuldverschreibungen erfolgt **am 1 Juni 1914** an der **Cassa der k. k. priv. allg. österr. Boden-Credit-Anstalt in Wien. Mit diesem Termine erlischt die weitere Verzinsung.**

Die Coupons verloster Prämien-Schuldverschreibungen werden zufolge Art. 133 der Statuten zwar fortan ausgezahlt, jedoch wird der Betrag derselben bei der Einlösung der Schuldverschreibungen vom Capital in Abzug gebracht.

Für die Prämien-Schuldverschreibungen, welche in obiger Tilgungsziehung gezogen wurden, erhält der Besitzer nebst dem Capitalsbetrage von K. 200 einen mit derselben Serie und Nummer bezeichneten **Gewinnst-Schein,** welcher auch weiter an den Gewinnstziehungen theilnimmt.

Die nächste Verlosung findet am **15 Mai 1914** statt.

Aus den früheren Ziehungen sind nachfolgende **fällige** 3%-ige Prämien-Schuldverschreibungen dieser Emission bisher zur Einlösung nicht präsentirt worden:

aus den Gewinnstziehungen:

*Serie **188** Nr. **52,**	Serie **256** Nr. **62,**	Serie **1005** Nr. **36,**
*Serie **1478** Nr. **59,**	Serie **1568** Nr. **92,**	*Serie **2758** Nr. **24,**
Serie **3319** Nr. **38,**	*Serie **3623** Nr. **06,**	*Serie **3818** Nr. **18:**

aus den Tilgungsziehungen

sind von nachfolgenden Serien noch Prämien-Schuldverschreibungen ausständig:

2,	305,	576,	811,	1011,	1298,	1548,	1771,	2043.	2243,	2481,	2763,	2969,	3235,	3492,	3733,
26,	311,	580,	813,	1015,	1309,	1559,	1773,	2048,	2248,	2483,	2764,	2977,	3236,	3495,	3737,
38,	331.	582,	815,	1017,	1310,	1561,	1774,	2050,	2249,	2484,	2767,	2980,	3237,	3509,	3742,
39,	332,	584,	816,	1020,	1314,	1562,	1776,	2054,	2252,	2485,	2771,	2982,	3238,	3513,	3758,
42,	334,	589,	820,	1023,	1315,	1563,	1780,	2056,	2254,	2487,	2776,	2986,	3240,	3514,	3760
43,	335,	592,	822,	1039,	1318,	1565,	1783,	2065,	2263,	2489,	2780,	2988,	3243,	3516,	3765
45,	337,	593,	826,	1047,	1320,	1567,	1784,	2067,	2265,	2491,	2785,	2993,	3244,	3519,	3769,
46,	339,	595,	827,	1063,	1321,	1569,	1789,	2073,	2266,	2494,	2788,	2996,	2248,	3521,	3771,
59,	346,	600,	829,	1070	1324,	1572,	1792,	2082,	2268,	2496,	2791,	2999,	3251,	3529,	3775,
67,	348,	601,	839,	1072,	1327,	1584,	1793,	2087,	2277,	2503,	2792,	3002,	3256,	3538,	3781,
70,	352,	602,	841,	1073,	1330,	1589,	1797,	2091,	2283,	2507.	2799,	3013,	3258,	3556,	3786,
73,	356,	608,	845,	1074,	1335,	1590,	1806,	2092,	2285,	2512,	2801,	3022,	3261,	3558,	3793,
81,	357,	609,	847.	1075,	1338,	1591,	1808,	2098,	2290,	2513,	2805,	3023,	3262,	3559,	3796
82,	358,	613.	852,	1083,	1342,	1593,	1811,	2102,	2291	2517,	2808,	3029,	3263,	3563,	3797,
86,	380,	614,	865,	1084,	1352,	1596,	1812,	2105,	2293,	2523,	2813	3030,	3265,	3565,	3803.
91,	391,	617,	872,	1085,	1354,	1600,	1821,	2110,	2298.	2526,	2816,	3031,	3268,	3566,	3808.
92,	395,	618,	873,	1087,	1356,	1603,	1826,	2113,	2303,	2531,	2819,	3034,	3271,	3568,	3814,
99,	402,	622,	876,	1089,	1369,	1609,	1832,	2115,	2313,	2544,	2820,	3038,	3276,	3574,	3818,
101,	406,	625,	878,	1090,	1371,	1615,	1833,	2117,	2326,	2545,	2822,	3040,	3280,	3575,	3819
104,	415,	629,	880,	1095,	1375,	1616,	1836,	2119,	2336,	2553,	2823,	3041,	3291,	3580,	3820,
110,	417,	633,	887,	1101,	1387,	1621,	1843,	2123,	2338,	2555,	2825,	3048,	3293,	3581,	3823,
117,	427,	643,	891,	1105,	1397,	1641,	1846,	2128,	2340,	2557,	2835,	3053,	3300,	3583,	3828,
121,	432,	649,	906,	1110,	1398,	1644,	1851,	2130.	2351,	2562,	2838,	3059,	3304,	3585,	3830.
123,	436,	652,	908,	1117,	1400,	1645,	1852,	2131,	2352,	2563,	2843,	3064,	3312,	3586.	3834,
131,	441,	656,	909,	1126,	1410,	1650,	1860,	2134,	2355,	2593,	2848,	3065,	3314,	3588.	3846,
143,	443,	657,	920,	1132,	1417,	1656,	1861,	2139,	2356,	2595,	2850,	3067	3321,	3592,	3851,
160,	450,	663,	922,	1134,	1424,	1657,	1866,	2147,	2378,	2600,	2865,	3069,	3332,	3595,	3852,
177,	452,	665,	927,	1141,	1431,	1659,	1875,	2149,	2390,	2614,	2868,	3070,	3352,	3597,	3862,
186,	453,	673,	929,	1143,	1435,	1665,	1881,	2152,	2391,	2618,	2874,	3072,	3359,	3603,	3873,
191,	459,	677,	934,	1155,	1437,	1666,	1883,	2164,	2394,	2624,	2880,	3073,	3369,	3611,	3879,
192,	461,	679,	939,	1168,	1440,	1672,	1891,	2165,	2396,	2627,	2881,	3085,	3376,	3619,	3883,
201,	466,	684,	944,	1171,	1450,	1675,	1904,	216[illegible],	2398,	2633,	2885,	3089,	3379,	3626,	3888,
210,	476,	685,	945,	1177,	1451,	1676,	1912,	2174,	2401,	2644,	2888,	3093,	3382,	3628,	3889,
220,	491.	686,	951,	1178,	1455,	1678,	1913,	2175,	2402,	2645,	2889,	3096,	3387,	3629,	3898,
224,	495	696,	953,	1184,	1460,	1688,	1915,	2180,	2404,	2647,	2891,	3101,	3403,	3634,	3910,
225,	501	699,	955,	1193,	1468,	1689,	1923,	2183,	2410,	2648,	2894,	3106,	3404,	3640,	3914,
227,	503,	700,	958,	1196,	1474,	1700,	1925,	2184,	2414.	2667,	2896,	3125,	3408,	3645,	3920.
235,	510,	721.	967,	1203,	1475,	1703,	1926,	2191,	2415,	2668,	2904,	3130,	3412,	3655,	3921,
238.	511,	733,	968,	1211.	147[illegible],	1704,	1929,	2194,	2420,	2680,	2932,	3133.	3416,	3657,	3928,
251,	512,	735,	970,	1214,	1481,	1705,	1949,	2196,	2428	2689,	2933,	3135,	3426,	3662.	3929.
261,	529,	742.	971,	1226.	1482,	1706,	1966,	2197,	2429.	2694,	2940,	3146,	3427,	3674,	3936,
263,	531,	753,	974,	1236,	1487,	1707,	1968,	2199,	2430,	2705,	2942,	3158,	3439,	3676,	3937,
264,	532,	756,	977,	1241,	1490,	1715,	1972,	2201,	2432,	2707,	2944,	3167,	3449,	3688,	3942,
265,	537,	759,	981,	1246,	1491,	1717,	1998,	2209,	2435,	2708,	2946,	3169,	3454,	3695,	3953,
268,	538,	774,	989,	1249.	1495,	1722,	2000,	2210,	2442,	2721,	2947,	3179,	3457,	3697,	3954,
269,	541,	775,	992,	1253,	1496,	1728,	2002,	2213,	2449,	2740,	2950,	3192,	3458,	3702,	3963,
270,	542,	777,	994,	1266,	1502,	1731,	2018,	2215,	2453,	2741,	9953,	3200,	3466,	3714,	3972,
272,	548,	780,	997,	1267,	1511,	1735,	2023,	2218,	2455,	2744,	2955,	3202,	3475,	3718,	3976,
275,	549,	784,	1003,	1268,	1515,	1746,	2028,	2223,	2457,	2747,	2961,	3206,	3477,	3721,	3977,
276,	550,	785,	1004,	1281,	1520,	1747,	2033,	2224,	2462,	2753,	2962,	3211,	3479,	3722,	3981,
278,	552,	786,	1005,	1285,	1522,	1757,	2036,	2231,	2465,	2758,	2965,	3218,	3487,	3725,	3984,
281,	564,	804,	1006,	1289,	1530,	1758,	2038,	2236,	2468,	2760,	2966,	3219,	3488,	3726,	3991.
293,	568,	807,	1010,	1293,	1535,	1759,	2041,	2237,	2473,	2762,	2967,	3224,	3489,	3730,	
294,	575,														

Wien, den 16 Februar 1913.

Die Direction.

* Gewinnstschein.

OBWIESZCZENIE

w sprawie wyboru delegatów i zastępców

na

Główne Zgromadzenie Biura Krajowego „Powszechnego Zakładu pensyjnego dla funkcyonaryszów“

we Lwowie.

Podpisana komisya wyborcza ogłasza:

Główne zgromadzenie jest powołanem do zawiadywania sprawami Biura krajowego; jego uchwałom zastrzeżone są w szczególności:

1. Wybór członków Wydziału.
2. Wybór asesorów i zastępców sądu polubownego.
3. Uchwalenie regulaminu czynności z zastrzeżeniem przyzwolenia kierującego Zarządu Powszechnego Zakładu pensyjnego dla funkcyonaryuszów i rządowego zatwierdzenia.
4. Ustanowienie wynagrodzenia dla delegatów.

Delegatami a względnie zastępcami mogą być wybrani własnowolni członkowie Powszechnego Zakładu pensyjnego dla funkcyonaryuszów.

Mandat delegata a względnie zastępcy jest ważny pięć lat licząc od dnia wyboru. Uprawnieni do oddania głosów są wszyscy w Krajowem Biurze we Lwowie ubezpieczeni pracodawcy i pracobiorcy bez względu na wiek i płeć.

Każdemu uprawnionemu do wyboru przysługuje jeden głos.

To postanowienie dotyczy i tych pracodawców, którzy mają więcej przedsiębiorstw w okręgu Biura krajowego.

Pracodawcy mogą prawo głosowania przelać na pełnomocnika, muszą jednak o tem zawiadomić Biuro krajowe powszechnego Zakładu pensyjnego.

Wybór delegatów i zastępców odbywa się oddzielnie grupami (pracodawców i pracobiorców), Połowa wybranych musi należeć do grupy pracodawców a druga połowa do grupy ubezpieczonych.

Liczba delegatów a względnie zastępców jest zależną od ilości członków, na każde tysiąc wypada po dwóch delegatów a względnie zastępców jednak należy wybrać z obydwu grup najmniej 30 a najwięcej 100 delegatów.

Ponieważ liczba członków wynosi obecnie pracodawców 3226 a ubezpieczonych 6755, w tutejszym okręgu zostanie wybranych **ogółem 30 delegatów a mianowicie wybiorą następujące cztery ciała wyborcze** w stosunku do ilości członków:

A) gospodarstwo rolne i lasowe 2 delegatów pracodawców, 2 delegatów pracobiorców;
B) przemysł i rękodzieła 5 delegatów pracodawców, 5 delegatów pracobiorców;
C) handel i obrót 5 delegatów pracodawców, 5 delegatów pracobiorców;
D) wolne zawody 3 delegatów pracodawców, 3 delegatów pracobiorców.

Jeżeli pracodawca zatrudnia funkcyonaryuszów należących do rozmaitych ciał wyborczych należy przydzielić pracodawcę do tego ciała wyborczego, do którego należy większość ubezpieczonych funkczonaryuszów u niego zatrudnionych Jeżeli ilość należących do rozmaitych ciał wyborczych jest równą — to przydzielenie do innego pewnego ciała wyborczego zarządzi komisya wyborcza. Gdyby jednak pracodawca życzył sobie wykonać prawo wyborcze w innem ciele wyborczem, winien zawiadomić o tem przewodniczacego komisyi wyborczej najpóźniej na dwa tygodnie przed dniem oznaczonym do wyboru.

Wybór odbędzie się w dniu 4 kwietnia 1914 od godziny 9 do 12 w południe i od 5 do 7 godziny po południu w lokalu Biura krajowego Powszechnego Zakładu pensyjnego we Lwowie ulica Zyblikiewicza, 15 II piętro.

Spis członków (kataster wyborców) mogą przejrzeć członkowie w czasie od dnia 4 do dnia 20 marca b. r. włącznie między godziną 10 przed południem do 2 po południu w Biurze krajowem ul. Zyblikiewicza 15 II piętro.

Reklamacye w sprawie wyborów można wnosić przynajmniej na dwa tygodnie przed dniem wyboru do komisyi wyborczej urzędującej w Biurze krajowem, która o nich na czas stanowczo rozstrzygnie. Późniejsze sprostowania katastru wyborców z powodów wykluczających prawo wyboru mogą nastąpić z urzędu najpóźniej na dwa tygodnie przed dniem wyboru.

Równocześnie wysyła się do każdego pracodawcy a względnie jego pełnomocnika po jednej karcie głosowania przeznaczonej dla niego samego i dla każdego z ubezpieczonych a u niego zatrudnionych.

Służbodawca a względnie jego pełnomocnik są obowiązani wręczyć niezwłocznie każdemu z ubezpieczonych dla niego przeznaczoną kartę głosowania. Karty głosowania są odrębnego koloru dla każdego ciała wyborczego i dla każdej grupy poszczególnych ciał wyborczych (pracodawcy i pracobiorcy) a mianowicie:

dla grupy pracodawców w ciele wyborczem:

A) gospodarstwo rolne i lasowe koloru czerwonego,
B) przemysł i rękodzieła koloru pomarańczowego,
C) handel i obrót koloru różowego,
D) wolne zawodu koloru seledynowego;

dla grupy pracobiorców (ubezpieczonych) w ciele wyborczem:

A) gospodarstwo rolne i lasowe koloru żółtego,
B) przemysł i rękodzieło koloru jasno popielatego,
C) handel i obrót koloru oliwkowego,
D) wolne zawody koloru jasno niebieskiego.

Tylko karty głosowania wydane przez komisyę wyborczą są ważne. W razie zagubienia lub zepsucia karty głosowania wyda komisya uprawnionemu do wyboru duplikat. Karty głosowania, które zwrócone komisyi wyborczej z powodu, że nie można ich było doręczyć, lub że ich nie przyjęto, można podjąć za okazaniem legitymacyi.

Karty głosowania są urządzone do zamknięcia i zaopatrzone odcinkiem. Tego odcinka nie wolno wyborcom odłączać od karty, lecz należy go pozostawić przy karcie głosowania i w tym stanie w dniu wyboru oddać kartę lub przesłać ją pocztą, karty głosowania od których odłączono odcinek nie są ważne. Dla zachowania tajemnicy wyboru odłączy komisya odcinki przed otwarciem kart głosowania.

Na kartach głosowania są umieszczone pieczęć Biura krajowego, ciało wyborcze. miejsce, dzień i czas aktu wyborczego, jakoteż ilość delegatów mających być wybranymi; zaś na odcinku również pieczęć Biura Krajowego, ciało wyborcze, nazwisko uprawnionego do wyboru i liczba karty członkowstwa a względnie dokumentu ubezpieczenia.

Członkowie wykonują prawo wyboru przez wpisanie do karty głosowania takiej ilości nazwisk członków wybieralnych, ile ma być wybranych delegatów w dotyczącem ciele wyborczem.

Obok nazwiska kandydata należy uwidocznić jego zajęcie i miejsce zamieszkania i ani na karcie głosowania ani też na odcinku nie ma wyborca umieszczać swego podpisu. Głosy, które padły na osobę nie wybieralną lub te, które nie oznaczają dokładnie osoby kandydata nie będą uwzględniane przy obliczaniu głosów. Jeżeli karta głosowania zawiera więcej nazwisk jak dotyczące ciało wyborcze ma wybierać delegatów, to przy obliczeniu głosów pominie się te nadliczbowe nazwiska, które na końcu wpisano. Wybory odbywają się drogą pisemną. Wypełnione karty głosowania należy w dniu wyboru w oznaczonym czasie oddać komisyi wyborczej. Można także przesłać karty głosowania do komisyi wyborczej pocztą. Przesyłka musi jednak być ofrankowana, adresowana do komisyi wyborczej i nadejść w czasie wyznaczonym do oddania głosów.

Karty głosowania przesłane inną drogą jak przez pocztę, n. p. posłańcem, niemniej karty nie dostatecznie ofrankowane, lub te, które nie są adresowane do komisyi wyborczej (lecz n. p. do Biura Krajowego) jakoteż karty, które nadejdą po upływie terminu wyznaczonego dla oddania głosów komisya wyborcza odrzuci.

Karty głosowania należy adresować: Do komisyi wyborczej dla wyboru delegatów na główne zgromadzenie Biura Krajowego Powszechnego Zakładu pensyjnego dla funkcyonaryuszów we Lwowie ulica Zyblikiewicza 15, II piętro.

Po upływie czasu przeznaczonego do oddania głosów przystąpi komisya do skrutynium, które zostanie przeprowadzonem odrębnie dla każdej grupy (pracodawców i ubezpieczonych) i dla każdego ciała wyborczego. W tym celu ułoży się stosownie nadeszłe karty głosowania, i uwidoczni się w liście wyborców nadejście karty. Gdyby się okazało, że jeden wyborca oddał dwie lub więcej kart, to będzie się uważało wszystkie jako nieważne i wyłączy się je bez otwierania. Poczem należy od kart głosowania odłączyć odcinki służące do legitymacyi. Po stwierdzeniu tej okoliczności przez komisyę wyborczą należy przystąpić do otwarcia kart głosowania.

Pomiędzy wszystkimi kandydatami każdego z ciał wyborczych zostaną uznani jako wybrani ci, którzy uzyskali największą ilość głosów (pracodawców a względnie ubezpieczonych) zaś zastępcami zostaną ci, na których po wybranych delegatach padła największa ilość głosów. Pomiędzy tymi, którzy otrzymali równą ilość głosów rozstrzyga los wyciągnięty przez przewodniczącpgo komisyi wyborczej. Zastępców delegatów wybranych w poszczególnych ciałach wyborczych obu grup (pracodawców i ubezpieczonych) należy zestawić w porządku ilości głosów, jakie otrzymali; przy równej ilości głosów rozstrzyga o miejscu porządkowem los wyciągnięty przez przewodniczącego komisyi wyborczej.

Na wszystkie szczegóły akcyi wyborczej spisze sekretarz Biura Krajowego protokół, który podpiszą członkowie komisyi wyborczej i trzymający pióro.

We Lwowie, dnia 22 lutego 1914.

Komisya wyborcza:

Przewodniczący:
Karol Listowski,
em. radca Dworu.

Wybrani członkowie z grupy pracodawców:

Dr. Władysław Stesłowicz,
poseł do Rady państwa, sekretarz Izby handlowej i przemysłowej.

Jakób Hecht,
przemysłowiec, radca Izby handlowej i poseł na Sejm krajowy.

Wybrani członkowie z grupy ubezpieczonych:

Henryk Schalit,
prokurzysta Centralnej kasy związkowej.

Wilhelm Harra,
sekretarz kasy chorych.

ОПОВІЩЕНЄ

в справі вибору делеґатів і заступників

на

Головні Збори Краєвого Бюра „Загального Пенсийного Заведеня для функционарів“

у Львові.

Підписана виборча комісия подає до відомости:

Головні збори покликані є завідувати ділами Краєвого Бюра; головним зборам затверджені на кождий случай слідуючі справи:

1. вибір членів виділу;
2. вибір асесорів і заступників до мировопо (роз'ємного) суду;
3. ухвали в справі ділового устава з застереженєм згоди старшини пенсийного заведеня і державного одобреня;
4. постанова винагород для делеґатів.

Делеґатами згл. заступниками можуть бути вибрані самоправні члени загального пенсийного заведеня для функционарів.

Мандат делеґата згл. заступника тримає 5 літ числячи від дня вибору.

Управнені до голосованя є всі обезпечені в Краєвім Бюрі у Львові службодавці і функционарі без огляду на вік і рід.

Кождому управненому до вибору прислугує один голос.

Ся постанова доторкає і сих службодавців, котрі мають більше підприємств в окрузї Краєвого Бюра.

Службодавці можуть право голосованя перенести на повновластця, але мусять повідомити про се Краєве Бюро загального пенсийного заведеня.

Вибір делеґатів і заступників відбуває ся поокремо після гуртів (службодавців і функционарів). Половина вибраних мусить належати до гурту службодавців, друга половина до гурту обезпеченців.

Число делеґатів згл. заступників залежить від скількости членів тим способом, що на кожду тисячку припадає 2 делеґатів згл. заступників, однак належить вибрати з обох гуртів найменше 30 а найбільше 100 делеґатів.

Понеже в тутешнім укрузї число членів виносить тепер 3226 службодавців, а 6755 обезпеченнх зістане **загалом 30 делеґатів а іменно виберуть слідуючі чотири виборчі тіла** в відношеню до числа членів:

А) Господарство рільне і лісове 2 делеґатів службодавців, 2 делеґатів функционарів;

Б) промисл і рукодільництво 5 делеґатів службодавців, 5 делеґатів функционарів;

В) торговля і комунікация 5 делеґатів службодавців, 5 делеґатів функционарів;

Г) вільні званя 3 делеґатів службодавців, 3 делеґатів функционарів.

Наколи службодавець затрудняє функционарів приналежних до ріжних виборчих тіл, треба приділити службодавця до такого виборчого тіла, до якого належить більшість обезпечених функционарів у нього затруднених. Наколи скількість обезпеченців приналежних до ріжних виборчих тіл є рівна, тоди приділенє до якогось иньшого тіла належите-ме до виборчої комісиї. Коли службодавець забажав виконати виборче право в иньшім виборчім тілї, має завідомити про се предсїдателя виборчої комісиї найпізнійше на 2 тижні перед висначеним днем для вибору.

Вибори відбудуть ся дня 4 цьвітня 1914 від години 9—12 перед полуднем і від 5—7 год. по полудни в льокали Краєвого Бюра загального пенсийного заведеня у Львові, ул. Зиблїкевича ч. 15, II. певерх.

Спис членів (катастер виборців) можуть члени переглянути в часї від дня 4 до дня 20 марта с. р. включно межи годиною 10 рано а 2 по полудни в Краєвім Бюрі, ул. Зиблїкевича ч. 15, II. поверх.

Реклямациї в справі виборів можна вносити принайменше на два тижні перед днем виборів до виборчої комісиї уpьдуючої в Краєвім Бюрі, котра на час порішить їх остаточно. Пізнійші спростованя катастру виборців з приводів виключаючих право вибору є допускаємі з уряду найпізнійше на 2 тижні перед днем вибовів.

Рівночасно висилає до кождого службодавця згл. его повновластця по одній карті голосованя призначеній для него самого і для кождого обезпеченця у него занятого. Службодавець зглядно повновластець є обовязаний вручити бєзпроволочно кождому обезпеченцеви призначену для него карту голосованя. Карти голосованя є відмінної краски для кождого виборчого тїла і для кождого гурту поодиноких тїл (службодавці і функционарі) а іменно:

для гурту службодавців в виборчім тїлї:

А) господарство рільне і лїсове краски червеної;
Б) промисл і рукодільництво краски помаранчевої;
В) торговля і комунікация краски рожевої;
Г) вільні званя краски селєдинової;

для гурту функционарів (обезпеченців):

А) господарство рільне і лїсове краски жовтої;
Б) промисл і рукодільництво краски ясно-попелястої;
В) торговля і комунікация краски оливкової;
Г) вільні званя краски ясно-синьої.

Тільки карти голосованя видані вуборчою комісиєю є важні. В случаю згуби або зіпсутя карти голосованя видасть комісия управненому до вибору дуплікат. Карти голосованя звернені виборчій комісиї з приводу неважности дорученя або непринятя, можна підняти за оказанєм леґітимациї.

Карти голосованя є приладжені до замкненя і заосмотрені відтинком. Сего відтинка не вільно виборцям відлучити від карти, але належить його полишити при карті голосованя і в такім станї віддати карту голосованя в дни вибору або переслати її почтою; карти голосованя, від котрих відлучено відтинок, є неважні. Для захованя тайни виборів відлучить комісия сї відтинки перед отворенєм карт голосованя.

На картах голосованя містить ся печать Краєгого Бюра, виборче тїло, місце, день і час виборчого акту як також скількість делеґатів яких має ся вибрати; знов на відтинку також печать Краєвого Бюра, виборче тїло, назвиско управненого до вибору і число членьскої карти згл. документу обезпеки.

Члени виконують право вибору вписуючи на карті голосованя тільмо назвиск вибираємих членів, кілько делеґатів має ся вибрати в сїм виборчім тїлї.

Побіч назвиска кандидата належить подати его званє і місце замешканя і анї на карті голосованя анї також на відтинку не має виборець уміщувати свого підпису. Голоси, які віддано на особу не вибираєму, або ті, що не означили докладно особи кандидата, не будуть узгляднені при обчислюваню голосів. Наколи карта голосованя обнимати-ме більше назвиск, чим дотичне виборче тїло має вибрати делеґатів, то при обчисленю голосів відпибне ся ті злишні назвиска, що вписано на кінци. Вибори відбувають ся в пистьменній дорозї. Виповнені карти голосованя належить віддати в дни виборів в означенім часї виборчій комісиї. Можна також вислати карти голосованя до комісиї виборчої почтою. Посилка мусить бути однак офранкована, адресована до виборчої комісиї і дійти в часї визначенім для відданя голосів.

Карти голосованя вислані иньшою дорогою як почтою наприм. післанцем, неменше карти недостаточно офранковані або ті що не є адресовані до виборчої комісиї (тільки прим. до Краєвого Бюра) як також карти, що прийдуть по упливі речинця визначеного для відданя голосів, виборча комісия відпине.

Карти голосованя належить адресувати: „До Комісиї виборчої для вибору делеґатів на головні збори Краєвого Бюра загального пенсийного заведеня для функционарів у Львові, ул Зиблїкевича ч. 15, II. поверх.

По упливі часу призначеного для відданя голосів приступить комісия до скрутинії, яку переведе окремо для кождого гурту (службодавців і функционарів) і для кождого виборчого тїла. В тій цїли уложить ся відповідно надіслані карти голосованя і зазначить ся на листї виборців надісланє карти. Якби ся оказало, що один виборець віддав дві або й більше карт, то всї они будуть уважати ся за неважні і вилучать ся їх без отвираня. Опісля належить відлучити від карт голосованя відтинки які служать для леґітимациї. По справдженю сеї обставини виборчою комісиєю належить приступити до отвореня карт голосованя.

Зпоміж всїх кандидатів кождого виборчого тїла зістануть узнані яко вибрані ті, що дістали найбільше голосів (службодавців згл. обезпеченців) а заступниками будуть ті, на котрих по вибраних делеґатах упало найбільше голосів.

Межи тими, що дістали рівну скількість голосів рішає жереб, який витягне предсїдатель виборчої комісиї.

Заступників делеґатів вибраних в поодиноких виборчих тїлах обох гуртів (службодавців і обезпеченців) належить зіставити в порядку після числа голосів, які дістали; при рівности голосів рішає о місци порядковім жереб витягнений предсїдателем виборчої комісиї.

На всї подробиці виборчої акциї спише секретар Краєвого Бюра протокол, котрий підпишуть члени виборчої комісиї і письмоводець.

У Львові, дня 22 лютого 1914.

Виборча комісия:

Предсїдатель:
Кароль Лїстовский,
ем. радник Двору.

Вибрані члени з гурту службодавців:

Др. Володислав Стеслович,
посол до Ради державної і секретар
Палати торговельної і промислової.

Яків Гехт,
промисловець, радник Палати торговельної
і посол на Сойм краєвий.

Вибрані члени з гурту обезпенців:

Генрик Шалїт,
прокуриста Центральної союзної каси.

Вільгельм Гарра,
секретар Каси хорих.

C. k. uprzyw. austryacki Zakład kredytowy dla handlu i przemysłu.

OGŁOSZENIE.

Pięćdziesiąte ósme Zwyczajne Walne Zgromadzenie
Akcyonaryuszów
c. k. uprzyw. Austryackiego Zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu

odbędzie się

we czwartek 2 kwietnia b. r., o godzinie 5 wieczorem

w wielkiej sali przyjęć austryackiego Towarzystwa inżynierów i architektów w Wiedniu, I., Eschenbachgasse 9.

Przedmiot obrad stanowi:

1. Roczne sprawozdanie Rady nadzorczej.
2. Sprawozdanie Komitetu rewizyjnego o zamknięciu rachunkowem za rok 1913 i odnośna uchwała.
3. Uchwała o podziale zysków z roku 1913.
4. Wniosek na podwyższenie kapitału zakładowego Towarzystwa 150,000.000 kor. na 170,000.000 kor. przez emisyę 62 500 na nominalną kwotę 320 kor. opiewających akcyi, na zmianę w związku z tem pozostających odnośnych paragrafów statutów i uchwała o bliższych postanowieniach tyczących się wydania akcyi.
5. Uchwała o wyborach do Rady nadzorczej.
6. Wybór Komitetu rewizyjnego na rok 1914.

Akcyonaryusze uprawnieni do głosowania, którzy mają zamiar wziąć udział w tem Zgromadzeniu, mają złożyć akcye lub w ich miejsce dowody depozytowe Zakładu najpóźniej do **5 marca b. r.** jako terminu końcowego przewidzianego statutem, a to:

we Wiedniu: w likwidaturze Zakładu (I. Am Hof 6) w dnie powszednie od godz. 9 do 12 przed południem;

w Bozen, w Bregencyi, w Bernie morawskiem, w Feldkirch, Gablonz, Gorycyi, Innsbrucku, Karlsbadzie, Klagenfurcie, Lublanie, we Lwowie, Ostrawie morawskiej, Ołomuńcu, Poli, Pradze, Reichenbergu, Cieplicach, Tryeście, Opawie i Warnsdorfie: we filiach Zakładu;

w Budapeszcie: w węgierskim Powszechnym Banku kredytowym;

w Berlinie: w Dyrekcyi Towarzystwa dyskontowego, w Banku dla handlu i przemysłu i u S. Bleichrödera lub Mendelsohna i Ski;

we Wrocławiu: Schlesischer Bankverein lub u firmy E. Heimann;

w Dreźnie: Allgemeine Deutsche Credit-Anstalt Abteilung Dresden;

we Frankfurcie nad Menem: w Dyrekcyi Towarzystwa dyskontowego lub w filii Banku dla handlu i przemysłu;

w Hamburgu: u firmy L. Behrens & Söhne, M. M. Warburg & Co lub Norddeutsche Bank in Hamburg;

w Kolonii: u firmy Sal. Oppenheim jun. & Comp.;

w Lipsku: w Allgemeine Deutsche Credit-Anstalt lub we filii Banku dla handlu i przemysłu;

w Monachium: w Bayerische Hypothekenbank und Wechselbank, u firmy Merck Fink & Comp. lub we filii Banku dla handlu i przemysłu;

w Paryżu: u Braci Rothschild.

Akcye względnie kwity depozytowe sumarycznie uporządkowane należy złożyć podpisanemu Zakładowi z pojedynczą, a wszystkim innym wyż wymienionym Domom bankowym z podwójną konsygnacyą.

Składający otrzyma na to dowód przyjęcia, za zwrotem którego podejmie akcye po odbytem Walnem Zgromadzeniu.

Każde 25 sztuk akcyi dają prawo do jednego głosu.

Kilku posiadaczy mniejszej ilości akcyi może z pośród siebie wybrać jednego pełnomocnika, który może wziąć udział w Walnem Zgromadzeniu, o ile reprezentuje co najmniej 25 akcyi.

W razie, gdyby akcyonaryusz do głosu uprawniony, chciał oddać swój głos przez innego do głosu uprawnionego akcyonaryusza, w takim razie ma wystawić na jego imię pełnomocnictwo, umieszczone na odwrotnej stronie karty legitymacyjnej, podpisując takowe własnoręcznie.

Akcyonaryusze, którzy w ten sposób wejdą w posiadanie przeniesionych pełnomocnictwem na siebie kart legitymacyjnych, zechcą je złożyć w likwidaturze Zakładu w godzinach urzędowych w czasie od **26 marca** do **1 kwietnia** b. r. włącznie, a w zamian za to otrzymają kartę legitymacyjną. uwidoczniającą ich łączną liczbę głosów.

Pełnomocnictwa takie w każdym razie muszą być przedłożone Dyrekcyi Zakładu najpóźniej dzień przed Walnem Zgromadzeniem.

We Wiedniu, dnia 17 lutego 1914.

C. k. uprzyw. austryacki Zakład kredytowy dla handlu i przemysłu.

(Przedruk nie będzie płacony).

C. k. Dyrekcya kolei państwowych we Lwowie.

L. 305/25 III ex 1914 (2813 1—2)

Rozpisanie budowy.

C. k. Dyrekcya kolei państwowych we Lwowie zamierza rozdać w drodze ogólnego przetargu wykonanie robót budowlanych z okazyi projektowanego rozszerzenia stacyi Sokal linii Jarosław-Sokal.

Należycie ostemplowane oferty na wspomniane roboty, które mają być wykonane do 30 września 1914, należy wnosić na przepisanych na ten cel formularzach w zapieczętowanych kopertach z napisem: „Oferta na roboty budowlane z okazyi rozszerzenia stacyi Sokal" najdalej do 16 marca 1914, o godzinie 12 w południe w protokole podawczym podpisanej c. k. Dyrekcyi kolei państwowych, lub też przysyłać je pocztą, jako polecone przesyłki, tak, żeby w oznaczonym terminie tamże nadeszły.

Komisyjne otwarcie wniesionych lub nadesłanych ofert, przy którem mogą być obecni oferenci, nastąpi 17 marca 1914, o godz. 12 w południe.

Wadyum, które w razie przyjęcia oferty służyć ma jako kaucya, wynosi 5 proc. oferowanej kwoty, uiścić je zaś należy w kasie podpisanej c. k. Dyrekcyi kolei państwowych równocześnie z wniesieniem lub nadesłaniem ofert, co do których oferenci pozostaną w słowie do 30 kwietnia 1914 włącznie.

Postanowienia dotyczące wnoszenia w mowie będących ofert tudzież ogólne i szczegółowe warunki wykonania robót budowlanych, przeznaczonych do rozdania, jak również odnośne plany są wyłożone do przejrzenia w oddziale utrzymania i budowy kolei w gmachu c. k. Dyrekcyi kolei państwowych we Lwowie, III piętro, drzwi Nr. 302, gdzie również można otrzymać formularze na oferty z przynależnymi wykazami poszczególnych robót, jakoteż przepisy szczegółowe do wnoszenia ofert.

Oferty wniesione nie na przepisanych formularzach lub też nie odpowiadające warunkom rozpisania, dalej oferty, na których zabezpieczenie nie złożono wadyum, jak również oferty, któreby nadeszły po upływie terminu wniesienia, nie będą uwzględniane.

C. k. Dyrekcyi kolei państwowych przysługuje prawo przyjęcia lub nieprzyjęcia poszczególnych, lub też odrzucenia wszystkich wniesionych ofert bez podania powodów.

Lwów, w lutym 1914.

C. k. Dyrekcya kolei państwowych.

Rządowo uprawniona

Fabryka wód mineralnych sztucznych
i specyalnych leczniczych

pod firmą

K. RZĄCA i CHMURSKI

w Krakowie, ul. św. Gertrudy l. 4

wyrabia pod kontrolą Komisyi przemysłowej Tow. Lek. Krak. polecone przez to Towarzystwo

Wody mineralne

odpowiadające składem chemicznym wodom: **Bilińskiej, Gieshüblerskiej, Selterskiej, Vichy, Maryenbadzkiej, Homburg, Kissingen,** tudzież **SPECYALNE LECZNICZE,** jak litową, bromową, jodową, żelazistą, kwaśną, oraz **normalne wody mineralne** z przepisu **prof. Jaworskiego.**

Sprzedaż cząstkowa w aptekach i drogueryach. Cenniki na żądanie franco.

Austro-Americana-Tryest.

Regularna i bezpośrednia komunikacya pasażerów **na wykwintnie urządzonych, pośpiesznych parowcach,** oraz ekspedycya wysyłek frachtowych **z Tryestu do Północnej Ameryki**

Najbliższe odjazdy do Ameryki Północnej:

Martha Washington . . . . 28 lutego 1914, | Kaiser Franz Josef I. . . . 28 marca 1914.
Argentina . . . . 14 marca 1914, |

Najbliższe odjazdy do Ameryki południowej:

Alice . . . . 4 marca 1914, | Columbia . . . . 18 marca 1914.

Szczegółowych informacyi udzielają: TRYEST: Dyrekcya, Via molin piccolo 2. — **WIEDEŃ:** Biuro pasażerskie, II. Kaiser-Josefstrasse 36. — **LWÓW:** Biuro pasażerskie **Gródecka l. 93.** — **CZERNIOWCE:** Biuro pasażerskie, Rathausstrasse 11. — **KRAKÓW:** Biuro pasażerskie Austro-Americana, ul. **Lubicz l. 5.** — **TARNOPOL:** Główna agencya (Emil May). — **BRODY:** Braff i Kallir.

Kuryer kolejowy **Cena 40 halerzy.**

Biuro dzienników St. Sokołowskiego. Lwów, Jagiellońska l. 3.

Proboszcz Kneipp szlachetny przyjaciel ludzkości

związał nazwisko swoje z Kathreinera Kneippa kawą słodową dlatego, że „Kathreiner" jest pysznie smakującym, zdrowym i prawdziwie ludowym napojem kawowym.

Baczność!

W dzisiejszych czasach drożyzny należy zważać, że Kathreiner od 23 lat jest zawsze w równej mierze tani - i nigdy cena jego nie była podwyższona.

Jeden pakiet „Kathreiner" za 10 halerzy daje 20 filiżanek kawy.

Poln. B.

Drobne ogłoszenia

od wyrazu petitem 3 hal., **tłustym** petitem 4 hal.

Jak cierpienia płuc

koklusz i astma zupełnie wyleczone być mogą, donoszę każdemu bezpłatnie. Proszę posłać kopertę frankowaną na odpowiedź. — Pani **Kolenska,** Wrschowitz, Nr. 383 koło Pragi (Czechy).

Oficyał sądowy z miasteczka wschodniej Galicyi zamieni posadę. Egzamin tabularny wymagany. Zgłoszenia „Ola" Biuro dzienników, Kilińskiego 1.

Filozof IV. r. (matem. i fizyka) poszukuje lekcye ewentualnie lektorat polski niemiecki lub francuski ewent. ranne zajęcie. — Wymagania skromne. — — — E. U. Głęboka l. 14, parter 49. — —

NIEMKA
młoda, wykształcona

z dobrej rodziny, władająca także językiem polskim, umiejąca szyć, prasować i t. p. roboty domowe, poszukuje odpowiedniego zajęcia w intelligentnym domu. Zgłoszenia pod A. M. poste restante Lisko.

WYSIEWKI

z najlepszych herbat pół klgr. 2 kor. 60 hal. i 3 kor. 20 hal.

poleca handel herbaty i kawy

Edmunda Riedla, Lwów.

500 koron płacę

jeżeli moją

maścią „RIA"

nie usunie pan bez bolu w przeciągu 3 dni nagniotki, brodawki, grubą skórę. Słoik z listem gwarancyjnym 1 kor. **Kemeny, Koszyce** (Kassa) **1, Postfach 12/1043 Węgry.**

Do zawierania ubezpieczeń życiowych posagowych, na renty, ludowych i dla dzieci pod nader korzystnymi warunkami, niskiemi premiami, nadaje się najbardziej

ALLIANZ

Akcyjne Towarz. ubezpieczeń na życie i renty.

Filia dla Galicyi i Bukowiny

Lwów, ul. Zimorowicza l. 5. I. p.

Zdolnych i rutyn. agentów poszukuje się.

Lwów, ul. Akademicka 3.

Największy magazyn jubilerski i zegarmistrzowski

Juliana DĄBROWSKIEGO

kupuje i sprzedaje stare srebro, złoto i kamienie. Zlecenia załatwiać można pocztą i przez koresp.

Prawdziwe materye berneńskie

Sezon wiosenny i letni 1914.

1 KUPON mtr. 3·10 długi kompletny garnitur męzki surdut, spodnie i kamizelka kosztuje **tylko**

1 kupon 7 koron
1 kupon 10 koron
1 kupon 15 koron
1 kupon 17 koron
1 kupon 20 koron

1 kupon na czarny ubior salonowy **20 kor.,** tudzież materye na zarzutki, loden dla turystów, kamgarny jedwabne, materye na suknie damskie rozsyła po cenach fabrycznych, znany jako rzetelny i solidny

SKŁAD FABRYCZNY SUKNA

SIEGEL-IMHOF w BERNIE (Morawy)

(Próbki darmo i opłatnie).

Korzyści dla prywatnych odbiorców, wynikające ze sprowadzania **wprost** sukna od firmy Siegel-Imhof są **znaczne. Stałe, najtańsze ceny. Wielki wybór.** Ściśle według próbek, najdokładniejsze wykonanie nawet małych zleceń przy zupełnie świeżym towarze.

STAMPILIE

kauczukowe i metalowe

dla c. k. sądów, starostw, urzędów podatkowych i t. p., **NUMERATORY wraz z datownikami do prezentowania aktów, marki pieczątkowane, obcęgi do plomb, wykonuje najtaniej**

MAKS GLASERMAN, rytownik.

Lwów, ul. Sykstuska 19, telefon 1585.

Odznaczony MEDALEM RZĄDOWYM.

Cenniki bezpłatnie.

Księgarnia Polska

we Lwowie, ulica Akademicka l. 2 a,

poleca dzieła pedagogiczne

P. REUSSNERA

do bardzo prędkiej i najłatwiejszej nauki **Obcych Języków w Szkole i Domu bezpłatnie, bo bez nauczyciela,** z objaśnieniem wymowy i kluczem p. t.:

SAMOUCZEK

Polsko-niemiecki kurs I-szy kor. 2·40, kurs II-gi kor. 4·80.
Polsko-Francuski kurs I-szy kor. 3·60, kurs II-gi kor. 9·60.
Polsko-Angielski kurs I-szy kor. 2·30, kurs II-gi kor. 3·60.
Polsko-Rosyjski kurs I-szy kor. 4·20 kurs II-gi kor. 5·40.

Bezpłatne zeszyty wysyła księgarnia po nadesłaniu 15 hal. na porto.

Zmiana lokalu!

KOPERNICKI i Syn

optycy i mechanicy

przenieśli dnia 1 lutego 1913 swoją **pracownię skład towarów optycznych i mechanicznych** do nowego sklepu przy ulicy

Hetmańskiej l. 10.

(Obok Kawiarni Wiedeńskiej).

Obwieszczenie.

W myśl §§ 40 i 59 statutu zawiadamia się wszystkich P. T. członków **Towarzystwa wzajemnego kredytu w Trembowli,** że

IV. Zwyczajne Walne Zgromadzenie

odbędzie się

dnia 28 lutego b. r. o godz. 7 wieczorem, w biurze Towarzystwa z następującym Porządkiem dziennym:

1. Odczytanie protokołu poprzedniego Walnego Zgromadzenia i sprawozdanie rewizora z odbytej dnia 24 sierpnia 1914 rewizyi.

2. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności i rachunków za rok ubiegły udzielenie tejże jakoteż Radzie nadzorczej absolutoryum.

3. Oświadczenie się Rady nadzorczej co do rozdziału czystego zysku.

4. Wybór jednego członka Rady nadzorczej w myśl § 30 statutu.

5. Wnioski członków.

Trembowla, dnia 20 lutego 1914.

DYREKCYA:

S. Nagler. Rosenberg.

Z drukarni Wł. Łozińskiego (pod zarządem J. Niedopada) ul. Czarnieckiego l. 12. — Telefon 527.